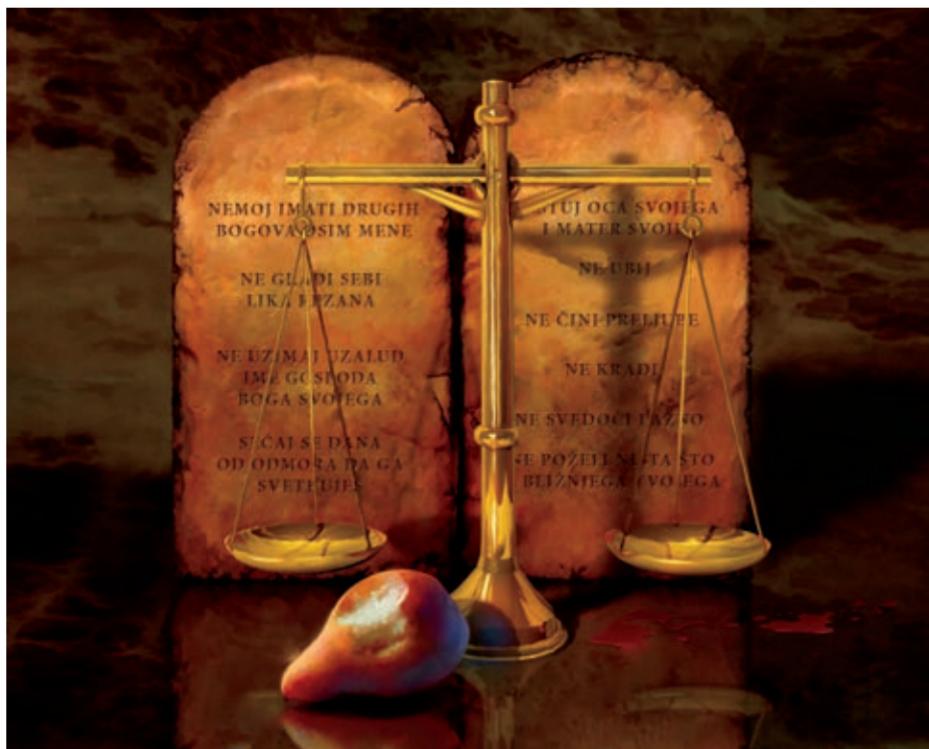

1. tromesečje

P POUKA za MLADE 2016.

POBUNA I OTKUPLJENJE

POBUNA I OTKUPLJENJE

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2016.

Sadržaj:

1. Kriza na Nebu	4
2. Kriza u Edemu	13
3. Sveopšta pobuna i patrijarsi	22
4. Sukob i kriza: Sudije	31
5. Borba se nastavlja	40
6. Pobeda u pustinji	49
7. Isusova učenja i velika borba	58
8. Saradnici u službi	67
9. Velika borba i Rana crkva	76
10. Pavle i pobuna	85
11. Apostol Petar i velika borba	94
12. Borbena crkva	103
13. Otkupljenje	112

POBUNA I OTKUPLJENJE

Broj 1/2016

Naslov originala:

Rebellion and Redemption

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mlađih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogorčna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouku, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 26. decembra do 1. januara 2016.

Kriza na Nebu

»Spasenje Bogu našemu, koji sedi na prijestolu, i Jagnjetu.«
(Otkrivenje 7,10)

IZABRATI I OSTATI U NJEMU

UVOD (sus Navin 24,14.15)

Su

Bog nam je u početku dao slobodu izbora. Kuda da pođemo. Koga ili šta da izaberemo. Bog ili sotona. Večni život ili večna smrt.

Bitka se ne vodi samo zbog toga koga ćemo izabrati između Boga i sotone. Ona se vodi i oko svakog drugog izbora koji treba da načinimo. Svakoga dana, od trenutka kada ujutru ustanemo pa sve do večeri kada odlazimo na spavanje, naš život se sastoji od niza izbora. Neki su jednostavni. O drugima valja dvaput razmisliti. Ponekad ne želimo da odlučujemo da li ćemo učiniti nešto ispravno ili pogrešno, pošto takav izbor smaramo nečim što se samo po sebi razume. Najposle, Bog nam je dao slobodnu volju. Možda bi pravo pitanje trebalo da glasi: „Da li biram na ispravan način?“

Bog nas je stvorio prema svom obličju. On želi da Ga volimo i da Mu slobodno služimo. Budući da smo Njegova deca, jedan od naših životnih ciljeva jeste da Ga obožavamo. Da bismo ostvarili taj cilj, u igru ulazi naša slobodna volja. „Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu?“ (Rimljana 6,16) Taj stih nam kazuje da mi slobodno odlučujemo da li ćemo biti poslušni Bogu, ili ne.

Neophodno je da odlučimo kome ćemo biti odani.

Na ovoj Zemlji, u izboru između ispravnog i pogrešnog prvi put su se suočili Adam i Eva. Izabrali su pogrešno. Čak i kada su moralna načela naizgled jednostavna, nije uvek lako izabrati teži ispravni put umesto pogrešnog lakšeg. Sotona je htEO da bude Bog i da sedne na Njegov presto. Nije htEO da bude gubitnik. Otuda on neprestano pokušava da nas prevari, baš kao što je to učinio sa Adamom i Evom.

Medjutim, Bog stalno remeti sotonine planove i ciljeve. Isus nas je spasao od greha, kada je umro na krstu. Da On nije umro umesto nas, nikada ne bismo dobili priliku da večno živimo. On je umro za nas zato što nas voli, zato što nam je potrebno da budemo spaseni od svojih grehova. Neophodno je da odlučimo kome ćemo biti odani. Da li ćemo svoju odanost pokloniti Pobedniku, ili onome koji je već izgubio? Kome ćemo verovati? Sotoni, koji želi da stignemo u večnu smrt, ili Bogu koji nas voli i hoće da zauvek živimo s Njim?

Ivi Džil Bajsa, Silang, Kejvit, Filipini

Ne**NAŠE „JA“ OZBILJAN PROBLEM***LOGOS (O Jovu 1,6.7; 2,1.2; Isaija 14,1-4.12-15; Jezekilj 28,2.12-19; Luka 10,1-21;**Jovan 12,31; 14,30; 16,1-11.31-33; Rimljana 16,20; 2. Korinćanima 4,4;**Kološanima 2,6-15; Jevrejima 12,1.2; Otkrivenje 7,9.10; 12,7-16; Otkrivenje 14. poglavlje)****Stanje (Otkrivenje 12,7-9)***

Epska bitka koju je sotona vodio protiv Boga daleko je iznad svakog akcionog filma ili sladunjavе drame. Sejući seme sumnje i zavisti u umove anđela o Božjem autoritetu i vlasti, Lucifer je bio stanjу da zavrbuje trećinu anđela. Njihova pobuna protiv Božje vlasti učinila je da budu zbačeni s Neba.

Šta je zapravo pobuna? Prema ljudskom zakonu, to je krivično delo protiv javnog reda. Elementi krivičnog dela pobune na Filipinima „su javno ustajanje i uzimanje oružja protiv vlade u cilju uskraćivanja vernosti spomenutoj vladи ili njеним zakonima, na teritoriji Filipinskih ostrva ili bilo kome njihovom delu, bilo kome vidu kopnenih, pomorskih ili drugih oružanih snaga, u cilju lišavanja glavnog izvršioca ili zakonodavnih tela, u celini ili delimično, njihovih ovlašćenja ili prerogativa.“¹

Uvedimo ove elemente na biblijski kontekst: (1) Lucifer i mnoštvo anđela javno su se pobunili na Nebu i borili se protiv Boga i ostalih nebeskih bićа; (2) Cilj Lucifroviog pokreta bio je da sruši Božju vladavinu tako što će navesti anđele da uskrate vernost svom Stvoritelju, i tako pokuša da preuzme Božji presto, i (3) Lucifer je pokušao da usurpira Božju vlast i da je prisvoji za sebe.

Dijagnoza (O Jovu 1,6.7; 2,1.2; Isaija 14,1-4.12-15; Jezekilj 28,2. 12-19; 2. Korinćanima 4,4)

U Isajijinoj knjizi zapisano je jedno proročanstvo protiv vavilonskog cara. Iako je Vavilon doslovno mesto, on isto tako predstavlja izopaćenost, nepravdu i otpad. To proročanstvo se posredno odnosi na Lucifera, čije ime bukvalno značи „jutarnja zvezda“. Lucifer je bio izgnan sa Neba i zbačen na Zemlju (Isaija 14,12). To je bila posledica njegovih ozbiljnih teškoća sa sopstvenim „ja“. Rekao je sebi: „Izaći ћu na Nebo, više zvijezda Božjih podignuću prijesto svoj, i sjeću na gori zbornoj na strani sjevernoj. Izaći ћu u visine nad oblake, izjednačiću se s Višnjim.“ (stihovi 13 i 14) Umesto da se usmeri prema Bogu, Lucifer je usredsredio pažnju na sebe. Pogrešno je smatrao da bi mogao biti kao Bog. Ali kako kaže izreka: „Potok ne može da teče na višem nivou od svog izvora.“

Jezekilj kaže o Tiru: „Nariči za carem tirskim, i reci mu: Ovako veli Gospod Gospod: ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i sasvim si lijep.“ (Jezekilj 28, 12) Ovi stihovi odnose se na Lucifera. On je bio pomazani heruvim, uzvišeni anđeo visokog ranga. Ali on je želeo više. Postao je ohol zbog svoje lepote, a svoju mudrost pokvario svojim sjajem (stihovi 12-19).

Lucifer, nazvan sotona posle svog pada, tumara ovom Zemljom (O Jovu 1.6.7; 2.1.2). On je knez ovoga sveta (Jovan 14,30). Zaslepio je umove ljudi koristeći različite načine da sakrije od njih svetlost Jevanđelja (2. Korinćanima 4,4). Sotona je lukav i vredno radi da obmane ljudski rod.

Prognoza (Isajija 14,4.15; Luka 10,1-21; Jovan 12,31; Otkrivenje 12,7-16; Otkrivenje 14)

Ishod sotonine pobune je predskazan. Prorečeno je da će Luciferova vladavina doći svome kraju (Isajija 14,4.15) i da će on biti osuđen (Jovan 16,11). Kad dođe sud, sotona će biti isteran (Jovan 12,31) i pašće s Neba kao munja (Luka 10,18).

U knjizi Otkrivenje, „Jovan sada ukratko iznosi istoriju velike borbe između sotone i Hrista na Nebu, od njenog početka do Hristove pobeđe na krstu (Otkrivenje 12,7-9; uporediti: Kološanima 2,14.15), tj. do konačnog zbacivanja sotone na Zemlju u to vreme (Otkrivenje 12,10-12), kao i tok velike borbe na Zemlji sve do kraja vremena (Otkrivenje 12,13-16)... koja će se konačno i uspešno završiti.“ (Otkrivenje 12,17. do 20,15)²

Lečenje i održavanje (Jovan 16,33; Rimljanima 16,20; Kološanima 2,15; Jevrejima 12,1.2)

Da bi se ponovo uspostavio prekinuti odnos između Boga i ljudskih bića, Bog je načinio plan spasenja. Lako nije bio dužan da spasava ljudski rod, On je odlučio da pošalje svog jedinorodnog Sina, Isusa Hrista, da podnese posledice greha umesto nas. Taj čin iznedrila je Božja preobilna ljubav prema nama i Njegova blagodat.

Uprkos nevoljama u ovom životu, mi imamo mir u Isusu Hristu, jer je On već pobjedio svet (Jovan 16,33). Bog će sigurno satrti sotenu (Rimljanima 16,20). Pobeda je sigurna budući da je bitka već izvojevana na Golgoti (Kološanima 2,15).

Upoređujući nas sa onim koji trči, Pavle nas opominje da odbacimo sve što nas sprečava da završimo trku. Ovo podrazumeva greh, u koji lako zapadamo. On nas preklinje da istražno trčimo pogleda upravljenog na Isusa, Začetnika i Svršitelja naše vere (Jevrejima 12,1.2).

Znajući da nam je večni život sa Bogom vrlo blizu, zar ćemo ga buntovno protračiti, dopuštajući da nam isklizne iz ruku?

ODGOVORITE

1. Na koje sve načine postajemo pobunjenici protiv Boga?
2. Kako se greh može smatrati bolešcu?

Bonga L. Agno, Muntinlupa Siti, Filipini

1 The Revised Penal code of the Philipines, act no. 3815, book 2, title 3, chap. 1, article 134, „Rebellion or Insurrection; How Committed.“

2 A Verse-by-Vers Commentary on Daniel and Revelation (Takoma Park, Md.: Review and Herald, 1980) p.809.

„Savršeni sklad vladao je u celom Božjem svemiru, sve dok su sva stvorena bića živela u odanosti iz ljubavi... Međutim, ovo srećno stanje se promenilo. Greh se začeo u onome kome je, osim Hristu, Bog ukazao najveću čast, koji je bio najviši u moći i slavi među nebeskim stanovnicima. Lucifer, ‘sin zore’ bio je prvi među heruvimima zaklanjačima, svet i neiskvaren.“¹

„Luciferov greh je neobjašnjiv. On je bio neveran Bogu. Njegovo žaljenje i privozaranje izazvalo je saosećanje anđeoskih četa i mnogi su zauzeli isti stav kao i sotona (Lucifer). A kako je Gospod slomio silu tih optužbi?

S obzirom na ozbiljnost sotoninih optužbi, Bog nije želeo da s njim postupi onako kako je zasluživao. Kušać bi svu krivicu prebacio na one koji su po rangu niži od njega. Izgledalo bi da se pobuna mogla potpuno izbeći samo da mu je bilo dopušteno da postupi onako kako je lično smatrao da treba...

Bog nikoga ne primorava.

On tvrdi da deluje u Božje ime i u Božjoj sili, da su njegove odluke pravedne, čiste i bez mane. Tako on seda na sudijsku stolicu i izjavljuje da su njegovi sudovi nepogrešivi. Tu se pojavljuje njegova pravda lišena milosti, falsifikat pravde koji je mrzak Bogu.²

„Bog može da se posluži samo onim sredstvima koja su u skladu sa istinom i pravdom. Sotona je mogao da se posluži i onim čime Bog nije mogao – laskanjem i prevarom... Bog mu je dozvolio da pokaže prirodu svojih zahteva, da u Božjem zakonu pokaže delovanje promena koje je predložio. Trebalo je da ga osude sama njegova dela. Sotona je od početka tvrdio da nije buntovnik. Ceo svemir trebalo je da vidi pravo lice varalice.“³

„Bog vidi da se isti način delovanja primenjuje po čitavom svetu. Ljudi stižu do mesta na kome se put račva, i gde će morati da odluče da li će dalje ići pravim ili pogrešnim putem. Hiljade i hiljade stavljaju masku za koju smatraju da je sigurna i biraju pogrešan put... Bog nikoga ne primorava. On svima dopušta da slobodno biraju.“⁴

Hana Lin C. Bajsa-Giljermo, Silang, Kejvit, Filipini

1 Ellen G. White, *Christ Triumphant*, p. 9

2 Ibid., p. 11

3 Ibid., p. 12

4 Ibid., p. 14

Od nastanka civilizacije, zlo vlada u srcima ljudi. Većina njihovih misli usredstrena je na sopstvenu ličnost i na to kako mogu biti viši od ostalih. Uglavnom su usmereni na postizanje ličnih ciljeva bez obzira na cenu.

Dok čitam izveštaj o sotonom padu i ulasku greha u naš svet, postajem sve više svesna dubokog raskola između Boga i sotona – krajnja svetlost protiv tame. Počinjem da shvatam na koje sve načine sotona nastoji da budemo slični njemu i konačno doživimo istu sudbinu kao on. „Sotona je u Edemu iskoristio zmiju kao svoj instrument. Danas on koristi članove ljudske porodice, nastojeći da posredstvom raznih lukavstava i obmana prepreči stazu pravde predviđenu za one koje je Gospod otkupio.“*

Umesto da nastoji da sva stvorena bića ukazuju Bogu najuzvišeniju ljubav i odanost, sotona je čeznuo da njihovu privrženost usmeri sebi. Žudeo je za slavom koju je Otac dao Sinu. Iako su mu sve nebeske vojske ukazivale čast i volele ga, on je u svom srcu počeо da dovodi u pitanje Hristovu premoć.

Baš kao što je sotona bio zaslepljen svojim ponosom i potrebom da bude jednak Bogu, ima ljudi koje je on zaslepio i zato poriču Jevandelje. Oni nalaze mane Isusu i Njegovim rečima. Odlučuju da slepo sledе sotonu i čine ono što on nalaže. Dok sanjaju da se uzdignu u veće visine, zanemaruju ono što je pravo i značajnije. Zaslepljeni svojim snovima, oni krupnim koracima idu sotonom stazom i upadaju u njegove zamke. U Bibliji vidimo da Bog ne prelazi preko takvih pojava, jer se unose u izveštaje o ljudima. Nastojmo da razumemo i savladamo svoje ljudske slabosti. Razmotrimo gde smo doživeli neuspeh. Tek tada ćemo imati želju da budemo onakvi kakve nas Bog želi – čisti, pravedni i sveti. Tada ćemo biti gladni i žedni Hristove pravde, a jedina želja naše duše biće da postanemo slični Bogu.

ODGOVORITE

1. Kako možemo izbeći da nas sotona obmane svojim lukavstvima?
 2. Do kojih vam je beznačajnih stvari više stalo nego do zajednice sa Bogom?
- Istaknuta misao: Nastojmo da razumemo i savladamo svoje ljudske slabosti.

Kerilin B. Bajsa, Siland, Kejvit, Filipini

* The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol.1, p.1083.

U današnje vreme vidimo mnogo stvari koje možemo poželeti. Ponekad znamo da treba da budemo zahvalni zbog toga što imamo divnu porodicu, podršku prijatelja, dobar posao, zdravo telo i sjajan život. Međutim, ponekad osećamo kao da sve to nije dovoljno, i postajemo nezadovoljni.

Sotona je postao nezadovoljan. Hteo je da bude kao Bog. Zbog svoje sebičnosti i žudnje da dobije ono što je želeo, pao je u greh.

Biblija nas uči kako da budemo zadovoljni. Pavle kaže da je naučio da bude zadovoljan bez obzira u kome se položaju i prilikama našao u životu (Filijalima 4,11). U daljem tekstu nalzimo korake za postizanje zadovoljstva:

**Sreću ne određuje
svota novca koji
posedujete niti
materijalne vrednosti.**

Nemojte gledati na druge. Ne treba da se upoređujemo sa drugima. U jednom prevodu Biblije zadovoljstvo znači „biti zadovoljan u toj meri da vas ništa ne uz nemirava“ (Filijalima 4,11). U Filijalima 4,4 stoji: „Radujte se svagda u Gospodu, i opet velim: Radujte se.“

Budite zahvalni za ono što imate. Cenite blagoslove koje vam je Bog dao, čak i ako izgledaju mali. Molite se Bogu za ono što vam je potrebno.

Odredite vreme za razmišljanje. Mnogi ljudi nezadovoljni su svojim životom zato što ne odvajaju vreme da razmisle o Božjoj dobroti i blagoslovima koje im je dao. Kao što jedna pesma kaže: „Prebroj svoje blagoslove, jedan po jedan, / prebroj blagoslove i vidi šta je Bog učinio!“^{*} Kad prebrojavamo svoje blagoslove, uviđamo da je Bog uzvišen, pun ljubavi i veliki.

Budite saosećajni. Jedan od načina da postanemo zadovoljni jeste iskazivanje saosećanja prema drugima. Ako hoćete da budete srećni, volite ljude kao što ih je Isus voleo, dok je boravio na ovoj Zemlji. Biti srećan i zadovoljan znači uspostavljati veze sa drugim ljudima i znati da i oni pate. Imajte takođe na umu da sreću ne određuje svota novca koji posedujete niti materijalne vrednosti. Sreća se sastoji u davanju i brizi za druge.

Uvek se sećajte ohrabrenja iz Filijalima 4,6 – ne treba da brinemo u ovom životu. Recimo Bogu u molitvi svoje potrebe, i budimo zahvalnog srca.

ODGOVORITE

1. Šta činite kada osetite da ste nezadovoljni svojim životom?
2. Zašto nas, prema vašem mišljenju, Biblija uči da budemo zadovoljni?

Istaknuta misao:

Bland C. Bajsa Jr., Silang, Kejvit, Filipini

* Johnson Catman Jr., „Count your blessings“ (1897, public domain).

KAD SU ULOZI PREVISOKI

MIŠLJENJE (Jezekilj 28,17)

Slovo „I“ nalazi se u sredini engleskih reči *pride* (ponos) i *sin*(greh). Ponos je greh. A ja sam u središtu ponosa i zbog toga sam grešnik. Verovatno imamo mnogo pitanja koja se tiču greha – njegova priroda, zaštoo je bio dozvoljen i kako ga se oslobođiti. Jasno, greh je rezultat samouzvišenja, u kome je Lucifer poželeo da se izjednači sa Bogom. Ponos zbog sopstvene veličanstvenosti podsticao je njegovu želju za vlašću.

Postoji još jedna priča o tome kako ponos vodi u propast..„Gorelal je bio čuveni vajar. Skulpture su mu izgledale kao žive. Jednoga dana sanjao je da će kroz petnaest dana demon smrti doći po njega. Gorelal je pripremio devet statua prema sopstvenom liku, i kad je petnaestog dana čuo kako dolazi demon smrti, zauzeo je mesto između statua. Demon nije mogao da ga prepozna i bio je iznenađen što vidi deset Gorelala umesto jednog. Brzo se vratio bogu smrti i rekao mu šta se dogodilo. Bog smrti se uz nemirio i krenuo da sam uzme Gorelala. Gorelal je bio oprezan i stajao nepomično. Bog smrti se najpre zbumio, ali je za trenutak razmislio. Rekao je: „Gorelale, ove skulpture bi bile savršene da nemaju jednu grešku.“ Gorelal nije mogao da podnese pojавu najmanje mane u svom radu. Istupio je i upitao: „Gde je greška?“ Bog smrti ga je zgrabio i kazao: „OVDE“. Statue su bile besprekorne, ali je Gorelal uhvaćen zbog svog ponosa.“¹ Visoko mišljenje o sebi uvodi u pad.

„Poniznost je „sloboda od ponosa i oholosti; smernost uma; skromna ocena lične vrednosti.“ Poniznost obuhvata i osećanje lične nedostojnosti usled nesavršenstva i grešnosti, i ogleda se u skromnosti prilikom potraživanja, u volnosti da se odrekнемo svojih prava, u zauzimanju nižeg mesta od onog koje nam možda pripada.“²

„Oholost dolazi pred propast.“ Kad se previše pouzdamo u nešto, vrlo je verovatno da ćemo se naći u neprijatnoj situaciji koja će nam pomoći da shvatimo da nismo tako dobri kao što mislimo. Nažalost, sotona je zbog svog ponosa izgubio sve.

ODGOVORITE

1. Kako možemo negovati život poniznosti u jednom svetu punom samouzvišenja i pridavanja važnosti sopstvenoj ličnosti?

2. Kakva veza postoji između ponosa i slobode izbora?

Istaknuta misao:

Apolinar C. Bajsa, Silang, Kejvit, Filipini

1 „A moral story: Pride Has a Fall“, English for students, accessed November 5,2014, <http://www.english-for-students.com/Pride-has-A-Fall.html>

2 Tompaul Wheeler, Bible Readings: Straight Answers From God's Word (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 2008), p.501

ZAKLJUČAK

Bog je čovečanstvo počastvovao sposobnošću da bira. Otuda naš život obuhvata beskrajan niz izbora između velikih i malih stvari. Pouka za ovu sedmicu usred-sređena je velikim izborima, a najvažniji je koga ćemo slediti – Boga ili sotonu.

Dokazi o tom izboru, iz trenutka u trenutak, od dana do dana, zapažaju se u svakom vidu našeg života. Jedan od najvećih ličnih izbora za neke ljude jeste s kim će stupiti u brak. Bračni zavet koji koriste mnogi parovi sadrži izraz „voleti i čuvati“. Međutim, taj zavet može se još izrazitije primeniti na izbor Bog/sotona, koji moramo načiniti, dok ozbiljno razmišljamo o Božjoj spasonosnoj blagodati.

RAZMOTRITE

- Prikažite u vidu neke vrste grafičkog dizajna deo stiha iz knjige Isusa Navina 24,25: „Izaberite sebi danas kome ćete služiti... A ja i dom moj služićemo Gospodu.“
- Slušajte uz duboko razmišljenje pesme sa Jutjuba koje se odnose na Isus Navin 24,15. Primeri uključuju: John Waller, „As for Me and My House“; The Heritage Singers, „Me and My House“; i himnu „He Lives“ (Seventh-day Adventist Hymnal, no. 251). Ili pak komponujte i snimite jednu pesmu i reprodukujte je u razredu.
- Intervjuište bračne parove koji su voljni da objasne šta znači grupa reči „voleti i čuvati“ svog supružnika.
- Navedite neke značajne prilike kada je trebalo doneti odluku. Zatim uporedite i suprotstavite izbore koji svedoče o odluci za Hrista ili sotonu.
- Razmislite o poslednjih nekoliko dana. Kome ste služili tokom tog razdoblja? Današnji kompjuteri su u stanju da obrade preko 100 milijardi instrukcija u sekundi. Vi se u svom životu ne suočavate sa tako zapanjujućim brojem odluka. Umesto toga, naglasak je na tome da redovno odlučijete u značajnim i manje značajnim prilikama kome ćete služiti.
- Napravite dijagram „stablo odluka“ i tako ilustrijte temu pouke, koristeći popularni obrazac – pitanja i odgovori da/ne, kakav se često viđa na veb-sajtovima.

POVEŽITE

5.Mojsijeva 30,11-20; Matej 6,19-24.

Vajt, *Temelji srećnog doma*, deo 14. „Čuvati prilaze duši“, str. 327-340.

Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, „Obučavanje dvanaestorice“, str. 12.

Vajt, Čežnja vekova, „Kušanje“, str. 83.

Pouka 2

Od 2-8. januara 2016.

Kriza u Edemu

»I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvojega i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.«

(1. Mojsijeva 3,15)

Hej, grešniče. Da, ti. Ovoga puta nećeš se nikada vratiti. Nemoguće je da budeš izbavljen od onoga što si učinio. Izgubljen si, skrhan i izlomljen da ti nema oporavka. Zašto bi te Bog spasao? Koliko bi On u tvom slučaju morao biti dobromameran?

Da li ste se ikada osetili toliko grešnim da ste pomišljali da se zaista ne možete vratiti Bogu? Da li je tom prilikom mrlja bila toliko tamna da bi se oprala? Svi smo mi grešnici, bez obzira koliko su naše greške, po našoj oceni, male ili velike. No, da li je zbilja odgovor pobeći, živeti odvojeno od našeg Stvoritelja?

„Brokenness Aside“ je pesma koja me je prosto slomila kada sam je slušao prvih nekoliko puta, zato što je tako savršeno odgovarala vapajima koje sam tako često

upućivao Isusu.* Izgovarao sam reči koje nisam mogao

Naš Bog želi da nas spase.

sasvim da oblikujem. Reči pesme postavljaju pitanje da

li će Božja blagodat nestati ako Ga izneverimo. Da li će

me On i dalje nazivati svojim detetom ako izgovorim

laž? Te reči me podsećaju da se, kao grešnik, nikad

ne mogu izmeniti sopstvenom snagom. One me podsećaju da su moji napori da zadobijem Božje odobravanje, ljubav i spasenje besmisleni. Ali one me isto tako podsećaju da je Isus moj Spasitelj, da jedino On može ukloniti moju skrhanost i ispraviti nedostatke. Ako ste „iskusan hrišćanin“, možda biste mogli da jednostavno pogledate tekst u Jevangeliju po Jovanu 3,17. i to će biti dovoljno. Međutim, ako ste kao ja, doživećete ogromno osećanje olakšanja. Taj stih je tako čudesan. Upućujem vam izazov da ga iskreno ponovo pročitate i pokušate da shvatite svu ozbiljnost te istine.

Naš Bog želi da nas spase. On želi da nas isceli. On želi da nas vodi. On želi da živimo onako kako je On prvobitno planirao da živimo. Pogledajte malo oko sebe. Da li ono što vidite predstavlja život kojim je trebalo živeti? Kad bi bilo tako, reči pomenute pesme ne bi bile toliko dirljive.

Ove sedmice pogledaćemo gde smo prvi put pali. Međutim, iako je to bila ozbiljna greška koja će pokrenuti patnje ljudskog roda, ona je takođe postala put u doživljaj najuzvišenije ljubavi u svemiru.

Liroj Lim, Singapur

* All Sons and Daughters, vocal performance of „Brokenness Aside“, by Leslie Jordan and David Leonard, on Brokenness Aside, Integrity music, 2011.

KRV USLED PADA U GREH

DOKAZ (1.Mojsijeva 3,1-21; Matej 27,50.51; Rimljanima 6,23; Jevrejima 10,19-22)

Ne

Sotona je, prerušen u zmiju, prevario Adama i Evu i naveo ih na greh. Ipak, Bog ih je u svojoj milosti posle toga potražio i načinio im odeću od životinjske kože. Tom prilikom je krv prvi put prolivena za nekog drugog. I to nije slučajnost!

„Plata za grijeh je smrt.“ (Rimljanima 6,23) Neko je morao da umre zbog greha. Prva krvna žrtva prineta je radi otkupljenja od greha, a i da bi se Adam i Eva odenuli. Otuda su Izrailjci morali, takođe, da prinose životinje kao žrtvu Gospodu da bi se simbolično iskupili i pokrili svoje grehe. Njihove žrtve predstavljale su konačnu Žrtvu, koju će Hristos jednoga dana prineti na krstu za naše grehe.

U Isusovo vreme, najsvetije mesto u Jerusalimskom hramu bila je Svetinja nad svetinjama. U Jevrejima 9,1-9. naglašeno je da se Svetinja nad svetinjama bila odvojena zavesom od ostalih delova

Hrama. Reč zavesa u jevrejskom jeziku odnosi se na nešto što deli, nešto što skriva.¹ Ona je odvajala Boga od čoveka, jer Bog je uzvišen i čist da bi bio u prisustvu zla (Jevrejima 1,13).

Zavesa je stalno podsećala da je ljudski rod zbog greha nepodoban da se nađe u Božjem prisustvu. I zaista, ljudi su toliko bili grešni da se prinošenje životinjskih žrtava ponavljalо svakoga dana. U trenutku Isusove smrti na krstu, ta ista zavesa u Jerusalimskom hramu pocepalа se na dva dela.

U Jevrejima poslanici 10,20. stoji da je „svojom smrću Isus otvorio novi i životodavni put preko zavese u Svetinju nad svetinjama“. (NLT) Originalni stih u jevrejskom, međutim, naglašava da nam je Isus taj put otvorio svojim telom. „Telo“ ovde označava Isusovu ljudsku prirodu. Termin je podrazumevao sve što je bilo obuhvaćeno Isusovim prvim dolaskom na Zemlju, uključujući i Njegovu žrtvenu smrt².

Isus je postao trajni most i Posrednik za sve pa i onog poslednjeg od nas. Mi više ne prinosimo krvne žrtve zato što je On dao svoje telо i krv kao konačnu krvnu žrtvu. Njegova krv pokriva svaki naš greh. On je umro da bismo mi mogli živeti. Tekst u Rimljanima 6,23. kaže da je „plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našemu“.

ODGOVORITE

Kako Isusova žrtva treba da promeni način na koji živimo svoj svakodnevni život?

Bernis Leong, Singapur

1 „The Holy of Holies and the Veil“, The Tabernacle Place, accessed October 23, 2014, http://the-tabernacle-place.com/what_is_the_tabernacle/tabernacle_holy_of_holies.

2 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 7, p. 482.

Krizni deo života (2. Timotiju 3,12)

Skoro svako ko bude iskusio neku krizu u svom životu postaviće sledeća pitanja: Ako je Bog tako dobar, ljubazan, blag i pun ljubavi, zašto dopušta postojanje zla? Zašto dozvoljava patnju i duševni bol? Zašto i dalje omogućava sotonino postojanje?

Jedan moj prijatelj jednom je rekao da je svrha ljudskog života mnogo patnje i malo uživanja. Iako to možda deluje kao neprihvatljiva perspektiva, to, ipak, ističe da će sve dok živimo na ovoj Zemlji, patnja postojati uporedno sa radošću. One su kao dve strane na novčiću. U 2. Timotiju 3,12. čitamo: „A i svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni.“

„Ne samo propovednici crkve, nego i svi koji se posvete da slede Hristov način života, moraju očekivati da će biti pogrešno shvaćeni, klevetani i izloženi stradanju svake vrste.“¹

Poreklo krize (1. Mojsijeva 3; Jakov 1,17)

Bilo bi dobro da se zapitamo: „Ko je odgovoran za sve krize koje su se desile i nastavice da se dešavaju širom sveta?“ Nažalost, neki ljudi krive Boga za sva zla. Međutim, Njegova namera nikada nije bila da Lucifer izabere greh. Božji plan

nikada nije predvideo postojanje svireposti. On nije planirao da nas dovodi u mučne prilike samo zato da bismo se nečemu poučili i napredovali. Naš Bog koji voli ne postupa na taj način.

Mnogo puta mislimo da se naši problemi ne mogu rešiti.

Biblija kaže da „svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka“. (Jakov 1,17) Kada je Bog načinio našu Zemlju i sve što je na njoj, On je izjavio da je sve dobro (1. Mojsijeva 1,31). Kako je onda nastalo zlo? Da bismo odgovorili na to pitanje, potrebno je da razumemo Božju ljubav.

Ljubav i početak krize (1. Mojsijeva 1,26-28)

Kada je stvorio prvo dvoje ljudi na Zemlji, Bog je to učinio iz ljubavi i sa ciljem da Mu budu nalik. Biblija veli: „Da načinimio čovjeka po svojemu obličju, kao što smo Mi... I stvari Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božnjemu stvari ga; muško i žensko stvari ih.“ (1. Mojsijeva 1,26.27) Zato nam je On, kada nas je stvorio, dao moć izbora – sposobnost da mislimo i samostalno odlučujemo. Mi to obično nazivamo slobodom izbora. Bog nas je stvorio na taj način, jer nije želeo da Ga volimo samo zato što smo tako programirani. Umesto toga, On želi da Ga volimo zato što smo to odlučili

Istinska ljubav je bezuslovna. Da bismo voleli bezuslovno, moramo biti u stanju da donosimo lične odluke. Mnogo puta naši problemi i krize posledica su loših izbora koje smo načinili.

Hristos – rešenje za naše krize (Filibljanima 4,10-13)

Mnogo puta mislimo da se naši problemi ne mogu rešiti. Međutim, često se naši problemi javljaju zato što nismo više povezani sa Isusom Hristom, Tvorcem i Održavaocem svega. Greh nastupa kada prekinemo vezu sa našim Stvoriteljem. Kada se nađemo u krizi, njen osnovni uzrok nalazi se u grehu, a naše grehe može ukloniti jedino Isus Hristos. Biblija nas podseća da sve možemo učniti kroz Njega koji nam daje snagu.

„U Hristu je snaga za ispunjavanje dužnosti, moć odolevanja iskušenju, izdržljivost za podnošenje nevolja, strpljenje u patnji bez jadikovanja. U Njemu se nalazi blagodat za svakodnevni rast, hrabrost za mnoge bitke, energija za posvećenu službu.“²

ODGOVORITE

1. S kakvom ste se krizom nedavno suočili? Da li je to bila posledica vašeg pogrešnog izbora, ili zato što živimo u grešnom svetu? Objasnite svoj odgovor.

2. Kako je ta kriza delovala na vas? Kako vas je pripremila za suočavanje sa budućim krizama?

3. Da li vam je zajednica sa Isusom Hristom pomogla da se izborite sa svojim krizama?

Bendžamin Kipzanang, Singapur

¹ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol.7, p.343.

² *bid.*, p.178.

„Sveti anđeli su često posećivali Edemski vrt i poučavali Adama i Evu njihovim svakodnevnim dužnostima, i obaveštavali ih i o sotoninoj pobuni i padu. Opomenuli su ih da se čuvaju sotone i da se prilikom obavljanja svojih svakodnevnih dužnosti ne odvajaju jedno od drugog, jer bi se inače mogli izložiti opasnosti da se susretnu sa tim palim neprijateljem. Anđeli su im isto tako naložili da se strogo pridržavaju onoga što im je Bog rekao, budući da se njihova sigurnost nalazi samo u savršenoj poslušnosti. Tada pali neprijatelj neće imati nikakvu vlast nad njima.

Sotona je otpočeo svoje delo navodeći Evu na neposlušnost. Ona je prvo pogrešila što se odvojila od svog supruga, zatim što se približila zabranjenom

drvetu, najzad što je slušala kušačev glas pa se čak usudila i da posumnja u ono što je Bog rekao: 'U koji dan okusiš s njega, umriječeš.' Pomislivši da Gospod možda ne namerava da baš tako postupi, usudila se da okuša sreću, pružila je ruku, uzbrala plod i počela da jede. Plod je bio privlačan za oko i vrlo ukusan. Tada

se u njoj pojavilo i podozrenje što im je Bog uskratio ono što je, navodno, bilo samo za njihovo dobro; ponudila je plod i svom suprugu, dovodeći tako i njega u iskušenje. Ispričala je Adamu šta joj je zmija rekla, čudeći što zmija ima moć govora.

Na Adamovom licu mogao se zapaziti odraz duboke tuge. Izgledao je veoma uplašen i zaprepašćen. Videlo se da se bori sam sa sobom. Shvatio je da je to sigurno onaj neprijatelj od koga se, prema upozorenju i opomeni anđела, trebalo toliko čuvati; bio je svestan da njegova žena mora umreti, da se zauvek moraju rastati. Njegova ljubav prema Evi bila je toliko jaka da je u krajnjem očajanju odlučio da podeli s njom njenu sudbinu. Zgradio je plod i naglo ga pojeo. Sotona je likovao... On je pao i povukao za sobom i druge u propast. A sada je naveo i ženu da posumnja u Boga... Sotona je dobro znao da Eva neće sama pasti. Zbog svoje ljubavi prema Evi, i Adam je prestupio Božju zapovest i pao zajedno s njom.¹

„Čitavo Nebo obuzela je tuga kada je postalo jasno da je čovek izgubljen, da će se svet koji je Bog stvorio ispuniti smrtnim bićima osuđenim na patnju, bolest i smrt, i da za prestupnike ne postoji nikakav izlaz. Čitava Adamova porodica mora umreti.“²

ODGOVORITE

Šta možemo činiti kada nas sotona kuša? Podelite sa drugima svoje metode.

Daniel Bel, Vahronga, Novi Južni Vels, Australija

1 Ellen White, Early Writings, pp. 147, 148.

2 Ibid., p.149.

NE OSVRĆI SE!

PRIMENA (1.Mojsijeva 3,8; Filibljanima 3,13.14; 1.Jovanova 1,9)

Sr

Dakle, pokušali ste da date sve od sebe, ali niste odoleli iskušenju, ili možda gajite u tajnosti svoje omiljene grehe. Verujte, niste sami! U stvari, Pismo kaže da su svi sagrešili i izgubili slavu Božju (Rimljaniima 3,23).

Kako se osećate kada učinite greh? Da li ste postiđeni? Da li vas grize savest? Tužni ste? Možda čak uplašeni? Da li želite da pobegnete od Boga i prestanete da se molite zato što vam je neprijatno da se s Njim suočite? Još jednom da ponovimo, niste sami. Ono što se desilo vama, desilo se i Adamu i Evi. Bog nudi rešenje za taj problem u svom Jedinorodnom Sinu, Isusu Hristu. Kao što je to napisano u Svetom pismu, naši gresi bivaju oprošteni zahvaljujući Isusovom otkupiteljskom delu (Rimljanima 3, 22-26).

Dakle, šta onda treba da činimo?

Treba da priznamo svoje grehe, kao što je to napisano u Svetom pismu. „Ako priznajemo grijehu svoju, vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehu naše, i očisti nas od svake nepravde.“ (1. Jovanova 1,9) Ovo je uzvišeno i moćno obećanje! Baš kao što je Bog pozivao Adama i Evu: „Gde ste?“ (1.Mojsijeva 3,9), tako On poziva i nas da dođemo k Njemu i priznamo svoje grehe. Priznanje greha pruža nam priliku da razmislimo o njima i okolnostima koje su dovele do njih.

Zaboravite grehe i krenite napred. Kao što je ženi uhvaćenoj u preljubi, Isus kazao da ide i više ne greši (Jovan 8,11), tako i mi moramo verovati da će nam On oprostiti grehe. Zašto bismo ih se sečali i prepričavali, kad Bog kaže da ih je zaboravio (Isajja 43,25)? Umesto da gledamo unazad i zadržavamo se na gresima koje smo počinili, treba da gledamo napred u nadi da ćemo dobiti opravdanje i doživeti posvećenje. Apostol Pavle jezgrovito govori o tome: „Braćo, ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu.“ (Filibljanima 3,13.14)

ODGOVORITE

1. Da li je moguće da prisećanje na stare grehe i pogreške može postati put kojim sotona prilazi da nas obmanjuje? Ako je to tačno, na koji način?
2. Kako izbegavamo da padnemo u zamku „jeftine blagodati“ kad se kajemo zbog svojih grehova?

Džefri Lonan, Singapur

Šta bi bilo da se Eva nije odvojila od Adama? Šta bi bilo da je odbila da stupi u razgovor sa zmijom? A šta bi bilo da je Adam rekao „ne“ kad mu je Eva ponudila plod sa drveta poznanja dobra i zla? Šta bi bilo da...?

Pošto su Adam i Eva propustili da održe Božje opomene, otvoreno izabравши da zanemare Njegova uputstva, doneli su sebi, i nama, život bola i tuge, život pod prokletstvom, večnu odvojenost od Boga.

Da nije bilo tog jednog čina neposlušnosti hiljada godina ranije, nikada ne bismo saznali značenje reči kao što su depresija, briga, haos, nesigurnost, nasilje, rat, zagađenje, tlačenje i eksplatacija. Roditelji nikada ne bi morali da sahranjuju

svoju decu. Niko nikada ne bi morao da ode u krevet gladan, i nikada ne bismo morali da strahujemo od raznih bolesti.

Život je još uvek vredan življenja...

Da li je svet u kome živimo mogao biti bolji? Da, i to neuporedivo bolji.

A da li je svet u kome živimo, ipak, vredan življenja? Da. Iako živimo u svetu ispunjenom tamom, tu i tamo ipak, zapazimo tračak svetlosti – majka koja nežno miluje obraz svog mališana; otac i sin koji odlučuju da svake sedmice hrane beskućnike, i ne pomišlajući na lično finansijsko opterećenje; ili hrabri medicinski radnik koji odlučuje da rizikuje sopstveni život da bi pomogao žrtvama ebole u zapadnoj Africi.

Život je još uvek vredan življenja, ne zbog onoga što donosi, već zbog onoga što možemo uneti u njega. „Jer smo Njegovo djelo, sazdani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.“ (Efescima 2,10)

Svet ima svoj popriličan ideo u bolu zato što je sotona uspešno iskoristio ljudsku slobodu, prenoseći na Zemlju rat koji je otpočeo na Nebu. Međutim, kad je Hristos došao na ovu Zemlju, doneo je sa sobom veru i nadu. Pošto je On na krstu odneo odlučujuću pobedu, imamo nadu da će jednoga dana, kad se bude vratio da nas povede kući, prestati sva patnja.

Mi ne možemo da promenimo prošlost. Možemo samo strpljivo čekati budućnost. U medjuvremenu, dok se borba za naše srce i um nastavlja, možemo živeti u nadi i o njoj govoriti i svetu.

ODGOVORITE

1. Ako je Isus već pobedio u borbi, zašto je još uvek važno da činimo „dobra dela“?

2. Zbog čega je još život vredan življenja?

Melodi Tan, Vahronga, Novi Južni Vels, Australija

ZAKLJUČAK

Rat koji je započeo na Nebu još pre stvaranja nastavlja se i danas. Jedina promena ogleda se u tome što se pojavio novi igrač – ljudski rod. I evo nas vekovima daleko od Golgote, a sotona još uvek ratuje sa ljudima. On neće priznati da je poražen. Izbori koje činimo u svakom trenutku, da verujemo Bogu ili da se pridružimo sotoni, određuju da li će sotona zavladati našom voljom. U suštini, borba se vodi za vašu dušu. Morate odlučiti – poveriti svoj život Bogu, ili predati svoju volju i prava sotoni.

RAZMOTRITE

- Napravite listu sa tri kolone pod naslovom „Sotonine strategije“. U jednoj koloni navedite sredstva koja sotona koristi da izazove beznađe. U drugu kolonu unesite kako sotona nameće svoju volju Crkvi, donoseći poraz i neverstvo. U trećoj koloni naznačite koje strategije sotona upotrebljava u vašem životu da bi vas porazio i onemogućio vaše duhovno napredovanje.
- Pretvorite „Sotonine strategije“ u svoju ličnu molitvenu listu. Izdvojite posebne potrebe i unesite ih u spisak posredničkih molitava za ono što se događa u svetu i vašoj crkvi, a onda iznesite i sopstvena iskušenja i nevolje, tražeći od Boga da vam da veru, izdržljivost i pobedu. Bitka je Njegova!
- Napravite kolaž od snažnih citata koji vas hrabre da se pouzdate u Božju silu kojom biste ostali u Njegovoj blagodati (Filibljanima 4,13, na primer). Uramite to svoje umetnčko delo i pronađite neko mesto u domu ili kancelariji da ga okačite kao podsetnik da je bitka Gospodnja i da vas nikakva kriza ne može oboriti.
- Predstavite u obliku dnevnika svoje skorašnje hodanje sa Bogom. Razmislite o svemu što vam se dešava u životu i onda opišite svoje životno putovanje. Dok to radite, zamolite Boga da vam otkrije kako On celim putem ide sa vama. Prepustite se Njegovom vođstvu, dok zapisujete u dnevnik svoje putovanje. Tražite da vam otvori oči da biste zapazili Njegovu silu u svom životu.
- Ispričajte svojoj grupi u subotnoj školi ili nekom prijatelju, kome je potrebno ohrabrenje, kako vas je Bog proveo kroz kruz. Pomozite nekome ko se možda bori u svom duhovnom hodu, govoreći mu kako je Bog delovao u određenim prilikama u vašem životu.

POVEŽITE

ililjanima 4,6-9,13.

Elen g. Vajt, Čežnja vekova, str. 124-131 (orig.)

Vajt, Velika borba, st. 518-530 (orig.)

Adventistički hrišćani veruju..., str. 113-120 (orig.)

Džin Kelner, Solt Lejk Siti, Juta, SAD

Pouka 3

Od 9-15. januara 2016.

Sveopšta pobuna i patrijarsi

»I evo, Ja sam s tobom, i čuvaću te kuda god pođeš,
i dovešću te natrag u ovu zemlju, jer te neću ostaviti
dokle god ne učinim što ti rekoh.«

(1. Mojsijeva 28,15)

OTKUPLJENJE ZA POBUNJENIKE

UVOD (*Isajja 43,25; 55,6*)

Su

Vikipedija raspolaže neverovatno dugom listom pobuna koje su se dogodile na Zemlji. Prva na listi je Setova pobuna, do koje je došlo za vreme vladavine faraona Seta-Peribzena (oko 2740. pre Hr.).¹ Prema egipatskom mitu, Set je bio bog sunca u predinastičkom Egiptu, koji se „postepeno iskvario i od dobroćudnog božanstva pretvorio u boga zla i tame“.²

Kao adventistički hrišćani, međutim, mi znamo da je prvu pobunu zapravo započeo Lucifer, istaknuti anđeo na Nebu. „Nezadovoljan svojim položajem u Božjoj vladavini... počeo je da priželjuje mesto samoga Boga (*Isajja 14,12-14*). U pokušaju da zavlada svemirom, ovaj pali anđeo sejao je seme nezadovoljstva među anđelima i pridobio mnoge koji su mu se pokorili. Nebeski sukob koji je proizšao iz toga završio se kada su Lucifer, otada poznat kao sotona, neprijatelj, i njegovi anđeli proterani sa Neba (*Otkrivenje 12,4-7.9...)*.³

Postoji razlog u pozadini svake pobune. Mnoge pobune prouzrokovane su sebičnošću.

Dokaz u prilog tome je prva pobuna na Zemlji. Eva nije poslušala Božju zapovest da se uzdrži i ne okusi plod sa drveta poznanja dobra i zla. Zgrešila je zato što je pomisnila da će postati kao bog ako pojede taj plod. Ali, još pre toga Lucifer se suprotstavio Božjem autoritetu na Nebu. Konačno, bio je zbačen s Neba na Zemlju (*Ježekil 28,17; Isajja 14,12.14*).

„Bog nije uzročnik postojanja greha, ali je predvideo njegovu pojavu i obezbedio sredstvo kojim će se suprotstaviti ovoj strašnoj mogućnosti. Njegova ljubav prema svetu bila je toliko velika da se zavetovao da će dati svog jedinorodnog Sina „da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“. (*Jovan 3,16*)⁴ Bog je tu za nas kad god se kajemo što smo išli sopstvenim putem. Zato, tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte Ga, dokle je blizu“. (*Isajja 55,6*)

Sebičnost koja je prvo bitno prouzrokovala greh može se izlečiti. Božja ljubav je jedini odgovor. „Ja, Ja sam brišem tvoje prijestupe Sebe radi, i grijeha tvojih ne pominjem.“ (*Isajja 43,25*)

**Sebičnost koja
je prvo bitno
prouzrokovala greh
može se izlečiti.**

Osvald Taroreh, Sajbubur, Zapadna Java, Indonezija

1 „List of Revolutions and Rebellions“, Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_revolutions_and_rebellions#BC, last updated March 2, 2015.

2 The Columbia Encyclopedia, 5th ed. (New York: Columbia University Press, 1993), p. 2482

3 Adventistički hrišćani veruju..., str. 117.

4 Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 9. 10.

Početak pobune na Zemlji (1.Mojsijeva 1-3; 1.Mojsijeva 4,1-15; Psalam 33,6)

Kad je stvorio Zemlju i što je na njoj, Bog je sve savršeno načinio i izjavio da je sve bilo veoma dobro. On je stvorio Adama i Evu prema svom obličju. Međutim, On nije stvorio ljudе da budу roboti. Dao im je slobodu izbora. Svi znamо vrlo dobro da su Adam i Eva pogrešno iskoristili svoju slobodu izbora, i tako osudili svoje potomke da žive u grehu i svemu onom što greh proizvodi, uključujući i smrt (Rimljanima 6,23).

Ipak, Bog nije ostavio ni njih, ni nas, bez nade. U 1.Mojsijevoj 3,15, On se „pošto se najpre obratio doslovnoj zmiji koja je razgovarala sa Evom, okreće staroj zmiji đavolu da bi izrekao sud. Tu osudu, izraženu proročkim jezikom, Hrišćanska crkva je uvek shvatala kao predskazanje o dolasku Izvavitelja /Isusa Hrista/.¹

Posledice greha, 1.deo (1.Mojsijeva 22,1-19; 27,41.43.44)

Mnogi događaji u Bibliji ukazuju na posledice tog prvog greha. Takav događaj opisan je u 1. Mojsijevoj 22,1-19. U njemu vidimo kako je Bog okušao Avrama zapovedivši mu da povede svog sina jedinca na goru Moriju, gde je trebalo da ga prinese kao žrtvu paljenicu. Međutim, pre nego što je Avram to učinio, Bog

ga je zaustavio. „Patrijarh je uveliko ispoljio svoju veru i poslušnost i u potpunosti zadovoljio zahteve svog Boga. Jehova nije želeo Isakovu smrt; u stvari, On nije bio zainteresovan ni za jednu žrtvu kao takvu. Ali je uvek želeo dobrovoljnu poslušnost svojih slugu (1. Samuilova 15,22; Osija 6,6). Onoliko koliko su otac i sin u pogledu svoje volje i namere mogli da odu, žrtva

Ni Bog ni Hristos ne žele da nas vide kako patimo.

je bila potpuna. Bog je prihvatio posvećenost njihovog srca kao borbu volje daleko prihvatljivaju u Njegovim očima, i tu voljnost prihvatio kao učinjeno delo (Jevrejima 11,17).²

Avram je mesto na kome je trebalo da žrtvuje Isaka prozvao „Jehovah-jireh“, „Jehova će se postaratи“. To ime, dodaje Mojsije, iznadrilo je poslovici „Na Gori Jehovinoj, to će se videti /doslovno „obezbediti“/. Značenje ove izreke je ponekad nejasno. Reč prevedena kao „videti“ je ona ista koja se u 8.stihu prenosi kao „postaratati se, obezbediti“. Poslovica očigledno podsećа на Avramov izraz vere da će se na božanski određenoj gori sam Bog postaratи за sredstvo spasenja. Ta poslovica predstavlja izraz mesijanske nade, bez obzira da li je to značenje potpuno jasno onima koji ga navode.³

Posledice greha , 2. deo (1. Mojsijeva 3)

Još jedan događaj koji ukazuje na posledice greha nalazimo u 1. Mojsijevoj 37. Pošto nekoliko godina nije mogla da začne, Rahilja zajedno sa Jakovom silno

se obradovala Josifovom ulasku u njihov život. Kako je Rahilja bila Jakovljeva najomiljenija žena između ostalih koje je imao, i Josifa je voleo više od drugih sinova. A kad je Rahilja umrla, Josif mu je postao još draži. Mržnja ostalih sinova dostigla je vrhunac kad je Jakov poklonio Josifu divan plašt, i kad je Josif ispričao svoja dva sna prema kojima će mu se pokloniti cela njihova porodica (stihovi 3-11). Tako su se oni okrenuli protiv Josifa i odlučili da ga ubiju u pustinji (stih 18).

Ruvim ih je, međutim, ubedio da ga umesto toga bace u jamu, nameravajući da se kasnije vrati i izbavi ga (stihovi 21-24). I tako, „uz uvrede i ranjavanje, svukli su Josifa i bacili ga u suvu cisternu. Izgleda da su cisterne često korišćene u tu svrhu (videti Jeremija 38,6). Pomisao da će on umreti strašnom smrću od gladi i žeđi očigledno je zadovoljavala njihovu osvetoljubivost, te se nisu obazirali na njegove žalosne pozive“⁴.

Otkupljenje – jedini izlaz (Jovan 3,16-21; 14,15; 1. Jovanova 4,8)

Ni Bog ni Hristos ne žele da nas vide kako patimo. Otuda su se složili oko plana spasenja. „Ljubav /agape/ je najistaknutija Stvoriteljeva osobina u odnosu prema stvorenjima. To je upravljačka sila u božanskoj vladavini...“

Vrhunski izraz božanske ljubavi je Očev dar izražen u sopstvenom Sinu (Jovan 3,16), preko koga biva moguće „da se djeca Božija nazovemo“. (1. Jovanova 3,1) „Od ove ljubavi нико veće nema da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje.“ (Jovan 15,13)⁵

ODGOVORITE

1. Zašto je Isusova smrt bila jedino rešenje za naše otkupljenje?
2. Koja od sledećih reči, po vašem mišljenju, najbolje opisuje Božje otkupljenje u Hristu: (a) sažaljenje (b) sila (c) blagodat? Zašto ste izabrali tu reč?
3. Koje vam još priče u Bibliji pomažu da shvatite Božje otkupljenje u Hristu? Na koji način te priče možete primeniti lično na sebe?
4. Setite se nekoga koga znate a koji još nije prihvatio Hrista. Koju biste biblijsku priču mogli da iznesete toj osobi, da biste njoj ili njemu pomogli da prihvati Spasitelja?

Heski Vauran, Džakarta, Indonezija

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 1, pp. 232,233.

2 Ibid., p.352.

3 Ibid., p. 363.

4 Ibid., p. 430.

5 Ibid., p. 929.

Šta znači pripadati Bogu? To znači da nas je On otkupio. Kako nas je otkupio? „Naš otkup je omogućen Hristovom žrtvom (Galatima 3,13.14; 4,4-7; 1.Petrova 1,18.19;Otkrivenje 5,6-9).”¹ Hristos, Sin Božji, postao je čovek da bi mogao umreti umesto nas za naše grehe. Njegovom krvlju mi imamo otkupljenje, oproštenje naših grehova. Pripadati Bogu znači da smo u Hristu, da imamo potpuno poverenje u Njega, i da u svakom pogledu živimo u skladu sa Njegovom voljom. Patrijarh

Avram je znao šta znači živeti na takav način. U više navrata, on je dokazao da veruje Božjim obećanjima o Spasitelju. Otuda je i bio u stanju da posluša Boga, čak i kad mu je Bog rekao da žrtvuje svog jedinog sina Isaka.

Žrtva koja je zahtevana od Avrama nije tražena samo zbog njegovog ličnog dobra, niti samo zbog dobra budućih naraštaja, već je trebalo da posluži kao pouka

bezgrešnim bićima koja žive na Nebu i u ostalim svetovima. Oblast sukoba između Hrista i sotone – oblast na kojoj se ostvaruje i plan spasenja – predstavlja udžbenik svemiru. Pošto je Avram pokazao nedostatak vere u Božja obećanja, sotona ga je optužio pred anđelima i pred Bogom da je propustio da ispunji uslove zaveta i da je zato nedostojan Njegovih blagoslova. Bog je želeo da pred celim Nebom dokaže vernost svoga sluge, da prikaže da ne može prihvati ništa manje od savršene poslušnosti, i da svima njima potpunije objavi plan spasenja...

Čak je i anđelima bilo teško da razumeju tajnu otkupljenja – da shvate da Zapovednik Neba, Božji Sin, mora da umre za grešnog čoveka. Kad je Avramu bila izrečena zapovest da žrtvuje svoga sina, sva nebeska bića su velikom pažnjom počela da prate događaje. S najvećom ozbiljnošću posmatrala su svaku pojedinost. Kada je na Isakovo pitanje: „A gde je jagnje za žrtvu paljenicu”, Avram odgovorio: „Bog će se postarat za jagnje Sebi za žrtvu”, kada je očeva ruka bila zaustavljena, dok se spremala da žrtvuje sina, kada je ovan za koga se Bog postarao bio prinesen na žrtvu umesto Isaka – tada je blistava svetlost obasjala tajnu otkupljenja, pa su čak i anđeli mnogo jasnije razumeli užvišeni plan, koji je Bog načinio za čovekovo spasenje (1.Petrova 1,12).”²

Grin Feri Mandias, Armadidi, Severni Sulavesi, Indonezija

1 The Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v., „Redeem, Redeemer”.

2 Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 134.135.

GRUPA OBMANJIVAČA!

DOKAZ (1.Mojsijeva 3,13; 2. Mojsijeva 6,2-8)

Ut

Bio je mart 1945. Besneo je Drugi svetski rat. Saveznici, predvođeni general-pukovnikom V.H. Simpsonom, pokušavali su da pređu reku Rajnu, važnu liniju odbrane. Pošto bi neposredan napad bio previše opasan, razvijena je specijalna jedinica zvana „avetinska armija“. Njihov zadat�k bio je da obmanu protivnika skretanjem njegove pažnje sa stvarnih trupa. Ta avetinska armija je 23. i 24. marta organizovala lažne konvoje sa više od 600 imitacija tenkova i artiljerije. Reprodukovali su preko zvučnika snimljene zvuke kamiona i teških vozila. Tako je jedna hiljada vojinika ove specijalne jedinice bila u stanju da oponaša 30.000 teško naoružanih ljudi.¹

Veština obmanjivanja ukorenjena je u sotoni. Kad se kao zmija pojavio u Edemskom vrtu, uspeo je da obmane Eva. Pošto je proglašena krivom, Eva je okrivila zmiju za ono što je učinila. Reč *obmanuti* u 1. Mojsijevoj 3,13. od korenske reči u jevrejskom jeziku *nasha* znači „prevariti ili obmanuti nekoga“.²

Kad je odbacio Kainovu žrtvu, Bog ga je ohrabrio pitanjem: „Nećeš li biti mio, kad dobro činiš?“ (1. Mojsijeva 4,7) To pokazuje da je Kajin znao šta je ispravno, ali je postupao u skladu sa sopstvenim nahođenjem. Kad ga je Bog upitao za brata, on je čak pokušao da obmane Boga (1. Mojsijeva 4,9).

Avram, uplašivši se za svoj život, kazao je caru Avimelehu da mu je Sara sestra. Bog je onda opomenuo Avimeleha, koji je zatražio da mu Avram kaže istinu. Tada je po drugi put Avram pokušao da obmane cara rečima: „A upravo i jest mi sestra, kći oca mojega; ali nije kći moje matere, pa pođe za me.“ (1. Mojsijeva 20,12) Ovakvo nečasno ponašanje ponovilo se kad je i Isak obmanuo cara zbog svoje žene, kad je Jakov prevario oca da bi dobio blagoslov, i kad su Josifova braća prevarila svog oca da je Josif usmrćen jer su našli njegovu haljinu umrljanu krvlju.

Ljudi neprestano pokušavaju da osline na lično razmišljanje, ali ih to uvek vodi u nevolju. Ipak, kroz sve to, Bog podržava i neguje svoju decu. I kao što stoji u 1. Mojsijevoj 6,2-8, Njegovo obećanje i dalje važi.

ODGOVORITE

Kada ste pokušali da obmanete nekoga? Mislite li da je to isto što i prevariti Boga? Obrazložite svoj odgovor.

Džo Juan Mambu, Airmadidi, Severni Sulavesi, Indonezija

¹ Jonathan Gawne, *Ghosts of the ETO: American Tactical Deception Units in the European Theater, 1944-1945* (Havertown, Penn: Casemate Publishers, 2002), pp.235-260-

² Strong's concordance, s.v., „*nasha*“, accessed Octobre 23,2014, <http://biblehub.com/hebrew/5378.htm>.

Pobuna je čin uperen protiv ustanovljenog reda i autoriteta. To je jedan od osnovnih problema u životu ljudskog roda. Zašto? Zato što su Adam i Eva prestupili Božji zakon. Bog je Adamu i Evi dao da žive u raju koji im je pružao sve što im je bilo potrebno. Ipak, pošto su mislili da znaju više od Boga, oni su odlučili da treba da naprave lični izbor. Na taj način sve su prekršili.

Poslanica Jevrejiima beleži rezultat tog jednog jedinog čina pobune: „Zato kao što kroz jednoga čovjeka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljudе, jer svi sagriješiše.“ (Rimljana 5,12)

Pobuna uništava pobunjenika i druge ljude, porodice, čak čitave crkve.

Pobuna uništava pobunjenika i druge ljude, porodice, čak čitave crkve. Pobune mogu biti zarazne. Mi se ne razlikujemo od Adama i Eve. Svi smo se mi u određenom trenutku pobunili protiv Boga. „Ko može reći: očistio sam srce svoje, čist sam od grijeha svojega.“ (Priče Solomunove 20,9)

Razmotrite sledeće o pobuni:

Neposlušnost prema Bogu isto je tako ozbiljan greh kao idolopoklonstvo ili vraćanje. „Jer je neposlušnost kao grijeh od čaranja, i nepokornost kao sujevjerstvo i idolopoklonstvo.“ (1. Samuilova 15,23)

Pobuna se ne svodi samo na nepoštovanje zapovesti koje nam je Bog dao. Pobuna takođe obuhvata prestupanje moralnih smernica datih u Njegovoj reči. Svrha tih smernica je da nas zaštite u svakoj oblasti života.

Bog je ustanovio dva primarna tipa autoriteta. On je konačni autoritet (Matej 28,18). Međutim, On prenosi autoritet i na vlade, poslovne vođe, roditelje, pastore, trenere i ostale bogobojazne vođe. Inače, imali bismo anarhiju.

Mi imamo dva izbora: (1) potčiniti se Ocu ili (2) pobuniti se protiv Njega. Ako se pobunimo protiv Njega, On će nam oprostiti ukoliko mu priznamo grehe. „Ako priznajemo grijeha svoje, vjeran je i pravedan da nam oprosti grijeha naše, i očisti nas od svake nepravde.“ (1. Jovanova 1,9)

Ako postupamo drugačije požnjećemo ono što smo posejali. Niko ko je u pobuni protiv Boga nema istinski mir, radost, zadovoljstvo ili uspeh.

ODGOVORITE

1. U ljudskoj prirodi postoji sklonost ka pobuni. Šta onda možemo učiniti da to izbegnemo?

2. Šta bi trebalo da učinimo ako smo se, ipak, pobunili protiv Boga?

Andri Simbolon, Džakarta, Indonezija

REGRUTOVANJE!

Mišljenje (Rimljana 7,14.19.23; Efesima 6,10-20; Otkrivenje 12,7)

Ljudi koji ulaze u vojnu službu bivaju obučeni za preživljavanje u različitim situacijama. Ali ima i ljudi koji svoje vreme provode u zabavi ili se upuštaju u visoko rizična ponašanja kao što su upotreba droge, seks sa više partnera, pridruživanje nekoj bandi. Ili pak, postaju zavisni na kockanje, gledanje televizije i surfovane po Inetrnetu. Ako se ljudi ne pripreme, izgubiće u bici između dobra i zla. Kako da se borimo protiv sotone, ako ne znamo kako?

„Upravo je ovde, na našoj planeti netaknutoj zlom i smrću, sotona počeo svoj podmukli rat protiv čovečanstva (1. Mojsijeva 3). Biblijna nam kaže da je na našem svetu, kad ga je Bog stvorio, sve bilo veoma dobro (1. Mojsijeva 1,31). Međutim, Bog je i ljudima dao istu slobodu izbora kao nekada anđelima.

Dakle, kada je zmija, spremna na prevaru, kazala Evi: „Nećete vi umrijeti“, nego „ćete postati kao bogovi i znatišto je dobro što li zlo“, ova joj je poverovala i... pokazala nepoverenje prema Bogu (1.. Mojsijeva 3,4.5).

**To je stvarni rat
koji će okončati
sve ratove.**

Kao direktna posledica, savršena Zemlja postala je zaraćeni svet. Nisu se samo iskvarile misli i postupci ljudi; isto se dogodilo i sa prirodnim svetom oko njih (stihovi 16-19)...

U svojoj poslanici hrišćanima u Rimu, Pavle opisuje jedan lični rat: „... Jer ne činimm ono što hoću, nego na što mrzim ono činim“ (Rimljana 7,15).... On govori o borbi za prevlast nad našim umom... To je sukob koji se dešava svakodnevno i u nama. Taj rat – ta „velika borba“ – odvija se na tri nivoa:

Prvo, ona se odvija naširem svemirskom nivou; drugo, na globalnom zemaljskom nivou; i treće, u umu i srcu svakog ljudskog bića koje je ikada živelo, živi ili će živeti na ovom svetu. To je stvarni rat koji će okončati sve ratove...

Međutim, u ovom trenutku, očigledan je rezultat rata: zlo i njegove ciljeve sada jasno vide sva stvorenja u svemiru. Ipak, mada je bio poražen na krstu još pre 2000 godina, sotona se ne predaje.

Njegova žeđ za smrću još uvek je nezadovoljena, i on „kao lav ričući hodi i traži koga da proždere“ (1. Petrova 5,8). I onda, može li biti... kraja tom radu? Odgovor je uvek uverljivo DA.*

Oktoverano Lengkong, Airmadidi, Severni Sulavesi, Indonezija

* Rodney Woods, „A Lesson From History“, General Conference of Seventh-day Adventists, accessed October 23, 2014, <http://www.adventist.org/beliefs/salvation/the-great-controversy/article/go/O/a-lesson-from-history/>.

ZAKLJUČAK

Kao u mnogim pobunama u istoriji, pad ljudskog roda može se pripisati sebičnosti. Rezultati Evinog izbora da ne posluša Boga zapažaju se tokom čitave ljudske istorije. U Avramovoj priči, vidimo kako je Bog pokušao da ponovo uspostavi odnos poverenja sa svojim narodom tako što im je ponudio plan za njihovo otkupljenje. Kad smo u iskušenju da se oslonimo na svoj razum ili da pribegnemo prevari, setimo se primera biblijskih patrijaraha. Čin pobune uvek donosi posledice. Jedino ako se potčinimo Bogu i združimo se s Njim, možemo doprineti da se učini kraj kanceru greha i pobune.

RAZMOTRITE

- Odslušajte "Bring the Rain" od grupe MercyMe. Kako se stav opisan u ovoj pesmi razlikuje od stavova bilo koje ličnosti o kojoj smo čitali ove sedmice?
- Sastavite pismo koje bi Isak eventualno napisao svom sinu Jakovu o primerima poverenja i pobune u njihovoj porodičnoj istoriji.
- Intervjujite nekoga ko je učestvovao u protestu, demonstraciji ili nekom drugom činu društvene ili političke pobune. Pitajte ih za razloge učestvovanja, šta su se time nadali da ostvare, i kako vide tu situaciju posle izvesnog vremena.
- Napravite grafikon koji prikazuje Avramovo pouzdanje u Boga tokom vremena. Krenite od trenutka kad je prvi put pomenut u 1. Mojsijevoj, i naznačite tačke potkrepljene podacima o uzastopnim događanjima u njegovom životu, kada je ispoljavao više ili manje poverenja.
- Napišite i izvedite skeć koji se odnosi na uobičajene oblike tinejdžerske pobune u odnosu na roditelje ili druge osobe od autoriteta. Koji još motivi, osim sebičnosti, mogu biti faktori te pobune?
- Pročitajte o fazama psihodruštvenog razvoja po shvatanju Erika Eriksona, koje počinju poglavljem „Poverenje nasuprot nepoverenju“. Nađite načina da te koncepte povežete sa poukom za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Psalam 91,4; 112,7; Priče Solomunove 3,5,6; 29,25; Isaija 12,2.

John Eldredge, Beautiful Outlaw (FaithWords, 2011, 2013).

Elisabeth S. McFadden and Natelkka E. Burrell, God's Beloved Rebel, reprint edition (Pacific Press, 2013).

Mike Slaughter, Renegade Gospel; The Rebel Jesus (Abingdon Press, 2014).

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 4

Od 16-22. januara 2016.

Sukob i kriza: Sudije

»I Ana se pomoli i reče: razveseli se srce moje u Gospodu; podiže se rog moj u Gospodu; otvorиše se usta moja na neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja tvojega.«

(1. Samuilova 2,1)

Iz opšte perspektive, „sudije imaju mnogo uloga. Oni tumače zakon, procenjuju iznete dokaze, i kontrolišu kako se odvijaju saslušanja i pretresi u sudnicama. I najvažnije od svega, sudije donose nepristrasne odluke u procesu ostvarivanja pravde“.*

U Bibliji, međutim, sudije su obavljale zadatke različite u odnosu na odlučivanje u sudnicama. Sudije u Bibliji uzimale su oruže da bi odbranili svoju teritoriju. Njihov posao uglavnom je podrazumevao vođenje vojnih kampanja protiv stranih zavojevača. Pošto je oslobođio svoj narod iz egiptskog ropstva, Bog je želeo da Izraelci usvoje bolji način života od onog koji su iskusili u rukama svojih tlačitelja. Upravo zato im je i dao bogatu zemlju i dobar sistem uprave i bogosluženja koji su bili usredsređeni na Njega. On je takođe obećao da će boraviti usred njih. Međutim, narod Izraelov odlučio je da prenebregne Božja uputstva. Prva greška ogledala se u tome što nisu iskorenili sve Hananeje, kako im je to Bog naložio.

Bog je smislio plan da izbavi svoju decu.

S vremenom, Izraelci su se prilagodili tradicijama svojih suseda, koji su praktikovali sva moguća duhovna i kulturna zla. Pridružili su se svojim susedima u obožavanju idola i upustili se u razne vrste poroka. Prema tome, neprijatelji su dobili pristup zemlji koju im je Bog dao. Strani upadi su se nastavili, ali Bog je smislio plan da izbavi svoju decu. Dozvolio je da izraelski narod strada zbog svoje neposlušnosti. Dok Izraelci nisu posedovali moćno oruže, njihovi neprijatelji su ga imali. Tako su njihovi neprijatelji bili u stanju da kontrolišu veći deo zemlje i drže Božji narod u ropstvu.

Kad bi njihovi neprijatelji potpuno zavladali, Izraelci su se okretali Bogu i tražili Njegovo vođstvo. On je odgovarao tako što je slao jednog sudiju da ih izbavi od neprijatelja. No, oni bi brzo sve zaboravljali i vraćali se na grešni put svojih suseda. Ovakav ciklus se uzastopno ponavlja.

Naša pouka za ovu sedmicu naglašava veliku borbu na delu u vreme sudija. Posle svog izlaska iz Egipta, Izraelci su zaboravljali Boga. Međutim, Bog njih nije zaboravlja. Izraelovo preživljavanje tokom takvih vremena nije bilo rezultat gerilske taktike ili usavršenog oružja. Umesto toga, ono je bilo posledica Božje nepokolebive ljubavi prema svom narodu. Kad god bivamo uhvaćeni u mrežu velikog sukoba, Bog je u stanju da nas izbavi. Pouka za ovu sedmicu pomoći će nam da to shvatimo.

Dženet Mvende, Nairobi, Kenija

* The Canadian Superior Courts Judges Association, „The Role od the Judge“ (2006), accessed November 11, 2014, http://www.cscja-acjcs.ca/role_of_judge-en.asp?l=5.

Bog je izabrao Izrailj i izdvojio ga da bude primer svetu. Posle izbavljenja iz Egipta i naseljavanja u Hananu, trebalo je da Izraelci ostanu ujedinjeni, solidarni sa Bogom, koji im je dao Deset zapovesti da ih vode u životu. Kad god im je bilo potrebno vođstvo, trebalo je da se okrenu sudijama koje je Bog podizao između njih.

„Od Gore Sinaj pa nadalje jevrejski narod trebalo je da uvek imana umu svoj zavet sa Bogom, odgovornosti koje je ovaj podrazumevao /i/ posledice nepoštovanja odredbi koje su se odnosile na njih kao ugovornu stranu. Zbog toga su nesreće koje bi zadesile jevrejski narod uvek predstavljale simptome dubljih problema u njihovim međusobnim odnosima i odnosima sa Bogom.”¹

Period sudija protezao se oko 365 godina - od prvog sudske, Gotonila, do Samuila, poslednjeg od sudske. Mnoge sudske podizale su se između Gotonila i Samuila; neki su vodili narod decenijama a neki u kraćim vremenskim razmacima. Izrailcima su bile neophodne sudske da im pomognu da izađu na kraj sa spoljnom agresijom. Isto tako, Božja je namera bila da sudske odlučuju o tome šta je pogrešno a šta ispravno, služeći se Dekalogom kao merilom.

Međutim, Izraelci, ostaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i podoše za drugim bogovima između bogova onih naroda koji bijahu oko njih, i klanjaše im se i razgњeviše Gospoda... i dade ih u ruke ljudima koji ih plijenjaju, i prodade ih u ruke neprijateljima njihovijem...“ (Sudije 2,12.14).

„To je jedan od najvažnijih i najčešćih faktora koje treba razumeti kad je reč o funkcionisanju jevrejske istorije. Kad bi Jevreji izneverili zavet sa Bogom, dešavale su se ružne stvari – obično bi došao neprijatelj i napao ih.

Zavet sa Bogom ne pokriva samo ponašanje čoveka prema Bogu; on takođe uključuje zapovesti koje nalažu kako čovek treba da se ponaša prema čoveku. No, i jedno i drugo predstavlja imperativ.²

Kao hrišćani, valja da učimo od Izraela. Kad bi ispuštali Božju ruku koja ih je vodila i uzdali se u sosptvene puteve, On ih je predavao u ruke njihovim neprijateljima. Međutim, da bi dokazao daih volli, On je dovodio sudske koje su ih oslobođale od neprijatelja.

Džoš Niavajr, Nairobi, Kenija

1 Ken Spiro, „The Time of the Judges“, Judaism on line, accessed November 11, 2014, http://www.simpletoremember.com/articles/a/the_time_of_the_judges/.

2 Ibid.

Odgovornosti rukovođenja izuskuju žilav duh spreman da deluje uz hrabru veru. U Bibliji susrećemo sudsije koji su ispoljavali poštenje i zadobijali poštovanje usred najvećih prepreka.

Devora: Nepokolebljiva vera i hrabrost (Sudije 4,5)

Jedina žena sudsija u Izraelu pokazivala je veliku odlučnost. Ona ništa nije prepustila slučaju kad je Varaka i izraelsku vojsku pratila u bici protiv Sisare i njegove vojske.

„Devorino prisustvo trebalo je da pokaže da je poduhvat bio u skladu sa Božjom voljom. On je verovatno želeo da svi shvate da je upravo ona, proročica, započela borbu, a ne on sam. Varaku služi na čast što je sledio proročko voždstvo u tom opasnom poduhvatu. Takođe je vredno zapaziti da se Devora nije povlačila iz onoga što je preporučila drugima.“¹

S pouzdanjem u Boga, Devora i Varak poveli su izraelsku vojsku da porazi Sisarinu. Bogje predao Sisaru u ruke Jailji, koja ga je na kraju ubila. Složivši se da pođe u boj, Devora je pokazala da je voljna da šrtvuje svoj život i položaj za Božju stvar.

Gedeon: Sumnja u Božju volju (Sudije 6,33-40)

Bog se razgneo na izraelski narod zato što su ponavljali svoje grešne postupke. Kad bi istrajivali u neposlušnosti i odbijali Njegovo vođstvo, On bi ih predavao u ruke njihovih neprijatelja, koji bi ih godinama tlačili. Konačno, Izrael bi zavatio Bogu da ih oslobođe.

Bog je izabrao Gedeona da izbavi Izraelce iz madijanskih ruku. Međutim, izgleda da je Gedeon smatrao da on nije na visini zadatka. Stoga je tražio od Boga da mu dokaže da će štititi.

Naša sumnja i nespremnost da Boga držimo za reč ograničiće naš uspeh kao Njegovih ambasadora. U Gedeonovom slučaju, Bog je učinio čuda koja je Gedeon zahtevao i konačno ga poveo u uspešnu borbu protiv Madijanaca. Bog zna za naše slabosti, ali ako tražimo Njegovo vođstvo, On će nam pomoći na način kakav ne možemo ni da zamislimo.

Samson: Najjači čovek sa jednom slabotiću (Sudije 15,1-15; Sudije 16)

Iako je bio najjači čovek u svom naraštaju, Samson nije bio u stanju da kontroliše svoju požudu u odnosu na žene. Prkosno se suprotstavio svojim roditeljima kada su pokušali da ga ubede da ostavi ženu iz Tamnata, pošto njena religija i kultura nisu bile od Boga.

Samsonova konačna propast bila je rezultat njegove veze sa Dalidom. Pa ipak, Bog ga je izabrao da oslobođe Izraelce od Filisteja. Uprkos Samsonovom tragičnom životu punom slabosti, Bog je nesreću u njegovom životu okrenuo na dobro. Njegovo ime pojavljuje se u biblijskoj „Galeriji slavnih“ među ostalim prvacima kao što su Varak, Gedeoni Ruta (Jevrejima 11,32-34).

Ruta: Retka veza ljubavi (Ruta 1-4)

Ruta i Nojemina živele su u doba sudija (Ruta 1,1). Priča o njima otkriva retku vezu ljubavi između dve žene iz različitog religijskom i kulturnog konteksta. Kad su im muževi umrli, obe su izgubile sve. Imale su samo jedna drugu. Budući da nisu imale nikoga da se o njima stara, Nojemina je posavetovala Rutu da potraži Voza koji je radio na gumnu (Ruta 3,1-6). I da skratimo dugupriču, Voz je pristao da se oženi Rutom. Tada im je, na njihovu veliku radost, Bog podario sina koji će biti predak Davida, „najvećeg od careva u Izraelu, iz čije će loze doći Mesija. Hristos je trebalo da bude konačni vladar izraelskog carstva po duhu, vođa večne teokratije. Hristos je govorio o svom carstvu kao o nebeskom carstvu, da bi načinio razliku u odnosu na carstva ovoga sveta. Knjiga o Ruti tako predstavlja divnu kariku u nadahnutom narativu o carstvu koje je Hristos došao da uspostavi.”²

Iza njihove priče naslućuje se Božje nevidljivo ali božansko prisustvo. Nojemina je verovala Bogu i uvek se uzdala u Njega kad je reč o ishodu neke situacije. Na isti način, Ruta je verovala u Boga i zaklela se Njegovim imenom kad je izrazila svoju ljubav prema Nojemini. Vrhunac cele ove priče je blagosloveni odnos u kome je car David rođen u Rutinoj porodici. U svim okolnostima kroz koje prolazimo u velikoj borbi, Bog uvek ima plan da nas oslobodi.

Samuilo: Božji izabranik (1. Samuilova 2,1-21.26)

U vreme kada su Filisteji prodirali u izraelsku teritoriju, Bog je odabrao Samuila. Rodila ga je žena koja je prethodno bila nerotkinja, te se u svom očajanju okrenula Bogu za pomoć da začne... Kad je saznala da je trudna, obećala je da će Mu posvetiti svoje dete.

Bog je uslišio Aninu molitvu dajući joj njenog Samuila, koji će postati posvećeni, uspešni lider u Izraelu. „Samuilo je, pošto je bio posvećen Gospodu na poseban način, još kao dete učestvovao u službi svetinje, radeći poslove koje je bio u stanju da obavlja. Kako je sve to vršio u pobožnom duhu, bio je pozvan da služi i Gospodu. Primio je Gospodnji blagoslov. One mlade koji Mu služe u skladu sa svojim mogućnostima, Bog će osposobiti da i dalje napreduju, kako bi Mu još bolje služili.”³

Kerolajn Nzula, Vout, Kenija

**Bog uvek ima
plan da nas
oslobodi.**

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary 2nd ed., vol. 2, p.330.

2 Ibid., p. 426

3 Mathew Henry's Concise Commentary, s.v., „1 Samuel 2“, Christ Notes, accessed November 11, 2014, <http://www.christnotes.org>

Ubrzo posle ulaska u Obećanu zemlju, Izraelci su krenuli pogrešnim putem, i njihova ljubav prema Bogu sve je više slabila. Njihovi susedi, sa svojom bezbožnom praksom, uticali su na njihov način života, upravljanja i bogosluženja.

„Već u prvim porukama koje im je uputio sa Sinaja, Bog je opomenuo Izraelce da se čuvaju idolopoklonstva. Odmah posle proglašenja Zakona, preko Mojsija bila im je upućena opomena koja se odnosila na hananejske narode: „Nemoj se klanjati

bogovima njihovim niti im služiti, ni činiti što oni čine, nego ih sasvim obori i likove njihove sasvim izlomi. I služite Bogu svojemu i On će blagosloviti hleb tvoj i vodu tvoju; i ukloniće bolest između vas“ (2. Mojsijeva 23,24.25). Obećanje je glasilo da će Bog, sve dok Mu budu verni, suzbijati njihove neprijatelje pred njima.“¹

„Bog je izneo Izraelcima svoju želju u pogledu njihovog života. Dao im je uputstva kako da žive sa Bogom i svojim bližnjima. „Mojsije je /ta uputstva/ na najsvećaniji način ponovio Izraelcima pre svoje smrti, a to je učinio i Isus Navin.“²

„Međutim, ne gledajući na svoje visoko pozvanje, oni su odabrali lakši put popuštanja svojim prohtevima; dozvolili su sebi da propuste priliku da dovrše osvajanje zemlje, i mnogi naraštaji morali su da podnose nevolje koje im je pričinjavao ostatak tih neznabogačkih naroda koji su bili, kao što je prorok predskazao, „trnje“ u njihovim očima i „ostani u njihovim bokovima“.³

Slično Izraelcima, i hrišćani često popuštaju uticaju sveta i prilagođavaju se njihovim načelima i običajima, da bi tako osigurali prijateljstvo bezbožnika. Na kraju će se videti da su ti takozvani prijatelji u stvari najopasniji protivnici. Biblija jasno govori da ne može biti nikakvog sklada između Božjeg naroda i sveta. „Ne čudite se, braćo moja, ako svet mrzi na vas!“ (1. Jovanova 3,13). Naš Spasitelj je naglasio: „Ako svet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas!“ (Jovan 15,18). Sotona radi preko bezbožnika, pod plaštom navodnog prijateljstva, da namami Božji narod na greh, da bi ga mogao odvojiti od Boga. A kada njihova odbrana prestane, tada svojim oruđima naređuje da ustanu protiv njih i pokušaju da izazovu njihovu propast.“⁴

Džon Nzuve, Nairobi, Kenija

1 Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 503.

2 Isto, str. 504.

3 Isto

4 Isto, str. 516.

NAJBOLJI NAČIN RUKOVODENJA

PRIMENA (1.Samuilova 15,22)

Sr

U vreme kada je Izraelu bilo neophodno vođstvo i usmeravanje, Bog je podigao Samuila, koji je rođen Ani, prethodno nerotkinji, koja je imala veliku veru u Boga. Mnogo pre sinovljevog rođenja, Ana se obratila Bogu s obzirom da nije imala dece. Dok se molila Bogu uzdajući se u Njega, obećala Mu je da će, ukoliko dobije sina, posvetiti svoje dete Bogu. Kad se Samuilo rodio, ona je održala svoje obećanje. Samuilo je postao jedan od najvećih vođa koje je Izrael ikada imao.

Okolnosti u vezi sa Samuilovim rođenjem i razvojem podseća nas da Bog bira najbolje vođe. Oni se ne postavljaju jednostavno po nekomsistemu hijerarhije. Inače, Ilijevi sinovi bi odneli pobedu. Umesto toga, Bog je blagoslovio Anu koja Mu se obratila u svojoj nevolji i tuzi, darujući joj sina koji će kasnije postati jedan od najvernijih vođa u Izraelu.

Kako je u ulozi sudije u Izraelu Samuilo postizao svoje ciljeve?

Dovoljlo je da ga vodi Sveti Duh. Pročitajte 1. Samuilova 15,22., „Podstaknut Svetim Duhom, Samuilo je izgovorio tu duboku istinu koja će odjekivati tokom svih vekova u budućnosti (videti Psalam 51,16-19; Isaija 1,11; Osija 6,6; Mihej 6,6-8...).”¹

Verovao je Bogu. Takva vera je temelj hrišćanskog života. Samuilo, koji je bio posvećen Bogu od najranijeg detinjstva, verovao je da će ga Bog voditi korak po korak. Kako velika borba između Hrista i sotone traje i danas, nama je takođe potrebna vera dok se potčinjavamo Bogu slušajući njegove naredbe.

Bio je poslušan Bogu. Ako verujemo Bogu, bićemo Mu poslušni. Samuilo je ostao poslušan sve vreme dok se nalazio na položaju sudije u Izraelu (1. Samuilova 12,2-4). Kao današnji hrišćani, potrebno je da budemo poslušni i verni kako bi nas Bog vodio tokom velike borbe.

Samuilo je „u svom ponašanju bio tih, strpljiv prema neprijateljima, ponizan pred Bogom, poslušan u pogledu saveta proroka, energičan u borbi, odlučan u neočekivanim opasnostima, i izvanredno samopožrtvovan.”²

ODGOVORITE

1. Koje još kvalitete možete da navedete što se tiče Samuila?
2. Koje životne pouke možemo naučiti na osnovu samuilovog karaktera i života?

Damaris Ndalu, Makindu, Kenija

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol.2, p.526.

2 Ibid., p. 502.

ČUVAJTE SE NEPRIJATELJEVIH ZAMKI

MIŠLJENJE (*Psalam 119,105; 1.Petrova 5,8*)

Samsonov život je jadni odraz onoga što je po Božjoj nameri trebalo da bude. U odnosu na sve ostale sudije, samo je Samsonovo rođenje najavio Božji andeo. Trebalо je da on bude nazirej (4. Mojsijeva 6), posebno posvećen Božjoj službi. Međutim, uprkos svim prednostima koje mu je Bog darovao, Samson je odbrao da postupa nasuprot onome što je Bog želeo od njega.

To me podseća na naš položaj kao adventističkih hrišćana u svetu. Mi živimo u vreme kada svet treba da sazna o Hristu i da u nama vidi Božju svetlost. Naš način života trebalo bi da bude primer svetu, kako bi i drugi saznali o spasenju i prihvatili ga. Način na koji se oblačimo, šta jedemo i naročito kako se odnosimo prema Bogu i drugim ljudima, trebalo bi da odražava narod sa zadatkom da svet preobrazi nabolje.

Povest o Samsonu opominje nas da naš neprijatelj neće mirovati.

Ipak, u mnogim slučajevima, Samson je dopustio željama da upravljuju njegovim odlukama. Mnogi od nas pali su u istu zamku. Koliko je samo nas vodeće crkvene položaje iskoristilo da udovolji sebi i ostavilo božanski zadatak neobavljen! Neki drugi upotrebili su svoje talente za sopstvenu dobit. Povest o Samsonu opominje nas da naš neprijatelj neće mirovati (1. Petrova 5,8).

Međutim, kao što je Samsonov tragičan život preokrenuo u herojski kraj, tako Bog i nas vodi na svakom koraku (videti Psalam 119,105). „Božja reč osvetljava put tako da ljudi mogu bezbedno hodati u duhovnoj tami ovoga sveta. Onaj koga vodi ta svetlost ne mora da posrne čak i ako na njegovoj stazi sa svih strana vreba zlo.“¹ I, kako to primećuje drugi autor, „upravo one koje Bog namerava da upotrebi kao svoja oruđa za obavljanje nekog velikog dela, sotona svom svojom snagom pokušava da skrene sa pravog puta. On napada naša slaba mesta, trudeći se da preko slabosti našeg karaktera zavlada celim našim bićem; on dobro zna da će uspeti u svom naumu ukoliko ih ne otklonimo. Međutim, niko ne mora da bude savladan! Čoveku nije prepušteno da sam, svojim slabim snagama, savlada sile zla. Pomoć nam je pri ruci i biće pružena svakoj duši koja je iskreno želi. Božji andeli, dok se penju i spuštaju lestvicama koje je Jakov video u viziji, pomoći će svakoj duši, koja želi, da se popne do najvišeg neba.“²

ODGOVORITE

1. Kako možemo pobediti slabost u vidu želje da udovoljimo sebi?
2. Kako svoje slabosti možemo pretvoriti u jače strane za službu u Božjem delu?

Vincent Kitavi, Nairobi, Kenija

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol 3, p. 902.

2 Elen G. Vajt, Patrijarsi i proroci, str. 525.

ZAKLJUČAK

Sudije su delovale tokom jednog surovog vremena u izraelskoj istoriji. Prvi nalet oslobođenja posle lutanja po pustinji bio je završen. Kultura i bogosluženje okolnih naroda bili su primamljivi. I mučan zadatak koji im je Bog dao da očiste zemlju od stranog uticaja postao je izuzetno težak. Tako je Izrael počeo da prolazi kroz cikluse postepenog pada u greh, posle čega bi usledio poziv na probuđenje kada bi ih porobio neki drugi narod, i najzad bi dolazilo do oslobođenja preko hrabrog, Bogom izabranog sudije. Ipak, bez obzira koliko bi daleko zastranili, Bog je uvek imao plan koji vodi pokajanju i izbavljenju.

RAZMOTRITE

- Napišite pesmu sa sadržanim „životnim poukama“ o vašem ličnom putovanju kada ste dopustili Bogu da vas spase odživotnih problema. Iskoristite obrazac koji se može naći na sledećem linku da biste sastavili pesmu: <http://ettcweb.lrl.k12.nj.us/forms/lifelesson.htm>.
- Odslušajte pesmu „Worn“ iz Tenth Avenue North's Album, The Struggle. Ta pesma opisuje kako hrišćanin vapi za otkupljenjem.
- Pročitajte biografiju nekog ko je bio hrabar u radu za Gospoda. Neki od primera su: Maksimilijan Kolbe, Martin Luter, Helen Keler, Dietrich Bonhoeffer, Martin Luter King Jr., i Edit Kavel.
- Pošaljite kratko pismo zahvalnosti i ohrabrenja nekom vođi za koga znate da stradava usled kriticizma i nedostatka saradnje.
- Sakupite slike koje prikazuju ono što vam pruža hrabrost i napravite od toga kolaž. Unesite i citate koje smatrate nadahnjujućim.
- Razmislite o tome do kakve promene može doći u vašem ličnom životu ako budete nadahnuli druge da slede Boga. Napravite listu pozitivnih stvari koji možete učiniti i reći kako biste ohrabrili ljude da ostanu jaki ili da otpočnu putovanje sa Spasiteljem.

POVEŽITE:

Elen G. Vajt, Patrijarsi i proroci, „Rane sudije“ i Samson“.

Jim Herst and Tim Finlay, „Exploring Judges“, Grace Communication International, 2002, <https://www.gci.org/bible/hist/judges1>.

Bill Hybels, Courageous Leadership (Zondervan, 2002).

Kris Kofin Stivenson, Sidni, Britanska Kolumbija, Kanada

Pouka 5

Od 23. do 29. januara 2016.

Borba se nastavlja

»I kazah im kako je dobra ruka Boga mojega nada mnom i rijeći careve koje im je rekao. Tada rekoše: ustanimo i zidajmo. I ukrijepiše im se ruke na dobro.«

(Nemija 2,18)

»KAKO TAJ HRIŠĆANSKI ŽIVOT DELUJE NA VAS?«

UVOD (Matej 10,33)

Su

Isusova izjava: „Svrši se“ (Jovan 19,30) može delovati zbumujuće. Ipak, čak i da je tako, možemo razumeti da to znači da je Gopod učinio svoj deo. Razumevanje onoga što je On učinio na krstu i sile koja nam je na raspolaganju kao rezultat toga, od najveće je važnosti za shvatanje naše uloge u spasenju. Kad mislim o tome što je Hristos učinio za mene, pomišljam na tri stvari: (1) Toliko me je mnogo voleo da je umro na krstu, i tako podigao vrednost mogživota do „neprocenjivog nivoa“; (2) kad prihvativ Hrista kao svog Spasitelja, sotona ne može više da me optužuje i da se onda izvuče; (3) Ja imam slobodan pristup sili Svetoga Duha.

Dešava se nešto čudesno kad postupamo u skladu sa onim što verujemo. Na primer, verujući u Božju snagu, David je porazio Golijata, Jestira je oslobođila Jevreje, a Avram je postao otac mnogim narodima. Mora da je u prošlosti bilo veoma teško držati se svojih uverenja. Ali kako stvari stoje danas? Mi se danas suočavamo sa tako veštim obmanama da ćemo, ukoliko ne budemo boravili u Hristu, gubiti bitku za bitkom. Te bitke se umnogome odnose na um i mnoštvo uticaja koji nas svakodnevno bombarduju. Pošto sam roditelj hrišćanin, moja uloga u velokoj borbi nije pasivna.

Često sam zabrinuta zbog šou emisija na televiziji, školskih programa, boravka u hotelu – šta? Jesam li rekla boravak u hotelu? Da, zato što smo se nedavno vratili iz jednog odmarališta za porodice sa decom, gde su skoro sva deca imala štapove kojima su mahali ne bi li videli kako će to uticati na različite predmete. Bila sam zahvalna što naša soba nije bila u blizini nekog ogledala koje govorii ili slika koje bi odgovarale kada biste na njih zamahnuli štapom. Poslednjeg dana našeg boravka tamo, u dnu druge police na noćnom stočiću pronašla sam Bibliju. Kad je moj muž to video, rekao je: „Pitam se koliko će ona ovde trajati.“ Realnost njegovih reči me je rastužila.

Ono što je nekada bilo neosporno pogrešno, sada se smatra ispravnim. Činjenice koje potvrđuje Biblija više ne utiču na život mnogih hrišćana. Čini se da ne želimo nikoga da uvredimo. Ovo vreme poziva na hrabrost, usmerenost ka jednom cilju i nepokolebljivu veru u Hrista. Da, svršeno je, ali mi moramo verovati u to i tako živeti. Naša uloga u velikoj borbi nije pasivna. Mi moramo sjediniti svoju slabost s Njegovom snagom. Moramo Mu dopustiti da nas učini pobednicima nad zlom. Ove sedmice, sagledaćemo kako se borba za naš um nastavlja i kako naši svakodnevni izbori mogu doprineti da se zaustavi plima zla.

Zelinda Seli-Skavela, Toronto, Ontario, Kanada

**Naša uloga u
velikoj borbi nije
pasivna.**

Savladajte zlo sa Bogom (1.Mojsijeva 3; Otkrivenje 12,7-9.11-17)

U početku je postojao sklad. A onda se, jednoga dana, sve promenilo. Počelo je to s jednim oholim anđelom koga su misli odvele u pogrešnom pravcu. Pre nego što je iko za to saznao, smislio je plan da se bori sa Carem neba. To je dovelo do kosmičke bitke između dobrih i pobunjenih anđela, a posledica je bila isterivanje s neba trećine anđela.¹ To je takođe označilo početak velike borbe između dobra i zla. Međutim, iako je sotona nameravao zlo, Bog je sve preokrenuo na dobro preko

svog izabranog naroda. Ono što je Josif rekao braći potvrđuje da Bog može učiniti da od nečeg što je zlo ispadne dobro: „Vi ste mislili zlo po me, ali je Bog mislio dobro, da učini što se danas zbiva, da se sačuva u životu mnogi narod“ (1.Mojsijeva 50,20).

**Izbor je konačno
naš, tvoj i moj.**

„Sudeći o Josifu na osnovu opšte reakcije ljudske prirode, mislili su da će se on sada osvetiti onima koji su ga mrzeli, i povredili bez razloga. Pošto nisu bili u stanju da se suprotstave ili da pobegnu, pokušali su da ga omešaju time što su se ponizili. Molili su ga kao sluge Jakovljevog Boga... On ih je uputio da se ne boje njega nego Boga, da se ponize pred Gospodom i od Njega zatraže oproštaj. Uveravao ih je da ih on lično voli. Posmatrajte kakav je izvanredan duh Josif ispoljio, i naučite se od njega da za zlo uzvraćate dobrim.“²

Vera i oganj (1. O carevima 18; 2. O carevima 1)

Usled greha, imamo bolesti, kidnapovanja, ubistva, genocid i ostale svireposti koje se događaju svakodnevno. Kako bismo lako mogli pasti u očajanje! Ipak, istorija nam govori o ljudima koji su zlu smelo pogledali u oči i ostali jaki zahvaljujući Božjoj sili.

Ilija se smelo suočio sa vladarem koji je želeo njegovu smrt. On nije tek tako predskazivao kišu kad je caru rekao da će ona sigurno pasti. On nije ublažavao reči kada je, hrabro i s poverenjem, objavio da je Božji čovek i da stoga može da zatraži od Gospoda da pusti oganj s neba. Isto tako, svako od nas može imati sigurnost da će, kad nas sveti Duh vodi, nestati svi strahovi, što će nas sposobiti da hrabro zastupamo istinu.

Kad Božji narod bude imao isti duh kao Ilija, kad bude isto toliko usrdan, aktivan i hrabar, voljan da istraje u molitvi, neustrašiv pred Božjim licem, i isto toliko željan da odgovara na Gospodnje pozive, tada će Božje delo brzo biti dovršeno i Isus će se vratiti da uzme svoje verne.³

Božansko proviđenje (Jestira 3.4;1. O carevima 18,21)

Kada Gospod pozove svoj narod, nema apsolutno ničeg što bi moglo da se ispreči na njihovom putu. Kada je pozvao Jestiru da brani svoj narod, ona je

možda osećala da je to za nju ogroman poduhvat. Ali ona nije paničila. Umesto toga, smesta je preduzela akciju. Mardoheju je dala sledeće uputstvo: "Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susamu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noću; i ja će sa svojim djevojkama postiti također, pa će onda otići k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem" (Jestira 4,16).

Ono što je moglo biti tragedija za jevrejski narod, pretvorilo se u pobedu. Pošto je Aman svrgnut s vlasti, a Mardohej doveden na njegov položaj, carski dekret je izmenjen tako da su Jevreji mogli da se brane u slučaju napada. Time su oni postali pobednici umesto da budu žrtve. (Jestira 8,11-14; 9). Bog je upotrebio jednu „beznačajnu“ mladu ženu da drastično preinači događaje.

„Izaberite danas...“ (Isus Navin 24,15; 1. O carevima 18,21)

Kako će se završiti ova priča? Na nama je da odlučimo kako će se velika borba odvijati u našem sopstvenom životu. Hoćemo li, kao Ilija i Jestira, biti u stanju da čvrsto stojimo uz Boga čak i ako smo suočeni sa smrću? Ili ćemo biti slični Izraelcima koji su se tiho potčinili zapovesti neznabogačkog cara, umesto da glasno govore o svom Bogu?

Bog želi moćno da radi preko nas kako bi se osujetili sotonini naporu da nas uništi. On je poslao svog Sina, koji je odlučio da umre na krstudu bi nas spasao od potpunog uništenja koje je posledica greha. Međutim, mi moramo odigrati određenu ulogu u toj velikoj borbi. Moramo odlučiti šta ćemo učiniti sa slobodnom voljom koju nam je Bog dao. Ne smemo nasedati na sotonine zle planove. Mi možemo reći NE đavolu, a DA Bogu. Ilija je postavio jedno pitanje koje se postavlja i nama danas: „Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Gospod Bog, idite za njim; ako li je Val, idite za njim“ (1. O carevima 18,21). Izbor je konačno naš, tvoji moj. „Bitno je čvrsto stati uz Gospoda. Ako jednostavno skrenemo sa pravca zbog bilo čega što je priyatno i lako, jednog dana otkrićemo da se zapravo klanjam lažnom bogu – sebi.“⁴

ODGOVORITE

Šta možemo naučiti iz života Josifa, Ilije i Jestire kad je reč o ispoljavanju vere u Boga kad treba da se odlučimo za Njega?

Aleksandra Jeboah, Toronto, Ontario, Kanada

1 Videti The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol.7, p. 808.

2 Mathew Henry's Concise Commentary, s.v., „Genesis 50:15-21“, accessed December 23, 2014, <http://biblehub.com/commentaries/mhc/genesis/50.htm>.

3 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 2,p.821.

4 The Life Application* Study Bible, New International Version, s.v., „1 Kings 18:21“

„Sve dok nije naučio da se potpuno osloni na Boga, Ilija nije mogao da dovrši svoje delo za one koji su bili zavedeni da služe Valu. Značajna pobeda izvojevana na karmilskim visinama otvorila mu je put za još veće pobeđe; međutim, Jezaveljine pretnje odvratile su ga od izuzetnih mogućnosti koje su mu se pružale. Božji čovek morao je da bude naveden da shvati neodrživost svog sadašnjeg položaja, posebno ako se uporedi s položajem koji je Gospod želeo da prorok zauzme.“¹

Moram se držati Gospoda u apsolutnoj veri ukoliko hoću da stojim tamo gde On to želi. Samo sopstveni napor ne može me podržati. Potrebna mi je vera Isusova i vera u Isusa.

„Svima koji će u taj dan neustrašivo služiti Bogu u skladu sa načelima svoje savesti, biće neophodna hrabrost, čvrstina i poznавање Boga i Njegove reči, jer će oni koji ostanu verni Bogu biti progonjeni, njihove побуде нападане, njihovi najbolji napori pogrešno tumačeni i njihova imena odbačena kao zla. Sotona će

Bog će stražiti nad njima da im učini dobro.

se svom svojom prevarnom silom truditi da utiče na srce i da potamni razum, da učini da dobro izgleda kao zlo, i zlo kao dobro. Što snažnija i neporočnija bude vera pripadnika Božjeg naroda, što čvršća njihova odlučnost da Ga slušaju, to će sotona istrajnije pokušavati da protiv njih raspali gnev onih koji, iako tvrde da su pravedni, gaze Božji zakon. Najčvršće poverenje, i više nego herojska odlučnost, biće potrebni da se i dalje drže vere koja je jednom bila predana svetima.

Bo od svog naroda traži da se pripremi za kruz koja će uskoro izbiti. Spremni ilinespremni, svi će morati da se suoče s njom; i samo će oni koji su svoj život uskladili sa božanskim merilima, ostati čvrsti u to vreme probe i nevolje... Kada nestane svaki drugi oslonac, tada će se videti ko se zaista oslanjao na Gospoda. Pošto će se neprijatelji istine nalaziti svuda oko nas, trudeći se da Gospodnjim slugama nanesu zlo, Bog će stražiti nad njima da im učini dobro. On će im biti kao senka velike stene u zemlji sasušenoj.“²

ODGOVORITE

1. Da li su vera Isusova i vera u Isusa dve različite stvari? (Videti Otkrivenje 14,9-12).
2. Kako prethodni navodi osvetljavaju Jevrejima 10,32-39?
3. David i Ilija su pogrešili zato što su izgubili Boga iz vida. Pronađite biblijska obećanja koja će vas podržavati u vreme iskušenja i progona.

Gabriela A. Bejker, Kasavej, Zapadna Virdžinija, SAD

1 Elen G. Vajt, Istorija proroka i careva, str. 108.

2 Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 299.300

NOVE ODBRAMBENE JEDINICE

DOKAZ (1. Mojsijeva 49,26; 5. Mojsijeva 33:16; Psalam 10,17.18; 32,1; Isaija 64,6)

Ut

Jedne noći, 26. aprila 2014. godine neka ekstremna religijska grupa kidnapovala je iz škole 267 devojaka. Devojkama je rečeno da su otmičari pripadnici vojske, ali su one ubrzo shvatile da su prevarene. Neke od njih su na potresan način uspele da pobegnu u sigurnost. Jedna je, na primer, pobegla tako što je skočila iz kamiona koji ih je vozio u kamp pomenute grupe. Kasnije, ona je je pričala koliko se osetila razočaranom kad je jedna njen prijateljica slagala kad su joj postavili pitanje da li je hrišćanka. „Bila sam šikorana i loše sam se osećala, kazala je Saa. „Razmišljala sam: da su nas u tom trenutku ubili, šta bi ta devojka kazala Gospodu na nebu?“*

Predma neke knjige, kao što je „David i Golijat“ od Malkoma Gledvela, pokušavaju da ospore da su neke od biblijskih ličnosti bile toliko lišene prednosti kako to neki hrišćani veruju, mi u celom Svetom pismu vidimo da je Bog upotrebljavao ponizne ljudе da za Njega urade veliki posao. David, Jestira, Jezekija, Ilija i Nemija samo su neki od njih. Pored tih biblijskih heroja, imamo i ljudе kao što su Džon Viklif, Hana Vitol Smit, Jan Hus, Loti Mun, Martin Luter i Elen Vajt. Svi su oni činili velike žrtve kad je reč o borbi između dobra i zla.

A ipak, borba i dalje traje. Ima još posla koji treba da obaviti. Mi svi treba da odigramo određenu ulogu. Nemojmo se odreći Boga u očajnim trenucima ovozemaljskih nevolja. Šta ćemo reći našem Gospodu na nebu ako ne budemo učestvovali u toj velikoj borbi?

Interesantno, kad se engleska reč za zlo „evil“ pročita unazad, dobijamo englesku reč „live“ što znači živeti. Zlo ubija i uništava (1. Petrova 5,8). Bog nastoji da nađe sopstvene odbrambene jedinice, vojsku koja će zlo okrenuti naglavačke, poraziti ga jednom za svagda i omogućiti Božjem narodu da živi u miru.

Bog može i nas da potrebi ukoliko mu dozvolimo. On ne poziva one koji su sposobni. Umesto toga, On osposobljava one koje je pozvao. I ako, kao deo Božje armije, radimo ruku podruku s Njim, glasno ćemo izgovorati reč „Aleluja“ u znak hvale Bogu, koji će konačno borbu pretvoriti u spokojstvo i svom narodu ponuditi večni život.

ODGOVORITE

1. Koja je vaša uloga u velikoj borbi? Šta ćete reći našem Gospodu na nebu kad se bude vratio?
2. Koje to obećanje imamo da i mi, slično Davidu, Jestiri, Jezekiji, Iliju, i Nemiji, možemo savladati zlo?

Simon Semjuels, Montreal, Kvikbek, Kanada

* Howard LaFranchi, „How a Nigerian School Girl Escaped Boko Haram: is Washington Still Concerned?“ Christian Science Monitor, September 14, 2014, <http://csmonitor.com/USA/Foreign-Policy/2014/0920/How-a-Nigerian-school-girl-escaped-Boko-Haram-Is-Washington-still-concerned>.

Biblija je puna primera o tome kako Bog može da upotrebi bilo koga da odnese pobjedu nad silama zla. Pogledajte Nemiju. Kako je bio samo skromni peharnik vavilonskog cara Artakserksa, neočekivano je bilo da baš on bude izabran da obnovi Judu posle mnogo godina izgnanstva u Vavilonu. Ali, uprkos velikom protivljenju od strane neprijatelja iz drugih naroda i pobuni unutar sopstvenog naroda, on i njegovi sunarodnici uspešno su ponovo podigli godinama razrušene zidove Jerusalima, i to u rekordnom roku od 52 dana. Evo nekih ključnih pouka koje možemo naučiti od Nemije.

Izaberite povedničku stranu (Efescima 6,11). U velikoj borbi između dobra i zla, postoji samo jedna takva strana – Božja. Kao u Nemijinom slučaju, izabratи povedničku stranu i ostati na toj strani jedini je put da se osigura uspeh u ovom životui onom koji će doći. To je izbor koji moramo načiniti svakog dana. Naša

odanost Bogu postajaće sve veća kako Ga budemo više upoznavali u Njegovoj reči.

On nije oklevao uprkos prisutnim opasnostima.

Budite uzoran radnik. Bez obzira na kakvom ste položaju, uvek imajte na umu da ste u službi Božjoj, a ne čovečijoj. Nemija je izvanredno obavljenim poslom stekao naklonost cara Artakserksa. I tako, kad

je car video koliko Nemija pati zbog Jude, rado mu je dao svoj blagoslov da se vrati u Judu na izvesno vreme i obezbedi pomoć za prikupljanje materijala neophodnih za ponovno podizanje jerusalimskih zidova. Slično tome, kad mi činimo najbolje što možemo u bilo kom poslu, steći ćemo naklonost ljudi na visokom položaju, što će nas učiniti efikasnijim radnicima za Boga (Priče Solomunove 22,29).

Ne mislite samo na sebe (Nemija 2,11-18). Kad je Bog pozvao Nemiju da pomogne svom narodu, on nije oklevao uprkos prisutnim opasnostima. Nemija je bio zabrinut za svoj narod, koji je zaboravio Boga posle mnogo godina tlačenja od strane neprijatelja, da je posvetio dosta godina svog života (preko jedne decenije) da bi upravljao njima i obnovio njihovu snagu kao naroda. Mi takođe moramo biti samopožrtvovani ako hoćemo da se borimo protiv zla u svom životu i životu drugih ljudi.

„Molite se bez prestanka“ (1. Solunjanima 5,17). Uz usrdnu molitvu i post, Nemija je odlučio da se lati ogromnog zadatka ponovnog uspostavljanja Jude, i u fizičkom i u političkom smislu. A kad bi se neprijatelji zaverili da napadnu Jerusalim, Nemija se okretao molitvi kao svojoj prvoj liniji odbrane. Kad se mi suočimo sa naizgled nesavladavim izazovima, takođe moramo da se potčinimo istinskom Izvoru naše snage (2. Dnevnika 20,12).

ODGOVORITE

1. Koje korake možete preduzeti da biste osnažili svoj molitveni život?
2. Da li vas Bog poziva da učinite nešto što izbegavate da učinite iz straha? Tražite Božje vođstvo i razmislite o sledećem potezu.

Kristel Agboka, Toronto, Ontario, Kanada

NEPOZNATI ODGOVOR – POZNATO REŠENJE

MIŠLJENJE (Isajia 53,4)

Dok sam pregledala studentski forum svog univerziteta, naišla sam na jedan post koji me je silno uznemirio. Mlada žena pričala je o tome kako je silovana. Bila sam šokirana. Nisam mogla da pojmem da bi se u mom savršenom životu tako nešto moglo dogoditi. Danima sam postavljala pitanja Bogu, odmahujući glavom u neverici kad god bi ta misao izbila na površinu, grozeći se mogućnosti da bi nešto slično moglo da se desi mojim priateljima, porodicu, čak i meni.

Elen G. Vajt kaže da niko ne može da objasni zlo.* Slažem se s njom. Ali što ja, kao hrišćanka, govorim drugima? Šta da kažem mlađoj ženi koja je silovana i preživela da o tome posvedoči? Kako da to objasnim čoveku ili detetu koji su posmatrali kako neko iz terorističke organizacije ubija člana njihove porodice?

U Isajiji 53,4 stoji: „On /Isus/ bolesti naše nosi i nemoci naše uze na se.“ Jeste li ikada videli kako neko čini nešto vrlo mučno, kao kad neko puca na nekog u doktorskoj ordinaciji? Ili neko je užasno pao: da li ste ga pridržali ili zatvorili oči da ne biste videli? Možda ste nekom prijatelju koji je izgubio voljenu osobu kazali da znate kako se oseća. Istina je, pak, da mi ne možemo zaista razumeti kako se neko drugi oseća. Možemo shvatiti jedino situaciju zasnovanu na sopstvenom iskustvu.

Ja ne mogu da nosim tudi bol. Ali Isajija 53,4 veli da je Isus mogao. On je poneo naš bol. Kad je visio na krstu, On je sve osetio. On zna kako sam se osećala kad sam izgubila baku i kada sam prvi put pala sa bicikla. On je osećao strahoviti bol kakav se javlja kad duboka žalost pogodi nekog u neposrednoj blizini. On je osetio strah ljudi u gasnim komorama za vreme Holokausta. On je osetio bol žrtava i članova porodica onih koji su izgubili život onog užasnog 11. septembra. Isus je osetio očaj Izraelaca u egipatskom ropstvu. Biblija kaže da je On poneo sve naše bolove: u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. On je to osetio.

Isus ne želi da učini kraj grehu samo da bi oprao svoje ime. On želi da okonča greh da više ne bude našeg bola. Kad veliku borbu gledam iz te perspektive, mogu biti spokojna, znajući da Isus želi da uništi bol jednom za svagda, mene radi.

ODGOVORITE

1. Kako nas odgovor na tajanstveno pitanje o postojanju zla može skrenuti s pravog puta ?
2. Kako možemo pokazati Božju ljubav ljudima koji se osećaju savladani zlom?

Britani Hadson, Kokoja Vilibž, San Fernando, Trinidad i Tobago

*Elen G. Vajt, Velika borba, str. 493 (orig.)

ZAKLJUČAK

Kad upoređujemo život Davida, Ilike, Jezekije, Jestire i Nemije, slične teme izranjaju na površinu: Bog je u stanju da upotrebi „beznačajne“ ljudе da zaustavi plimу zla; i uprkos ogromnim preprekama, ne moramo pokleknuti pred preovladavajućim zlom. Umesto toga, možemo čvrsto stajati u sili Boga, vernog svojim zavetnim obećanjima koja se za nas ispunjavaju u Isusu. Ako izdržimo u Njegovoj sili, videćemo da sile zla nisu dovoljno moćne da nadjačaju. Naš fokus i izazov treba da budu radost u Njegovom izbavljenju.

RAZMOTRITE

Prošetajte kroz park ili šumu. Potražite neko staro čvornovato drvo koje je preživilo mnogo godina i bilo izloženo nevremenu. Stojte kraj njega ili sedite ispod. Oslonite se. Osetite njegovu snagu na svojim leđima i razmislite o tome šta znači stajati čvrsto u Božjoj sili.

- Čitajte o ženama i muškarcima u istoriji koji su se čvrsto držali svojih verskih uverenja u *Biography Online*, <http://222.biographyonline.net/humanitarian/anti-slavery.movement.html>. Kako vas oni nadahnjuju?
- Intervjujite nekoga u svojoj crkvi ili zajednici ko je, stojeći čvrsto u Bogu, ostvario pozitivne promene na poseban način (izgradnja boljeg smeštaja za siromašne, osnivanje banaka hrane, itd.). Otkrijte čime je ta osoba bila motivisana. Pitajte da li možete zajedno da radite s njim ili s njom u toku jednog dana, i utvrdite kako u svom životu možete primeniti ono što ste naučili od te osobe.
- Pridružite se pesmi „Dare to be Daniel“ /Usudi se da budeš Danilo/ na <http://cyberhymnal.org/htm/d/a/daretobe.htm>.

POVEŽITE

Danilo 3.

Elen G. Vajt, Proroci i carevi, str. 479-490; 503-513 (orig.).

Elizabeth Fletcher, „Clever Queen, Foolish King“, Women in the Bible, <http://www.womeninthebible.net/1.14.Ester.htm>.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 6

Od 30.januara do 5.februara 2016.

Pobeda u pustinji

»Jer je Sin čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno.«
(Luka 19,10)

„Jer je Sin čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10).

Trebalo je da ubrzo diplomiram na Univerzitetu Južni Karibi. Željno sam tu stigao četiri godine pre toga iz svog doma na ostrvu Bekia, površine sedam kvadratnih milja. I sada sam očekivao otvaranje sledećeg poglavlja u svom životu.

Međutim, oblaci neizvesnosti nadneli su se nad mojom glavom. Bio sam prosto obnevideo zbog te pustinje u kojoj sam se našao. I tek unutar takve realnosti shvatio sam koliko je fizička tama nešto površinski, dok su emocionalna i duhovna tama daleko dublje. Postao sam žrtva samoispitivanja, što je uvek najgore! Hodajući tako kroz mračnu pustinju počeo sam da postavljam pitanja: zašto, kada, gde i

Jeste li spremni da „pustite i prepustite Bogu“?

šta. Konačno, posle temeljitog razmatranja, usvojio sam savet: „Pusti i prepusti Bogu!“ On „daje pobedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista“ (1. Korinćanima 15,57). Tako sam primio silu da prebrodim tamu koju sam sam bio stvorio.

Posle pada Adama i Eve, duhovna tama pretila je da ugrozi samo postojanje ljudskog roda. Međutim, u 1.Mojsijevoj 3,14.15 čitamo o „predskazanju o dolasku Oslobodioca“.¹ Isus Hristos, Sin Božji, umreće umesto nas zbog naših greha. Kad kao hrišćani propustimo da Svetlost sveta unesemo u sebe, naše iskustvo „pustinje“ predstavlja savršen teren za đavola. Ne možemo se boriti protiv njega u svojoj duhovnoj tami. Moramo verovati i dopustiti Bogu da bude ono što On jeste. Dozvolimo Mu da se On bori za nas tako što će živeti u našem srcu preko Svetoga Duha.

Đavo neprestano pokušava da usurpira posao Režisera. Ali niko to ne može da učini! Pobeda u pustinji se ostvaruje kada dopustimo Bogu da bude ono što On jeste, kada razumemo da smo mi samo ličnosti u knjizi života, a ne njeni autori. Scenario je napisan, a Tvorac Svemira je najbolji režiser koga smo ikada imali. Upravo ćemo verom u Njega izvojevati pobedu u pustinji. Jeste li spremni da „pustite i prepustite Bogu“? Neka vas reči sledeće pesme vode na vašem putu:

„Ostavi me samog, ako moraš/Obući moje srce da voli i ima pouzdanja/ Unutrašnjom odapetom streloš podsećaš me da si moj./Prionuću uz Tebe, neću dozvoliti da odem/ Jer Ti jedini, moje srce to dobro zna,/šalješ ovu ranu da bih mogao da rastem,/ I podsećaš me da sam Tvoj.“²

Feliša Frederik, Sejnt Džozef, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 1, p. 233.

2 Vicki Baird, „Set Apart“, *Inspirational Poems*, accessed November 4, 2014, <http://www.spurgeongems.org/poems.htm#SetApart>.

„KAO DRVO USAĐENO...“

DOKAZ (Jovan 15,1-7; Galatima 5,22)

Ne

Živimo u jednom svetu sa mnogo različitih religija i tumačenja Biblije, a ipak jedno od najzanimljivijih istina o jevanđelju jeste njegova jednostavnost. Hristova vest o spasenju dovoljno je jednostavna da je čak i dete može razumeti! Kako je čudesnu sposobnost On imao da upotrebi ono što razumemo ne bi li nam objasnio ono što je izvan našeg poimanja.

U Jovanu 15, Hristos koristi vinovu lozu da nas pouči jednoj od najvažnijih istina o hrišćanskom životu – kako ostati na pravoj strani u velikoj borbi, pošto smo već odabrali da sledimo Hrista. Engleska reč *abide* potiče od grčke reči *meno*, što znači „ostati kao jedan, a ne da se postane drugi ili različit.“*

I stoga se pitamo kako bilo ko od nas može ostati sa Bogom. Jovan 15,2 pomaže nam da to razumemo: „Svaku /lozu/ koja rađa rod očistiće je da više roda rodi.“ Odmah shvatamo da je Bog zainteresovan da ukloni one stvari koje nam štete, baš kao što baštovan uklanja korov iz svoje bašte.

U svojoj ilustraciji, Isus uveliko pojašnjava da mi sami po sebi ne možemo donositi rod Duha (Galatima 5,22.23). Ako se kao Isus posvećujemo svakodnevnoj molitvi, proučavanju Božje Reči i prenošenju te Reči drugima, počećemo da zapažamo kako se u našem sopstvenom životu pojavljuje rod Duha. Božje istine su lako shvatljive, ali zbog naše grešne prirode, možda će biti teško da ih primenimo u svakodnevnom životu. Neprnjatelj duša čini sve što je u njegovoj moći da mi svakako ne ostanemo u Hristu. Kako on to čini? Tako što nas drži zaokupljenim razrednim zadacima, računima, zabavom, svim brigama ovoga sveta, i dovodeći u naš život ljude čiji uticaj slabi našu zajednicu sa Bogom i time umanjuje našu veru.

Mislite o tome na ovakav način: Ako ne uspemo da dođemo na nebo, onda, kao prvo, to nikada i nije bio naš prioritet. Kad činimo svestan, smišljen, odlučan napor da ostanemo u Hristu, svako od nas biće kao drvo „usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje“ (Psalm 1,3).

ODGOVORITE

Koji su neki od praktičnih načina da prestanete sa starim navikama i stvorite nove, zdrave navike? Zašto moramo oblikovati i održavati te zdrave navike?

Fralen Torp, Sejnt Džozef, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

**Mi sami po sebi ne
možemo donositi
rod Duha.**

* The NAS New Testament Greek Lexicon, s.v., „meno“, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/nas/meno.html>.

Po

**UPOMOĆ! JA SAM IZGUBLJEN!
MOŽE LI NEKO DA ME SPASE?***LOGOS (Luka 15,1-10; 19,10; Jovan 14,1-3; Galatima 4,4-7)*

Tama se lagano pojavljivala na horizontu. Tišina je pojačavala pucketanje suvih grančica dok smo bojažljivo koračali po njima. Ptice su se razletele na putu kući. Pčele su nas napadale, a bili smo i okruženi nečim nalik na džinovska lisnata čudovišta. Bili smo izgubljeni u amazonskoj šumi! Odjeci naših glasova probijali su se kroz gustu džunglu dok smo se nadali nekom vidu odgovora, ali nije ga bilo.

Jeste li se vi ikada izgubili? Ja jesam. Bezbroj uznemirujućih misli prolazilo mi je kroz glavu. Hoću li ikada ponovo videti svoju porodicu, prijatelje i svoje voljene? Hoće li iko pronaći moje telo? Da li bi trebalo da ostavim belešku za one koje volim? Te neumoljive „iznenadne ideje“ prolamale su se kroz moj um brzinom munje, uništavajući skoro svaki trag nade na preživljavanje.

Oči su nam ovlažile pri pogledu na nešto tako blisko.

da podnesu metaforički život u pustinji – izgubljeni usled odvojenosti od Boga. Međutim, On je već imao sačinjen plan da izbavi ljudska bića iz tog stanja izgubljenosti i podari im pobedu još dok su u pustinji. Ta победа ogledala se u dolasku obećanog Mesije – Isusa Hrista.

Da li je Hristos zaista došao na Zemlju? (Galatima 4,4-6)

Osoba radoznanog uma možda je sklna da dovede u pitanje postojanje Isusa Hrista. Postoji li dokaz osim biblijskog koji potvrđuje Njegovo prisustvo na Zemlji? Postoji nekoliko filozofskih škola o Njegovom postojanju. Neki se čak pozivaju na taj predmet kao na „potragu za istorijskim Isusom“.

Prema Krejgu L. Biombergu, „racionalisti i mitologizatori podjednako su utvrdili da je istorijski Isus bio samo čovek, lišen svakog čudotvorstva ili ‘božanske prirode’... Za Reimarsu, Isus je umnogome bio Jevrejin svog doba... Za Štrausa, Isus je bio Mesija stradalnik koji je pogrešno verovao daće njegova smrt uzrokovati događanja koja će pak dovesti do nastanka doslovnog, ovozemaljskog jevrejskog Božjeg carstva.“*

Trend koji je pomenutim filozofima i ljudima od nauke zajednički ogleda se u tome što svi oni podržavaju činjenicu da je Isus zaista postojao. On je došao! Galatima 4,4-7 dalje podupire Njegov dolazak kao događaj koji se desio u tačno određeno vreme.

No, zašto je On u stvari došao?

Izbaviteljska misija „nađi i spasi“ (Luka 15,1-10; 19,10)

Svrha Isusovog dolaska za nas kao hrišćane ne predstavlja nikakvu tajnu. Na temelju Luka 19,10, sasvim je očigledno da Hristova misija nije trebalo da dokaže

da je On božansko biće, da pripada izvesnoj klasi ili sekti, ili da je želeo da uspostavi bilo koji oblik ovozemaljske nadmoći u političkoj arenii. Luka upotrebljava dve važne reči koje konačno iskazuju misiju ili cilj Isusa Hrista. Te dve reči su *tražiti* i *spasti*. Grčka sintaksa nas izveštava da su te reči napisane u obliku koji se naziva „infinitiv namere“, što je vrsta infinitiva koji u engleskom jeziku koristi predlog „to“ plus glagol da se izrazi šta će biti učinjeno. To znači da se Luka 19,10 može prevesti na tačniji i „svrhovitiji“ način. Sin Čovečiji je došao sa *posebnom namerom* da potraži i spase izgubljene.

Kakve li utešne misli! Kad je ljudski rod bio izgubljen, odvojen od Boga, Isus je došao sa neobičnom misijom – da spase čovečanstvo. Luka 15,1-10 nastoji da opiše važnost i intenzitet te misije. Treba učiniti svaki mogući napor kako bi se obezbedilo da svaka osobadobije priliku da bude izbavljena. Otuda, u nekim svojim parabolama, Isus govori o radosti zbog pronalaženja samo jedne izgubljene vrednosti. Da, i te kako je bitno kad se spase samo jedan grešnik.

Bog želi da vaše izbavljenje bude uspešna misija. Kako je samo veliki i dostojan poštovanja taj naš Bog!

Konačno izbavljeni – pobeda u pustinji! (Jovan 14,1-3)

Oči su nam ovlažile pri pogledu na nešto tako blisko. Više sati je bilo isteklo pre nego što smo otac i ja ugledali poznatu reku koja nas je bebedno vodila kući. To što smo spaseni na takav način predstavlja jedan od najlepših trenutaka u našem životu. Postojale su mnoge staze koje su naizgled nudile nadu na izbavljenje. Međutim, samo je jedna podarila željeni rezultat. Putovanje kao da je iscedilo i poslednji gram snage iz nas, ali radost što vidimo prepoznatljivu zemlju gonila je naše umorne mišiće u pravcu doma.

Kao Božja deca, mi smo već na poznatom terenu, i uprkos tome što nismo u potpunosti spaseni od posledica greha, možemo se tešiti činjenicom da će zahvaljujući Isusovoj žrtvi, naša umorna tela uči u večni život. U međuvremenu, biće mnogo pogrešnih staza koje kao da nude put kući. Međutim, samo staza na koju nam Isus ukazuje vodi u ispravnom smeru. On nas je već izbavio svojom smrću na krstu. Sada je na nebu, pripremajući tamo mesto za nas. On je otvorio vrata oslobođenja.

Zahvaljujući Isusu, postoji pobeda u pustinji greha.

ODGOVORITE

Razmislite o nekim stvarima koja vas možda sprečavaju da uživate u pobedi koju Bog nudi. Molite se povodom toga, tražeći od Boga da oslobodi vaš život od takvih stvari.

Da li ste prijatelji s ljudima koji treba da saznaju šta je Bog učinio da bi ih izbavio? Molite se da vam Bog pomogne da nađete načina da teljude dovedete k Njemu.

Klinton Sejvori, Sejnt Džozef, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

* Craig L. Blomberg, Jesus and the Gospels: An introduction and Survey, 2nd ed., (Nashville, Tenn.: B@H Publishing Group, 2009), pp. 207,208.

„Neprijatelju duša nije dozvoljeno da čita ljudske misli; ali on je izvanredan posmatrač, beleži naše reči; uzima u obzir naše postupke i vešto prilagođava svoja iskušenja za one koji sebe stavljuju pod njegovu vlast.“¹

„Baš kao što imamo ličnog Spasitelja, tako sasvim sigurno imamo i ličnog neprijatelja, svirepog i lukavog, koji stalno nadgleda naše korake i kuje zaveru da nas odvede na stranputicu... Najzaposleniji je tamo gde se gaji mišljenjeda on zapravo ne postoji. Kad najmanje prepostavljamo da je prisutan, on zadobija prednost u odnosu na nas. Uznemirena sam kad vidim koliko se mnogo mlađih potčinjava njegovoj vlasti, a da to i ne znaju.“²

Ponekad nismo dovoljno oprezni. Okliznemo se i padnemo, ali svagda moramo imati na umu da je „Sin čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10). „Kad je bio izbačen sa Neba, sotona je odlučio da Zemlja postane njegovo

carstvo. Kada je iskušao i savladao Adama i Evu, pomislio je da je stekao vlasništvo nad ovim svetom, jer su ga njegovi stanovnici, tako je tvrdio, izabrali za svog vladara. Tvrđio je da grešnik nikako ne može dobiti oproštenje, da su zbog toga pripadnici grešnog ljudskog roda njegovi legalni podanici i da svet pripada njemu. Međutim, Bog je dao svog dragog Sina – koji je bio jednak Njemu – da pretrpi kaznu za prestup, i na taj način stvorio mogućnost

da ljudi ponovo zadobiju Njegovu naklonost i pravo da se vrate u svoj edemski dom. Hristos se zauzeo da otkupi čoveka i da izbavi svet iz sotoninog zagrljaja.³

Kao ljudi mi pravimo greške, ali u Isusu imamo nekoga kome se uvek možemo obratiti, nekoga ko je, slično nama, bio kušan. U Njemu imamo nekoga ko je dao svoj život za nasda bismo mogli biti otkupljeni. U Njemu imamo pobjedu u svakom „pustinjskom“ iskustvu u kome se možemo naći. Ali, više od svega, u Njemu imamo nekoga ko brine o onima koje je nazvao svojom decom.

Odgovorite

Razmislite o biblijskim ličnostima koje su upale u sotonine zamke, ali su uz Božju pomoć bile u stanju da se oslobole.

Sotona ne može da čita naše misli; dakle, na koje načine možemo odneti pobjedu nad njim?

Tamara Bendžamin, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

1 Ellen G. White, Selected Messages, bk. 1, pp. 122,123.

2 White, Sons and Daughters of God, p. 79.

3 Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 55.

U kom stepenu ste lišeni hranljivih sastojaka? Kad ne jedemo odgovarajuću hranu ili ne pijemo dovoljnu količinu vode, dovodimo u opasnost svoj imuni sistem, a naša razdražljivost raste vrtoglavom brzinom. Mi se obično ozarimo kad shvatimo da se u restoranu služi naše omiljeno predjelo ili desert. No, da li smo isto toliko uzbudjeni kad pomislimo na Isusovo obećanje da nam nikada ništa neće nedostajati ako pijemo sa Njegovog izvora i jedemo za Njegovim stolom? Ili nas je pustinja greha ostavila slabim i iscrpljenim? Dođite! Pogledajmo i okusimo hranu koju Mesija ima da ponudi.

Svakoga dana provedite izvesno vreme sa Bogom. Hraniti se iz Božje Reči – Biblije – bitno je za razvoj odvratnosti prema grehu. Nastojmo da budemo onaj Božji sluga koji čezne za svetošću. Jedino nas On može ispuniti, i kad smo ispunjeni Njim, moći ćemo da osnažimo i svoju slabiju braću i sestre u Hristu.

Vodite računa da dovoljno „jedete“. „Ne živi čovjek o samome hljebu“ (5.Mojsijeva 8,3). Taj tekst govori o gladi i njenoj povezanosti sa jevandeljem i Isusovim zapovestima. On nam govori da je, baš kao što je potrebno da jedemo dobру hranu da bi naš duh i telo ispravno funkcionali svakoga dana, isto tako neophodno da uzimamo Hleb Života, Reč Božju. Odvojte svakoga dana vreme da se hranite iz Božje reči. Provodite kvalitetno vreme u molitvi. Nemojte govoriti Bogu samo o svojim potrebama i željama. Duboko razmišljajte o Njegovoj Reči i saznajte kako da je primenite u svom životu.

Budite istrajni u svom hodanju sa Hristom. On je uvek tu za vas. On je Stena Vekova. Dok je bio na Zemlji, On je bio uporan u održavanju veze sa svojim nebeskim Ocem. Biblija govori o tome kako se Isus molio i postio na vrhu planine četrdeset dana i četrdeset noći (Matej 4,2). Većina ljudi bi odustala posle dva-tri dana. Ali ne i Isus, zato što je znao da ne možemo živeti samo od hleba već da nam je potrebna svaka reč „koja izlazi iz usta Božijih“ (Matej 4,4). U stvari, On je te reči uputio i samom đavolu (Matej 4,1-4).

Izvršite promene u svom životu tamo gde je to neophodno. Dolazi vreme kada ćemo morati da se oslobođimo svega što nas lako opseda. A to možemo učiniti samo uz Gospodnju pomoć. Samo nam On može podariti mir koji prevazilazi svaki um usred životnih oluja.

ODGOVORITE

1. Da li provodite dovoljno vremena u razgovoru sa svojim nebeskim Ocem?
2. Jeste li ispunjeni duhovno, ili ste zadovoljili samo svoje fizičke potrebe?

Hesroj Goulden, Filbert, Sejnt Džozef, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

Ja se ozbiljno borim. Većina od nas smatra sebe „jakim“ u veri. Slično meni, i vi možda kažete da znate u šta verujete i da se čvrsto držite saveta datih u nadahnutim temeljnim stubovima naše crkve. Ipak, vaše hrabrosti ponestaje, čini se, kad se suočite sa probama u stvarnom životu i svakodnevnim iskušenjima koje donose okolnosti.

Jednostavno rečeno, koliko se mi kao hrišćani čvrsto držimo Očevih drevnih reči dok izbegavamo opasna iskušenja? Sviđa mi se izveštaj iz Mateja 4, zato što tačno prikazuje bezvremenu borbu između naše poslušnosti i neposlušnosti prema Bogu. Sin čovečiji i deca Izraelova kušani su u nimalo idealnim „pustinjskim“ uslovima. Razmislite do koje su mere Avram, David i Jov morali biti kušani kako bi sazreli i iskusili dubine Božje blagodati koja pruža potporu. To, više od svega, potvrđuje osnovni biblijski princip da oni koje Bog pozove moraju biti provereni i iskušani.

Hvala Bogu, naš Spasitelj je trijumfalno pobjedio u pustinji gde je Izrael prethodno pao. Emanuilo je bio konačni preteča. Kad je bio kušan, pokazao nam

je kako da se molimo. Pokazao je kako treba koristiti štit Svetoga pisma (Matej 4,4) i odneo pobjedu, iako je u borbi očigledno ulagao krajnje napore. I mi ćemo imati borbe, zato što često prihvatamo sotoninu ponudu da će nam dati carstvo i slavu ovoga sveta, dok istovremeno negira značaj krsta. Možda se danas

borimo i s tim zato što pomišljamo da se način na koji su Izraelci tada grešili, ne odnosi i na nas u dvadeset prvom veku (Propovednik 1,9).

Trendovi u temama i vestima ovog doba kao da su svi usmereni ka taštini i jačanju sopstvenog „ja“; stoga, čuvajte se sotonih lukaštava. Apostol Pavle nas opominje da se čuvamo da ne padnemo (1.Korinćanima 10,12). Mnogo pre svega ovoga s čim se danas suočavamo, on je ustvrdio da ćemo iskusiti ranjavanje baš u trenutku kad smatramo da smo najjači. Biblija nas podstiče da rastemo u Hristu i da ga hvalimo zbog i najmanje pobeđe. Ne zaboravite, ako postoji neka vrlina, ma koliko neznatna, ili ako postoji pohvala, bez obzira na postignuće, onda je to zbog Njega.

ODGOVORITE

1. Oni koji supozvani moraju biti okušani. Kako su vaša prethodna iskušenja pročistila vaš karakter?

2. Razmislite o načinima na koje raspodeljujete svoju pažnju tokom bilo kog dana. Koliki ste deo rezervisali za Boga i za razvoj lične zajednice s Njim?

Nevilon Forde, Sejnt Džozef, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

ZAKLJUČAK

„ABogu hvala koji nam dade pobedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista“ (1.Korinćanima 15,57). Toliko često pokušavamo da pronađemo sopstveni put kad smo izgubljeni (Luka 19,10). Pokušavamo da se izborimo za sopstveni izlaz iz duhovne tame (Rimljanima 7,15). Čak pokušavamo da postojimo zahvaljujući sopstvenoj mudrosti; ali svaki put Bog nas podseća da ne živimo „samo o hljebu nego o svemu što izlazi iz usta Gospodnjih“ (5. Mojsijeva 8,3). Nama je potreban Isus da bismo izvojevali pobedu nad grehom i svojim sebičnim željama. Samo kad bismo se više uzdali u Isusa, ne bismo se osećali kao da smo izgubljeni u pustinji, boreći se da preživimo prezaposlenost, pometnju, zbumjenost i poteškoće.

RAZMOTRITE

- Izvedite neku dramu ili pantomimu povodom svih tereta koje nosimo po sopstvenom izboru. Imajte na umu da Bog želi sve to da poneše umesto nas, zato što je već odneo pobedu.
- Nacrtajte sliku nečega dok je svetlo ugašeno. Zatim nacrtajte istu stvarali uz upaljena svetla. Razmislite o tome koliko bolje možemo „videti“ realnost kad živimo u Isusovoj svetlosti nego kad smo u duhovnoj tami.
- Zasadite neko seme i posmatrajte kako se razvija. Ne zaboravite da Bog jasno govori da ne možemo donositi rod ako nas Njegov Duh ne osnaži.
- Organizujte geokešing s nekim prijateljima u obližnjem parku. Provedite izvesno vreme zajedno razgovarajući o ideji izgubljenosti u pustinji bez ikakvih putokaza. Razmotrite koliko jeteško biti odvojen od Boga i kako Njegov plan podrazumeva spasavanje izgubljenih.
- Vodite dnevnik o onome što vam skreće pažnju sa pravih vrednosti i predstavlja za vas posebnu teškoću. Razmislite o citatu iz dela pouke za utorak: „Baš kao što imamo ličnog Spasitelja, tako sasvim sigurno imamo i ličnog neprijatelja, svirepog i lukavog, koji ... kuje zaveru da nas odvede na stranputicu.“

POVEŽITE

Matej 4,1-4.

Ellen G. White, Sons and Daughters of God, p.79.

Carrol J.Shewmake, Sanctuary Secrets to Personal Prayer (Review and Herald, 1991), pp.1'11.

Stefan Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 7

Od 6-12.februara 2016.

Isusova učenja i velika borba

»*Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni,
i Ja ću vas odmoriti.*«
(Matej 11,28)

Zamislite ovakav scenario: penjete se uzbrdo sa teretom od oko 50 kilograma na leđima, sporim korakom. Dok tako hodate, čujete glas koji vas poziva da zastanete i pogledate gore. Pošto ste tako postupili, ugledate jedan kombi tačno ispred vas, i glas vam kaže da ubacite svoj teret u vozilo. I odmah, cela situacija se menja. Osećate se lakšim i srećnijim zato što ste pronašli mesto gde ćete staviti svoj teret.

Svako od nas osetio je neku vrstu umora. Življenje u jednom svetu obuzetom borbom donosi iscrpljenost i patnju koje nas svakodnevno sustižu. Ima trenutaka kad moramo mnogo toga da uradimo a odgovornost nas obara s nogu. Nemogući problemi ostavljaju nas iscrpljenim i u beznađu. Svakodnevni život povija naša plaća zbog sve većih problema, razočaranja i obeshrabrenja.

Većina ljudi, kad se suoči sa teškim situacijama, uzima telefon da bi popričali s nekim o tome kroz šta prolaze. Neki nalaze utehu u hrani, odlasku kod prijatelja, ili se udube u gledanje filma. Kad smo umorni i pretovareni, to negativno utiče na naše telo, um i duh. Da bismo se potpuno izlečili posle neke mučne situacije, potreban nam je odmor koji podrazumeva nešto više od fizičkog elementa.

Jedna stvar koju mnogi ljudi propuštaju da učine jeste prihvatanje Hristovog poziva da im podari odmor od premorenosti. Kad god se osetite iscrpljenim od nošenja tereta izazvanog velikom borbom između dobra i zla, Hristos vas poziva: „Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti“ (Matej 11,28). Možemo biti sigurni da je vrsta odmora koji On nudi dovoljan za svakoga ko odluči da se osloni na Njega.

Hristovo obećanje obuhvata sve. On ne pravi nikakvu diskriminaciju u pogledu godina, obrazovanja ili ekonomskog statusa. Kao mladi adventisti, suočavamo se sa raznim izazovima: finansije, odnosi, porodica i mnogi drugi na individualnom nivou. Naši problemi nas mogu iscediti u fizičkom, emocionalnom i duhovnom smislu. Ali Hristos nudi božanski stil odmora koji nas osvežava fizički, emocionalno i duhovno.

Ove sedmice saznaćemo kako možemo doći Hristu i iskusiti večni odmor koji On nudi.

Žaklin Ačieng, Nairobi, Kenija

Razmišljanje o prvoj Suboti (1.Mojsijeva 2,2)

Početna poglavla 1. Mojsijeve dosta govore o sedmici stvaranja i o Suboti. Kao današnji adventisti, mi izvlačimo koncept odmora upravo iz obrasca koji je Bog uspostavio na kraju te sedmice. On se odmarao ne zato što je bio umoran, već da bi proslavio ono što je ostvario u prethodnih šest dana. Danas, subotni odmor znači oslobođenost od svakodnevnog posla. On je isto tako proslavljanje koje podseća na prvu Subotu koju je Bog svetkovao sa Adamom i Evom posle stvaranja. Međutim, greh preti da naruši Božji porek i da čovečanstvo liši tog oslobođenja i proslavljanja koje nam je Bog namenio.

Držanje sedmog dana Subote najbolji je način da doživimo odmor koji je Bog prvobitno planirao za nas. „Subota je došla do nas iz bezgrešnog sveta. Ona je naročiti Božji dar, koji osposobljava ljudski rod da doživi nebesku stvarnost na Zemlji.“¹

Pokušaji da se uništi sveta ustanova Subote (Otkrivenje 14,11,12)

Subota je jedna od Božjih ustanova koje sotona hoće da uništi. Dok je Bog očekivao da Njegov narod poštuje sedmi dan Subotu, sotona je imao drugačije ideje. Tako je on ubedio deo čovečanstva da mu se pridruži u rušenju Božjeg porekta. On bi najviše voleo da svakoga zarobi i sve nas liši odmora koji je, u skladu sa Božjom namerom, trebalo da imamo u Njemu. Knjiga Otkrivenje simbolično prikazuje taj sotonin rad i način na koji je Bog, preko Hrista, neutralisao njegove napore.²

**Usred svih
nepovoljnih okolnosti
koje doživljavamo
kao hrišćani, imamo
obećanje da nismo
sami.**

U svetlosti proročanstva u Otkrivenju 14., nama je prepušten lični izbor: ili da primimo žig zveri tako što ćemo pokazati neposlušnost prema Bogu i Njegovom zakonu, ili da ostanemo u Bogu kroz našeg Otkupitelja. Posledice oba izbora su jasne. Biblija govori sledeće o onima koji se klanjaju zveri i njenoj ikoni: „Dim mučenja njihova izlaziće va vijek vijeka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zvijeri i ikoni njezinoj, i koji primaju žig imena njezina“ (Otkrivenje 14,11).

Žanjete ono što sejete (Matej 13,3-8)

Na ovaj ili onaj način, parabola o sejaču naglašava uticaj velike borbe na širenje jevanđelja i njegovo preživljavanje u ljudskom srcu. Iako hrišćanski propovednici pokušavaju da usade jevanđelje u srca ljudi, neće svako srce biti dovoljno prijemčivo da prihvati seme i da ga neguje. Sotona vredno radi kako bi obezbedio

da ljudi koji čuju vest jevanđelja nikada ne postupe u skladu s njom.

Međutim, usred sve te borbe koja uveliko besni, Bog ima svoj ostatak. Ti ljudi drže Božje zapovesti bez obzira na okolnosti. Umesto da budu kamenito ili tvrdo, neobrađeno tlo, oni su plodna zemlja koja daje „hranljive sastojke“ jevangeljskom semenu da bi se razvijalo u srcu i umu svih onih koji ga prime.

Zidanje na Steni (Matej 7,21-27)

Velika borba je poput oluje koja se iznenada obruši na grad koji to najmanje očekuje. Jedino kuće sa čvrstim temeljima mogu opstatи. Biblija nas podstiče da na našem duhovnom putovanju zidamo na Steni, Isusu Hristu. – U Psalmima, David piše: „Bože moj, kamena goro“ (Psalm 18,2). U Novom zavetu, Pavle kaže: „Stena bješe Hristos“ (1.Korinćanima 10,4).

Imajući na umu ova učenja, jasno je da hrišćani mogu preživeti jedino ako svoje duhovne kuće grade na Hristu. Borba besni na sve strane, čak i unutar crkve. Mnogi hrišćani smatraju da su bezbedni zato što se nalaze u crkvi. Međutim, ako hoćemo da porazimo neprijatelja, Sveti Duh mora boraviti u nama i pomagati nam da odražavamo Hrista u svom svakodnevnom životu. Ne možemo očekivati da će Bog biti oduševljen našim spoljašnjim izgledom, dok u srcu gajimo mržnju, zloču, ponos i požudu, a što nas sprečava da doživimo pravi odmor u Hristu.

Dobra vest (Matej 28,20)

Usred svih nepovoljnih okolnosti koje doživljavamo kao hrišćani, imamo obećanje da nismo sami. Hristos naš Spasitelj obećava: „Ja sam s vama u sve dane, do svršetka vijeka“ (Matej 28,20). To je ta blažena nada, obećanje i odmor koje imamo dok se borimo u velikoj borbi.

ODGOVORITE

1. Koje su neke od okolnosti koje nas sprečavaju da iskusimo potpuni odmor u Hristu?
2. Kako nam „zidanje na Steni“ pomaže da ne budemoporaženi u velikoj borbi?
3. Kako je moguće tvrdo srce pretvoriti u prijemčivo tlo koje prihvata Hristova učenja?

Selin Kavetsa, Nairobi, Kenija

1 Adventistički hrišćani veruju... str. 317.

2 Isto.

„Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti“ (Matej 11,28).

„Ove reči utehe izgovorene su mnoštvu koje je pratilo Isusa. Spasitelj je rekao da jedino u Njemu ljudi mogu da prime saznanje o Bogu. Govorio je o svojim učenicima kao o onima kojima je dato znanje nebeskih veličina. Nikoga nije ostavio da se oseća odvojen od Njegovog staranja i ljubavi. Svi koji su umorni i natovareni mogu doći k Njemu.“¹

Dok je bio na Zemlji, Isus je posmatrao ljude koji su tragali za nečim što bi im, po njihovom mišljenju, moglo doneti odmor. Video je da se mnogi ljudi uzdaju u svoju imovinu, dok su drugi verovali da će im njihovi politički i religiozni stavovi dati sigurnost i utehu. Nažalost, te stvari se nikada ne mogu meriti sa onom vrstom odmora koji dolazi od prihvatanja Hrista kao Spasitelja. Zaboravljujući tu činjenicu, vođe su nastavile da traže odmor iz svetovne perspektive.

On nas poziva da bacimo sve svoje brige na Njega.

„Književnici i rabini sa svojim detaljnim poštovanjem religioznih formi, imali su osećanje potrebe koju obredi pokajanja nikada nisu mogli da zadovolje. Carinici i grešnici mogli su da se pretvaraju da su zadovoljni čulnim i zemaljskim, ali u njihovim srcima živelo je nepoverenje i strah. Isus je posmatrao žalosne i one čije je srce bilo opterećeno, one koji su izgubili nadu, i koji su pokušali zemaljskim radostima da umire dušu ispunjenu čežnjom, i pozvao sve da u Njemu nađu odmor.

Nežno je pozvao ljude koji su naporno radili: „Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim.“

Ovim rečima Hristos govori svakom ljudskom biću. Znali to ili ne, svi su umorni i natovareni. Svi su pritisnuti teretima koje jedino Hristos može da ukloni. Najteži teret koji nosimo jeste teret greha. Da smo ostavljeni da sami nosimo taj teret, on bi nas zdrobio. Međutim, Bezgrešni je zauzeo naše mesto. „Gospod pusti na nj bezakonje svih nas“ (Isajja 53,6). On je poneo teret naše krivice... On će nam dati odmor. On će takođe poneti teret briga i žalosti. On nas poziva da bacimo sve svoje brige na Njega; jer nas nosi na srcu.²

ODGOVORITE

Koji vas to tereti sprečavaju da iskusite istinski odmor?

Pejšens Džojner, Nairobi, Kenija

1 Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 276.277.

2 Isto.

Kad donosimo odluku da ostanemo lojalni Bogu, Biblija nas upozorava da neprestano tragamo za pravim odnosom sa Hristom. Dok živimo u jednom svetu koji obećava materijalno bogatstvo i naizgled beskrajno napredovanje, potrebno je da ozbiljno razmislimo o vrhunskoj dobrobiti koju donosi iskren odnos sa Hristom. Da bi imali takav odnos, hrišćani treba da pomere svoj fokus sa perspektive ovog sveta na božansko stanovište koje im pomaže da prepoznaju svoju ranjivost. Kad dođe do takve promene, oni će biti u stanju da razumeju potrebu oslanjanja na Hrista u svakom trenutku. U Mateju 5, Hristos govori o vrsti karaktera koji će ljudi imati kada održavaju iskrenu zajednicu s Njim. Siromašni duhom predstavljaju ljude „koji su u užasnom duhovnom siromaštvu i osećaju silnu potrebu za onim što nebesko carstvo ima da ponudi“.

Prema onome što je Hristos istakao u svojoj propovedi, današnje društvo uglavnom posmatra uspeh iz perspektive ovog sveta. Većina ljudi koji se smatraju uspešnim nagomilali su više materijalnih i finansijskih dobara nego što im je potrebno. Neki od njih mere svoj uspeh prema položaju koji zauzimaju u raznim organizacijama i vladama. Međutim, na osnovu Biblije, sve takve stvari pripadaju ovom svetu. Istinski hrišćani bore se pre svega za konačnu nagradu – da večno žive sa Hristom u budućem svetu.

„Osećaj da nam je nešto potrebno prvi je uslov za ulazak u carstvo Božje blagodati... Upravo zahvaljujući svesti o sopstvenom duhovnom siromaštvu carinik iz priče „otide opravdan kući svojoj“, a ne samopravedni farisej (Luka 18,9-14). U nebeskom carstvu nema mesta za ohole, samozadovoljne, samopravedne. Hristos nalaže siromašnima u srcu da siromaštvo zamene za bogatstva Njegove blagodati.“²

Kad počnemo da shvatamo božansku perspektivu, čeznućemo za Božjim stalnim vođstvom u svim okolnostima. Oni koji se uzdaju u sopstvenu snagu misle da sve mogu postići bez Božje podrške. Nama hrišćanima, oslonac je sam Hristos, i ako Mu ne potčinimo svoj život, nećemo iskusiti ni oslobođenje ni odmor u svetu koji je prepun posledica velike borbe.

ODGOVORITE

1. Kakve koristi imamo od materijalnih/finansijskih bogatstava koje pruža svet?
2. Kako možemo biti „siromašni duhom“ a da pri tom ne budemo siromašni i u materijalnom/finansijskom smislu?

Mark Gift, Nairobi, Kenija

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 5, p.325.

2 Ibid.

Izazovi s kojima se susrećemo predstavljaju dokaz o odvijanju velike borbe. Na primer, od onih među nama koji pohađaju svetovne univerzitete ponekad se zahteva da polažu subotom. U takvim trenucima, suočavamo se sa prilično mučnim izborima.

Jedan od naših ciljeva kao adventističkih hrišćana jeste da se radujemo sa Spasiteljem prilikom Njegovog drugog dolaska. Ipak, oštro protivljenje našim biblijskim verovanjima uzrokuje da se neki od nas uplaše ili odu iz crkve. Međutim,

Sveti pismo nas uverava da će u takvima izazovima Hristos biti sa nama. To nam daje nadu da nastavimo i saznanje da ćemo na kraju pobediti. „Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onjem što imate. Jer on reče: neću te ostaviti, niti ču od tebe odstupiti“ (Jevrejima 13,5).

Kad boravimo u Njemu, mi Mu i pripadamo.

Ostvarivanje božanskog odmora u Hristu iziskuje da ga prihvatimo kao jedino pravo rešenje za svoje brige. Evo četiri načina na koje možemo imati koristi od večnog odmora u Njemu:

Odmor u Hristu olakšava svetkovanje Subote. Za uzvrat, dosledno poštovanje Subote dovodi nas svakoga dana bliže nebu. Iako Subota dolazi na kraju sedmice, pripreme za nju tokom ostalih dana takođe mogu doneti odmor našoj duši, u očekivanju posebnog vremena sa Bogom.

Odmor u Hristu pomaže nam da doživimo Njegovo prisustvo. Saznanje da je On sa nama može doneti spokojstvo u bilo kojoj burnoj situaciji s kojom se možda suočavamo.

Odmor u Hristu pomaže nam da napravimo pauzu u svakodnevnom „takmičenju“. Pritisak da se što više proizvede i postigne u svetovnim sredinama kao na primer u razredu ili na poslu može izazvati velike frustracije. Međutim, kad iskusimo božanski odmor u Hristu, bićemo u stanju da se opustimo i cenimo vrednost drugih ljudi, kao i lepotu našeg prirodnog okruženja.

Odmor u Hristu pruža nam osećaj pripadnosti. Kad boravimo u Njemu, mi Mu i pripadamo. Šta bismo više mogli poželeti kao hrišćani? Ovo nam daje i mentlni i duhovni odmor, što se odražava u onome što radimo i kako radimo, u onome što govorimo i kako govorimo.

U svetu pomenutih koristi, moramo shvatiti da dovoljan odmor možemo postići jedino u Hristu. Naša spremnost da Mu donešemo svoje probleme predstavlja prvi korak u pronalaženju potrebnog odmora. U jednom svetu gde postoji borba izmedju dobra i zla, verovati u Hrista i pozivati Ga da nam pomogne u donošenju odluka stvara čudesnu promenu u našem traganju za večnim odmorom.

Semuel Očijeng, Nairobi, Kenija.

U mnogim slučajevima, čuo sam izreku: „Očisti svoju sopstvenu kuću.“ Ljudi je primenjuju u normalnom razgovoru, u političkim situacijama i u mnogim drugim okolnostima koje opravdavaju njenu upotrebu. U kontekstu pouke za ovu sedmicu, ova rečenica pruža izvesne uvide. U većini slučajeva, mi uživamo da osuđujemo druge. Činimo to kod kuće, u kampusu ili na različitim radnim mestima. Iako „normalne“ osude u našim svakodnevnim razgovorima možda nemaju neki duhovni uticaj, bitno je razmotriti vrste osuđivanja koje upućujemo povodom grešnog postupka neke druge osobe.

Sveto pismo nas opominje da bi pre nego što donesemo sud, posebno u vezi sa nečijim grehom, trebalo da najpre razmotrimo sopstveno ponašanje. Velika borba s vremenom na vreme pogoda sve nas. I niko od nas ne može tvrditi da poseduje pravednost u sebi i po sebi (Rimljanima 3,10).

U Mateju 7,2-5, saznajemo od Isusa da „ono što dajemo to i primamo, pošto nepravda izaziva nepravdu. I više od toga, nepravda nekog čoveka prema bližnjem donosi i božansku osudu, kako to Isus uči u paraboli o nepravednom sluzi koji nije umeo da prašta (Matej 18,22-35). Mi možemo osuditi prekršaj, ali, slično Bogu, moramo biti spremni da oprostimo prekršiocu. Mi možemo ispoljiti milost prema prekršiocu, a da pri tom ni na koji način ne odobrimo zlo koje je učinio.“* Bitno je da to imamo na umu, pogotovo u svetlosti velike borbe. Usred mnogih izazova s kojima se suočavamo kao pojedinci, mi ostajemo deca Božja, i trebalo bi da budemo sjedinjeni u Njegovoj ljubavi. Reč Božja mora određivati naš život i naš način prosuđivanja. Pouka za ovu sedmicu usredsređivala se na korake koje možemo preduzeti da bismo došli Hristu i iskusili odmor i slobodu usred same velike borbe. Prvi korak u postizanju tog cilja jeste da očistimo svoju duhovnu kuću pre nego što pokušamo da pomognemo bilo kom drugom.

Umesto da osuđujemo druge, treba da objavimo ono što Božja Reč kaže o grehu. Na to nas upućuje 2. Timotiju 4,2: „Propovijedaj riječ, nastoj u dobro vrijeme i nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakijem snošenjem i učenjem.“

ODGOVORITE

1. Kako možemo razviti naviku da pre nego što pohitamo da osudimo druge, najpre osudimo sebe?
2. Da li bi trebalo da primenjujemo Bibliju za osuđivanje? Zašto da, ili zašto ne?

Doroti Avuor, Nairobi, Kenija

* The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol.5, p.355

ZAKLJUČAK

Izvesne vrste pasa obdarene su za traganje. Često ih koristi policijaradi pronalaženja nestalih osoba, koje su se ili izgubile ili pokušale da izbegnu sudsko gonjenje. U svojoj pesmi „The hound of Heaven“ /Nebeski tragač/, engleski pesnik Frencis Tompson (1859-1907) upoređuje prirodnu sklonost psa tragača sa snažnim Božjim nastojanjem da pronađe ljudе koji su odlutali od Njega. I kao što smo naučili ove sedmice, Božji cilj nikada nije bio da hvata i kažnjava grešnike, nego da ponudi prihvatanje, praštanje i obnovu.

RAZMOTRITE

- Napravite ilustraciju koja suprotstavlja život koji se živi za Boga i život koji se živi samo za sebe.
- Pregledajte sopstveni život i utvrdite koja su to tri najveća „idola“ protiv kojih ratujete.
- Napišite objašnjenje šta je to pokajanje, koje bi moglo da razume i dete.
- Prelistajte odeljak u Hrišćanskim himnama gde se govori o posvećenju i otpevajte jednu pesmu koja najbolje izražava vaše predanje Bogu.
- Napravite skulpturu na temu pokajanja.
- Intervjuišite svoju braću i sestre hrišćane da biste čuli priče o njihovom ličnom obraćenju.
- Pogledajte unazad na svoj život i utvrdite na koje ste posebne načine bili blagosloveni kad ste ostali unutar Božje „ograde“ i sledili Njegove smernice.
- Osmotrite primere u prirodi koji ilustruju opasnost od odvajanja od izvora života. Razmotrite kako se ono što ste otkrili može uporediti sa onim što se događa kad se ljudi odvoje od Boga.

POVEŽITE

Isajia 33,15; Luka 15.

Elen G. Vajt, Put Hristu, str. 23-36 (orig.)

A.W. Tozer, The Pursuit of God, chap. 8.

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 8

Od 13-19. februara 2016.

Saradnici u službi

»I oni govorahu jedan drugome: Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše Pismo«

(Luka 24,32)

Odrastao sam u Malaviju. Sećam se da je u to vreme moja majka čitala Bibliju i objašnjavala mi kako se greh pojavio u ovom svetu. Kao dete, uvek sam smatrao da je teško razumeti većinu tih stvari. Moja majka je volela Boga i često nam je govorila kako je bila spasena prerane smrti time što je postala hrišćanka. Pričala nam je kako su prijatelji iz sela umrli vrlo mladi usled lakomislenog načina života. Uvek je želeta da istakne nešto u vezi sa zlom i kako je greh izazvao patnju i smrt. Tako nas je podstakla da u svom životu donešemo ispravne odluke. Premda ona sada počiva u grobu, čekajući Drugi dolazak, ja još čuvam u sećanju njene dragocene reči koje su me čudesno vodile i pomogle da nađem pribrežište u Bogu.

Živite životom nade u Isusu Hristu.

Bez sumnje, godina 2014. bila je ispunjena mnogim užasnim događanjima. Izgubljeno je 239 putnika plus članova posada koji su putovali letom MH370 malezijske aviokompanije. Dve stotine devedeset osam osoba je ubijeno kada je 17. jula oboren avion MH17. Zatim su taocima u Siriji odrubili glave. Ove i druge katastrofe podsećaju nas koliko smo ranjivi, u ovom grešnom svetu. Kuda možemo otići da bismo potražili sigurnost?

Bog nikada nije planirao da postanemo žrtve greha. On ne želi da nas ostavi u tami. Plan spasenja je bio sačinjen da bismo se mi, iako bespomoćni zbog pobune, mogli nadati u Njegovoj ljubavi koja nas je otkupila (Jovan 3,16). Pobuna je donela prokletstvo svemu stvorenom. Prema tome, problem greha može rešiti jedino Bog, Tvorac svemira, i On će to svakako učiniti.

„Obećanja o spasenju ispunila su se dolaskom Isusa Hrista i radom Svetoga Duha. Tako je zaista svanulo novo doba, stvoreno sve novo i uspostavljen novi zavet.“* Spasenje bi trebalo shvatiti kao prošli, sadašnji i budući događaj. Drugim rečima, to je fenomen „već, ali ne još“. To je biblijski koncept: prošlost (Rimljanima 8,24; Efescima 2,4.5.8-10; Titu 3,4-7); sadašnjost (1. Korinćanima 1,18; 15,1.2; 2. Korinćanima 2,14.15; 1. Petrova 3,21), i budućnost (Rimljanima 5,9.10; 13,11; 1. Korinćanima 5,4.5; Filibljanima 1,5.6).

Ove sedmice, pozivam vas da živate životom nade u Isusu Hristu, znajući da kroz Njega možete naći utočište u Bogu, dok boravite u ovom pobunjenom svetu i očekujete dovršenje svoga spasenja koje vam je besplatno obezbeđeno na krstu.

Njuton V. Kaviliza, Breknel, Engleska

* Thomas R. Schreiner, New Testament Theology: Magnifying God in Christ (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2008), p.509.

POBOLJŠANJE NAŠIH MOGUĆNOSTI UZ ISUSOVU POMOĆ

DOKAZ (Luka 5,1-11)

Ne

Pošto smo stvorenici prema Božjem obličju (1.Mojsijeva1,27), svako od nas, bez obzira na pol, obrazovanje ili društveno-ekonomski status, ima određene mogućnosti koje treba da unapređuje. Kad se pouzdamo u Boga, te mogućnosti se uvećavaju. Učenici su primer u tom smislu. Oni su bili obični ljudi, ali ih je Isus odabrao za svoju službu. Pre toga se molio da Ga Bog vodi u izboru svog propovedničkog tima. On je rado otkrivaо svoju povezanost sa Ocem. Kazao je: „Riječi koje vam Ja govorim ne govorim od Sebe; nego Otac koji stoji u Meni On tvori djela. Vjerujte Meni da sam Ja u Ocu i Otac u Meni: ako li Meni ne vjerujete, vjerujte Mi po tijem djelima. Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje Mene, djela koja Ja tvorim i on će tvoriti: jer Ja idem k Ocu svojemu.“ (Jovan 14,10-12)

Pošto je Isus odabrao svoje učenike i počeo da radi s njima, oni su, oslanjajući se na životna iskustva utemeljena na činjenicama, izražavali sumnju u Njegova učenja. Međutim, ipak su Ga poslušali i otkrili da im je poslušnost donela mnogo veće koristi nego njihova prošla iskustva. Radili su cele noći, a nisu ulovili ni jednu jedinu ribu; iako su najpre protivrečili Isusu u odnosu na Njegove zapovesti, ipak su, malo nerado, ponovo bacili mreže. Međutim, mreže su se poderale od ogromne težine ulova. Ljudi su pohitili da pomognu, stvoren je kontakt i učenici su mogli da im govore o Isusu. Dobra vest se širila velikom brzinom, tako da su mnogi ljudi pohrlili da čuju Isusova predavanja. Posao prodavaca ribe odmah je počeo da pokazuje znake opadanja. (Luka 5,4-6).

Budući da su ti neobrazovani ljudi proveli izvesno vreme sa Isusom, Sveti Duh dao im je silu da unaprede svoje mogućnosti mnogo više nego što je to bilo uobičajeno. Oni su sada mogli da leče bolesne i govore različitim jezicima, na ogromno čuđenje posmatrača koji su šapatom govorili: „Nijesu li ovo sve Galilejci što govore?“ (Dela apostolska 2,7)

Isus želi da budemo Njegova „braća po oružju“. On želi da u ovom životu, dok težimo ostvarenju svojih mogućnosti, odražavamo kvalitetnu povezanost sa Njim i Ocem – On u nama i mi u Njemu, baš kao što su On i Otac jedno (videti: Jovan 14,20; 15,4). Mi možemo učiniti ono što Bog kaže, zato što je On to kazao.

Albert A.C. Vejt, Berkšir, Engleska

Po

BITKE KOJE TREBA VOJEVATI I POBEDE KOJE VALJA ZADOBITI

LOGOS (Matej 8,23-27; Marko 3,13-15; 9,33-37; Luka 5,6-8.11; 24,19-35)

Pozivanje Petra (Luka 5,6-8.11)

Hristov poziv Petru da postane učenik i lovac ljudi služi kao očigledna pouka svima nama koji želimo da postanemo Njegovi učenici. Petar, zналac u ribarskom poslu, trudio se „svu noć“ sa svojim saradnicima, ali ništa nisu uhvatili (Luka 5,5). Svi njihovi ljudski napori završili su se neuspehom i obeshrabrenjem.

Posle gotovo dve godine učenja kod Velikog Učitelja, Petar, Andrija, Jakov i Jovan bili su spremni da shvate da su samoodricanje i oslanjanje na božansku snagu

ne samo suštinski kvaliteti za sve učenike, nego i neophodni za unapređenje Hrstovog carstva na Zemlji. Bila je to ista pouka koju je Jakov morao da nauči pre nego što bude ispunio Božji cilj u svom životu (1. Mojsijeva 32,24-30). Jakovljeva borba za sopstveni život predstavljala je više bitku protiv sebe samog i telesne prirode nego borbu protiv Boga. On

je proživeo svoj život oslanjajući se na ljudsku mudrost i metode za rešavanje problema i postizanje uspeha. Sada je postao spreman da se potpuno odrekne sebe i osloni na Boga. Tako je njegovo ime Jakov promenjeno u Izrailj. Postao je drugačija osoba. Slično tome, Hristos je predviđajući Petrovo obraćenje i pobedu nad samim sobom, rekao Simonu da će mu ime biti promenjeno u Petar (Jovan 1,42).

Pre nego što neka osoba bude zaista sposobljena da hoda sa Hristom, on ili ona moraju najpre zadobiti pobjedu nad starom grešnom, ličnom prirodom i oslanjanju na sebe. Tada će i nama biti dato novo ime (Otkrivenje 2,17).

Uvek sa Hristom (Marko 3,13-15)

Pre nego što nas Bog pošalje da objavljujemo dobru vest o Njegovom carstvu, moramo prvo provesti izvesno vreme sa Isusom. Moramo se od Njega naučiti veštini vođenja duhovnog rata. Moramo naučiti da oružje koje se koristi za oslobođenje i nas i drugih od zla nije ovozemaljskog porekla. Umesto toga, ono je duhovno po svojoj prirodi i stoga potiče od Svetoga Duha (2. Korinćanima 10,3-6).

Molitvome i potčinjavanjem Hristu, treba da zadobijemo pobjedu nad svojom telesnom prirodom, a zahvaljujući Svetom Duhu koji živi u nama da donosimo rod Duha (Galatima 5,22.23). Kad provedemo kvalitetno vreme sa Hristom, bićemo u stanju da sa Njim, našim Carem i Glavnim Zapovednikom, krenemo u borbu protiv carstva tame. Nikada nećemo morati da se borimo sami. Uvek ćemo imati Hrista i Njegove anđele na svojoj strani.

Isusova vlast nad prirodom (Matej 8,23-27)

Jedini izveštaj o usnulom Hristu imamo iz vremena u kome se našao u čamcu tokom žestoke oluje. Učenici su se uplašili za svoj život, jer „se lađa pokri valovima“ (Matej 8,24), i postojala je opasnost da potone. No, uprkos opasnosti po život i Njegov i Njegovih učenika, Isus je spavao u zadnjem delu čamca. Sotona je već bio dokazao da ima vlast nad prirodnim elementima, kada je učinio da oganj siđe s neba i da veliki veter dođe iz pustinje i uništi Jovovu imovinu i ubije njegovu decu (O Jovu 1,12-16.19).

Hristos se, međutim, nije uplašio, zato što se potpuno uzdao u svoga Oca. Zato je i upitao svoje učenike: „Zašto ste strašljivi, malovjerni?“ (Matej 8,26) On je znao da će Bog koji je zaštitio svog pravednog slуга Jova, zaštititi i Njega. Hristos je dokazao svoju moć da leči sve vrste bolesti, podiže iz mrtvih i isteruje demone. Sada je otvorio svoju moć nad prirodnim elementima. „Tada ustavši zaprijeti vjetrovima i moru, i postade tišina velika.“ (Matej 8,26)

Hristos je želeo da pouči svoje učenike da se potpuno uzdaju u Boga kad se suoče sa opasnostima koje mogu da ugroze život. Mi se, takođe, moramo pouzdati u Njega i Njegovu moć da utiša oluje gneva, bola, žalosti, brige i svih snažnih osećanja koja nas preplavljuju.

Ko je najveći? (Marko 9,33-37)

Kad su se 72 učenika radosno vratila iz svog propovedanja protiv carstva tame, kazali su: „Gospode! I đavoli nam se pokoravaju u ime Tvoje.“ (Luka 10,17) Ubrzo, međutim, dvanaestorica će raspravljati između sebe o tome ko je među njima najveći. Jakov i Jovan želeli su da imaju vlast i autoritet iznad ostalih 10 učenika (Matej 20,20-28).

Mnogim ljudima je teško da ponesu teret vlasti i uspeha. U Božjem carstvu, međutim, najvećom se smatra upravo najponiznija osoba (Matej 18,3.5). Učenici primaju službu, moć i autoritet da bi služili drugima i uzdizali druge, a nikada da bi veličali sami sebe i postali oholi.

Svakodnevni susret sa Živom Rečju (Luka 24,13-35)

Sotona i njegovi demoni uvežbali su veština vođenja duhovnog rata. Oni imaju hiljadugodišnje iskustvo. Znaju sve o našim slabostima, kako da nas odvrate od Boga i obeshrabre. Imperativ je, dakle, da se svakog dana susrećemo sa Hristom, Živom Rečju. Životno jedinstvo sa Njim kroz molitvu, proučavanje Biblije i službu pomoći će nam da budemo zdravi i plodni hrišćani (Jovan 15,1-10). U trenutku tame i obeshrabrenosti na svom putu u Emaus, Kleopa i njegov drug imali su preimućstvo da izvesno vreme provedu sa Hristom, koji ih je poveo kroz proučavanje Biblije (Luka 24,13-35). Na kraju kazali su jedan drugom: „Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše Pismo?“ (stih 32). Mi takođe imamo prednost da takve susrete svakodnevno imamo sa Živom Rečju.

Eliot A. Viljams, Vatford, Engleska

Kad je Isus učinio čudo za Petra, Jakova i Jovana, oni su ostavili ribarske mreže i pošli za Njim. Ovi učenici iz prve ruke iskusili su Njegovu silu, i kada je činio mnoga čuda i kada ih je ovlastio da idu po dva i dva da leče bolesne, isteruju demone i objavljuju vest o Božjem carstvu. Ipak, uprkos tim iskustvima, učenici su se borili sa grehom. U čamcu, izgubili su veru; a suočavali su se i sa borbom oko vlasti, proisteklom iz njihovih prepirkki ko je od njih najveći. Iz tih njihovih borbi možemo naučiti kako da se nosimo sa svojim borbama. Rešenje je – uvek ostati povezan sa Isusom.

Hristos nikada ne treba da bude odsutan iz našeg uma.

„Nevidljive opasnosti vrebaju na našoj stazi. Naša jedina sigurnost nalazi se u stalnom straženju i molitvi. Što smo bliži Isusu, to ćemo više usvajati njegov čisti i sveti karakter; i što nam greh izgleda odvratniji, to će Hristova čistota i blistavost delovati uzvišenije i poželjnije.”¹

„Povezanost loze sa čokotom, kazao je Isus, predstavlja vezu koju Njegovi sledbenici treba da održavaju s Njim. Izdanak se usađuje u živi čokot i postepeno se razvija, vlakno po vlaknu, i urasta u čokot. Tako i duša prima život preko povezanosti sa Hristom. Grešnik udružuje svoju slabost sa Hristovom snagom, svoju prazninu sa Hristovom puninom. Tada on dobija um Hristov.”²

Naša snaga je proistekla iz oslanjanja na Hrista. Jedanaest učenika povezanih sa Isusom čak i posle Njegovog vakrsenja pomogli su da se Jevanđelje proši; svojim oslanjanjem na Njega, oni nas hrabre da to isto činimo. „Gledanje u Hrista postaje oplemenjujući, pročišćavajući proces... Savršenstvo Hristovog karaktera predstavlja nadahnuće za hrišćane... Hristos nikada ne treba da bude odsutan iz našeg uma...

Sila Hristova treba da bude uteha, nada, kruna radosti svakog onog ko sledi Hrista u životnim sukobima i borbama. Onaj ko istinski sledi Jagnje Božje, koje uze na se grehe sveta, može uzvikavati, dok napreduje: ‘Vjera je naša ova pobjeda koja pobijedi svijet.’ (1. Jovanova 5,4)³

ODGOVORITE

Kako ćete kad tonete održavati svoju povezanost sa Hristom?

Džudit Makaniankhondo, Binfield, Engleska

1 Ellen G. White, *Counsels on Health*, p. 623.

2 White, *From Heaven with Love*, p. 453

3 White, *Our Father Cares*, p. 126.

VOJNICI, MAČEVI I DRUŠTVENA MREŽA

PRIMENA (Matej 10,34; Rimljanima 12,2; Efescima 6,10-17)

Sr

„Mi smo vojnici u armiji...“. Odrastao sam pevušeći ovu pesmu omladinskog hora. Tako mnogo naših pesama, simbola i biblijskih citata sadrže ideju o tome da smo vojnici – i da treba da stavimo oklop, što nas podseća da ne možemo izbeći duhovnu bitku koja se vodi svuda oko nas. Nikada ne treba zaboraviti da „naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba“. (Efescima 6,12)

Šta znači staviti oklop?

Danas, kada hoćemo da neko u potpunosti podržava neku ideju i saznanje, govorimo o „zadobijanju srca i uma“. Kad zadobijemo srce i um neke osobe, ta osoba je potpuno ubedena ili obraćena. Bez promena koje se dešavaju u nečijem srcu i umu, ne može biti nikakvog održivog preobražaja. Svi mi moramo načiniti lični izbor, koga ćemo se držati – Isusa ili sotone. Isus je rekao: „Nijesam došao da donesem mir nego mač.“ (Matej 10,34) Pavle opisuje „mač duhovni“ kao „reč Božju“. (Efescima 6,17)

Moramo biti spremni na sotonine podmukle napade zbog naših slabosti, nedostataka kojih nismo svesni. Ta priprema obuhvata stavljanje celokupnog Božjeg oružja (stihovi 10-17) i promenu „obnovljenjem uma“ (Rimljanima 12,2). Preobražaj podrazumeva potpunu promenu. Proces takvog preobražavanja priprema nas za duhovne bitke s kojima se svi suočavamo. Preobraziti se znači osetiti plamen u svom srcu kad Sveti Duh uđe u naš život (Luka 24,32).

*Uključićemo se u društvenu mrežu. Isus je započeo svoju društvenu mrežu sa samo 12 ljudi. Njegov pristup ukazivao je učenicima kako da izbegnu *status quo*, da se povežu sa isključenima, pruže nadu beznadnima, pokažu ljubav nevoljenima, i postanu „braća po oružju“ da bi predvodili jedan pokret na svetskom planu. Bio je to početak onoga što danas zovemo društvena mreža – povezivanje sa sebi sličnim ljudima koji nam mogu pomoći da zadobijemo pobedu za Isusa u srcu i umu, i proširimo Dobru vest po celom svetu.*

Da, „Mi smo vojnici u armiji!“ Zato, „ustanimo, borimo se za Isusa“.

ODGOVORITE

1. Šta predstavlja prvi korak koji vi lično treba da preduzmete u cilju obnavljanja svog uma?

2. Ko vam može pomoći da prepoznate nedostatke kojih niste svesni da biste se pripremili za lični preobražaj?

Džeki Linton, Birmingham, Engleska

Isus je u svom prvom javnom obraćanju otkrio principe na kojima počiva carstvo Božje (Matej 5-7). Otpočeo je svoju službu poučavanja sa 12 ljudi. Zbog tradicija, ovozemaljskih motiva, i ličnih sklonosti, jedva da Ga je neko razumeo. „Isus nikada nije bio demagog koji podbunjuje masu niti glasni pobunjenik (Matej 12,19-20). Ipak, stalno je kritikovao tradicije književnika i fariseja. I to nije činio slučajno, nego namerno.“* Isus je htio da svako zna šta je to Božje carstvo.

Za Jevreje, carstvo Božje značilo je ponovno dobijanje carskog statusa. Oni su žeeli mesiju koji ima političko-vojni program, Davidovu snagu i Solomunovu mudrost. Žeeli su mesiju koji će osloboditi Izrailj od rimskog jarma i uzdići njihov narod iznad svih ostalih naroda.

Postoji rat koji besni svuda oko nas.

Ali, kakvo je u stvari istinsko Božje carstvo? Ono je slično goruščinom semenu (Matej 13,31.32), kvazu (stih 33), skrivenom blagu (stih 44), carstvo koje se „približilo“ (Matej 3,2; 4,17; 10,7), rukama koje dотићu bolesne, hrane gladne, grle decu, stišavaju oluje, uklanjaju zlo i podižu umrle.

Isusovo carstvo donosi nadu, isceljenje i utehu i odnosi pobedu u borbi protiv večne smrti. Pa, ipak, nisu Ga razumeli čak ni Njegovi učenici. Mada su pomišljali da iskoriste Njegova čuda kao način da steknu sredstva za naredno propovedanje. Međutim, Isus nije bio zainteresovan za ovozemaljsku vlast. Nije Ga zanimala politika, slava, niti novac. Nije bio ni konzervativan ni liberalno nastrojen. Želeo je da čini dobro, zato što je Bog dobar. Hteo je da prikaže Božje lice koje je tako dugo bilo sskriveno delovanjem sotonih zlih planova.

Da, postoji rat koji besni svuda oko nas, rat koji ne samo što pogađa naš život nego i naš odnos sa Bogom. Učenici su morali da učestvuju u njemu. Isus je morao da učestvuje. I mi moramo. Ipak, sa Isusom Nebo počinje još ovde. Gospod želi da budemo na blagoslov drugima, da otkrijemo makar delić Neba ljudima s kojima se susrećemo. Prema tome, carstvo Božje treba da otpočne sada, sa nama.

ODGOVORITE

1. Koliko će vam biti potrebno za svakodnevno uzajamno delovanje sa Božjim carstvom?

2. Šta carstvo Božje znači lično vama?

3. Šta možete učiniti da pomognete svojim priateljima da shvate važnost sadašnjeg življenja u Božjem carstvu?

Serena Santona, Binfield, Engleska

* Frank Viola and George Barna, Pagan Christianity? Exploring the Roots of Our Church Practices (Carol Stream, Ill.: TyndaleHouse Publishers, 2012), p. 244.

ZAKLJUČAK

Ovaj grehom okaljni svet, preplavljen nevoljama i iskušenjima, ipak je mesto na kome za hrišćane počinje Nebo. Bog je naše Utočište. Mi imamo na raspolaganju „sve oružje Božje“. Kroz svakodnevne susrete sa Bogom putem molitve, proučavanja Biblije, dubokog razmišljanja i službe, mi jačamo svoju povezanost s Njim. Naša srca gore u nama, dok se čvrsto držimo Isusa, uspešno prolazimo kroz oluje, i istrajavamo u ratu koji besni oko nas, shvatajući da Nebo počinje ovde zato što smo povezani sa Bogom. Mi smo Njegovi predstavnici, čija je misija da blagosiljavaju druge i otkrivaju delić Neba onima s kojima se susreću.

RAZMOTRITE

- Napravite bedževe na kojima piše „Nebo počinje ovde“. Stavite ih na svoj radni sto ili tablu za obaveštenja, ili zlepite magnet na poleđini i stavite ih na hladnjak. Možete, takođe, napraviti ploču sa tim natpisom i okačiti je iznad izlaznih vrata na zgradu u kojoj živate da biste je uočili kad god odlazite.
- Potražite „trenutke s Bogom“ kad ste videli ili osetili da „Nebo počinje ovde“. Zabeležite i analizirajte te trenutke da biste utvrdili neki obrazac kad, gde i kako se ti trenuci javljaju. Imajte na umu da oni mogu predstavljati predukus Neba na Zemlji.
- Intervjuišite nekog umetnika da biste ustanovili kako možemo sagledati lepotu i u običnim trenucima ili na običnim mestima. Porazgovarajte s tom osobom kako takvi primeri pokazuju da „Nebo počinje ovde“.
- Napravite fotografije stvari koje vas podsećaju da „Nebo počinje ovde“ i podelite ih prijateljima. Primeri mogu obuhvatiti novorođenče, dvostruku dugu, lepotu podvodnog sveta, koja se vidi pomoću maske za ronjenje, prekrasni prizor u prirodi, nekog ko pomaže osobi u nevolji, trenutak nežnosti, mače, kuće, itd.
- Setite se vremena u kome ste bili sa nekom osobom ili u grupi i kada je samo jedan od vas doživeo „trenutak sa Bogom“. Razmislite o tome zašto i ostali prisutni nisu bili toga svesni. Procenite zašto je to tako.
- Stavite na Instagram, Tivter ili Fejsbuk, koristeći #HeavenBeginsHere, primere na temu kako Nebo može početi još ovde na Zemlji.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, Čežnja vekova, „S nama Bog“.

Douglas Cooper, *Living God's Love* (Pacific Press, 1975).

Geoffrey E. Garne, *Heaven Came Down* (Stanborough Press, 2008).

Pouka 9

Od 20-26. februara 2016.

Velika borba i Rana crkva

»A kad vidješe slobodu Petrovu i Jovanovu,
i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se,
a znadjahu ih da bijahu s Isusom«

(Dela apostolska 4,13)

CRKVA U RATU

UVOD (1.Mojsijeva 3,1-6; Matej 28,19.20; Jovan 20,21; Efescima 6,10-19)

Su

Rat se pojavio na Zemlji kad su Adam i Eva pokazali neposlušnost prema Bogu i bili prognani iz Edemskog vrta. Posle sotonine obmane i greha prvog para, Bog je Adamu i Evi saopštio Dobru vest o spasenju. Tokom vekova, Bog je nadahnuo proroke koji su detaljno otkrili događaje u vezi sa Hristovim dolaskom i svrhom tog dolaska. Kao Bog, koji je postao čovek, Isus je došao da se u potpunosti poistoveti sa čovečanstvom. Za vreme svoje ovozemaljske službe, Isus je poverio svojim učenicima zadatku da se staraju o drugima: „Kao što Otac posla Mene, i Ja šaljem vas.“ (Jovan 20,21)

Gospod je poslao svoje učenike i apostole u svet uz izričita uputstva: „Idite, dakle, i naučite sve narode.“ (Matej 28,19) Trebalo je da prikažu Božji karakter svetu i pripreme ljudski rod za Hristov povratak. Dok su apostoli propovedali i molili se, mnogi su u Isusovo ime bili izlečeni. Ništa nije moglo da ih zaustavi da govore ljudima o Isusu, čak ni zatvorske šipke i lanci.

Rana Hrišćanska crkva podnela je mnogo nevolja. Car Irod i jevrejske vođe hteli su da učutkaju Crkvu, i gde god bi Božji narod potražio utočište, bio je gonjen. Međutim, progonstvo nije sprečilo vernike u vršenju Velikog naloga iz Jevanđelja po Mateju 28,19.20. To nije obeshrabrilo muškarce, žene i decu da prihvate Gospoda kao svog Spasitelja. Što je Crkva bila više progonjena, to je broj njenih pristalica bivao sve veći. Vernici su krštavani na hiljade i bili spremni i voljni da šire vest Jevanđelja. Delovalo je čudesno kako Sveti Duh pokreće srce i um ljudi i ubeđuje ih u Hristovu ljubav.

Sotona i dalje vodi rat protiv Crkve, borba je i dalje preteška za našu ljudsku snagu. „Jer naš rat nije s krvlju i tijelom, nego s poglavarstvima i vlastima i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba“ (Efescima 6,12). Ipak, Božja Reč obećava da će crkva izaći kao pobednik. Uprkos stalnim progonima i danas, ničega se ne treba bojati. Kao i vernicima rane crkve, i nama je obećano da će Sveti Duh biti naš vodič. Dok ove sedmice budemo proučavali o sotonnim naporima da učutka Božju crkvu, naći ćemo sigurnost u sili Svetoga Duha da ubedi srca ljudi u Hristovu ljubav. Velika borba će se uspešno završiti!

**Božja reč obećava
da će crkva izaći
kao pobednik.**

Randiz Di Nikolas, Sejnt Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

LOGOS (Jeremija 17,9; Jezekilj 36,26; Matej 7,15.16; Dela apostolska 2,44-47; 4-8.14; 1. Korinćanima 6,1; Efescima 6,12; Filibljanima 4,10.18)

Pažljivo proučavanje Svetog pisma pokazuje da Otkrivenje 12,7-13. ne otkriva samo da je to bio početak Luciferovog pada nego i rezultat njegove želje da preotme Božji presto a samim tim i Njegov autoritet. Od tog trenutka, on je u stalnom ratu sa Bogom.

Lucifer je zaratio na Nebu. Kao sotona, nastavio je borbu u Edemu i pustinji. Danas, on se još bori protiv Božjeg naroda. Ne samo što mrzi Hrista, nego mrzi i svakog pravog hrišćanina. Pošto je shvatio da su njegovi napori, da primora Mesiju da odustane od svoje misije spasavanja izgubljenog sveta, propali i pošto su greh i smrt poraženi na krstu, on je usmerio svoju ogorčenu mržnju protiv Crkve. „Od Hristovog vremena pa sve do danas, njegovi verni učenici pokretali su mržju i protivljenje onih koji su voleli i sledili puteve greha.“¹ „Sve zemaljske i paklene snage svrstale su se protiv Hrista u licu Njegovih sledbenika.“²

Kao Božji narod, možemo naći utehu u činjenici da sotonini planovi padaju u zasenak u poređenju sa Božjim planovima za Njegovu decu, „jer je veći koji je u vama negoli koji je na svijetu“. (1. Jovanova 4,4)

Rat u vidu progonstva (Dela apostolska 4-8.14)

Tokom vremena njenog brzog rasta, sotona je pokušao da uništi ranu Crkvu progonstvom i silom. Petar i Jovan su zatvoreni. Stefan uhapšen i pogubljen kamenovanjem. Savle je mnoge hrišćane poslao u tamnicu. Jakov je ubijen, a posle svog obraćenja, Pavla su kamenovanjem skoro usmrtili. Sve to bili su napori neprijatelja da učutka Jevandelje. On će pokušati da to isto učini i u poslednjim danima. Međutim, Matej 10,28. opominje nas da se ne bojimo onih koji ubijaju telo, zato što takvi nisu u stanju da ubiju dušu. Umesto toga, treba da se bojimo onoga koji može da uništi i telo i dušu. Štaviše, istorija otkriva da proganjanje i ubijanje svetih nije urodilo plodom. Mučenici će često dobrovoljno žrtvovati svoj život da bi obezbedili obraćenje drugih ljudi.

Rat zbog pojave lažnih hrišćana (Jeremija 17,9; Jezekilj 36; 26.27; Matej 7,15.16; Dela apostolska 5,1-11)

Neprijatelj je uvideo da Crkvu ne može da uništi silom, i zato je odlučio da u njene redove ubaci poluobraćene osobe. U priči o Ananiji i Sapfiri, vidimo jasan primer kako neprijatelj koristi ljude iz Crkve, koji bi u naše vreme mogli biti vrlo uticajni članovi odbora, da pospeši ostvarenje svojih zlih planova. Apostol Petar, ispunjen Svetim Duhom, uočio je da je Ananija dopustio sotoni da ispuni njegovo srce. On je to iskoristio za upućivanje pouke koja još uvek odjekuje u ušima savremenih hrišćana.

Duh istine prepoznaće lažne hrišćane i oni će jednog dana biti izrešetani iz Božje crkve. Možda će takvi odvratiti mnoge, ali još ima ljudi koji su ispunjeni Svetim

Duhom zahvaljujući molitvi i proučavanju Božje reči. Niko od nas nije savršen, ali treba da se trudimo da se usavršavamo u Hristu preko Svetog Duha koji boravi u nama. U ovim poslednjim danima, kad ljubav sve više hladni, kad nam neprijatelji postaju naši domašnji, lažna braća su važna neprijateljeva alatka. Nemojte biti jedan od njih!

Međusobno ratovanje (Dela apostolska 2,44-47; 1. Korinćanima 6,1-10; Efescima 6,12; Filibljanima 4,10.18)

Vekovni problem sa grehom je sopstveno *ja*. Lucifer je na Nebu želeo da se uzdigne i postane kao Višnji. Jakov i Jovan hteli su da budu s Hristove leve i desne strane u Njegovom carstvu. Možda je najlepša osobina rane Crkve bila nesebičnost koja je vladala među njima. Tekst u Delima apostolskim 2,44.45. pokazuje kako obraćeni žive zajedno i sve što imaju im je zajedničko. Šta? Sve zajedničko? Teško je reći šta bi se dogodilo kada bi neko samo pokušao da tako nešto uči u današnjoj Crkvi. Prodavanje imovine i raspodela dobara zasnovana na potrebama, a ne na statusu, naklonostima ili pripadnosti eliti? To je prosti neprihvatljivo!

Šta ako neprijatelj možda želi da mislimo da smo u ratu jedan sa drugim? Šta da kažemo o odnosu starašina i članova subotne škole, ili Kluba izviđača i Društva adventističke omladine? Ili kakav je odnos između adventista, baptista i pentekostalaca? Apostol Pavle, koji je bez sumnje mogao biti najomraženiji među braćom, uživao je bezuslovnu ljubav i pažnju u crkvi (Filibljanima 4,10.18). On je učio da bi čak i u pravnim sporovima trebalo postupati u međusobnoj ljubavi (1. Korinćanima 6,1-10), znajući da naš neprijatelj nisu uvek telo i krv (Efescima 6,12).

Poziv za ranu Crkvu, a i za nas, glasi da treba da budemo slični Hristu, da imamo um i srce poput Njegovih. Nastojte da budete ponizni i da služite iz ljubavi. Ako tako činite, Jevangelje će se širiti u ovim poslednjim danima baš kao i u vreme Pedesetnice.

ODGOVORITE

1. Razmislite o nekim oblicima podmuklosti kojima neprijatelj trenutno napada Crkvu i njenu misiju.

2. Kako možda i vi pomažete neprijatelju, i šta možete učiniti da to promenite?

Adrian Bas, Sent Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

1 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str.46 (orig.)

2 Isto, str. 39 (orig.)

**Vekovni problem
sa grehom je
sopstveno ja.**

Knjiga Dela apostolska bavi se razvojem Crkve, a nit koja sve povezuje jeste uloga Hrista i Svetog Duha u tom razvoju. Luka zato kaže: „A kad vidješe slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti, divljuhu se, a znadijahu ih da su bili sa Isusom.“ (Dela apostolska 4,13) Govoreći o crkvi, Elen G. Vajt piše: „Božja crkva, tokom vekova duhovne tame, bila je kao grad izgrađen na vrhu brda. Iz stoleća u stoleće, u životu uzastopnih naraštaja, doktrine čiste istine razvijale su se u njenim okvirima. Oslabljena i nesavršena kao što možda izgleda, Crkva je jedini objekt kome Bog u posebnom smislu posvećuje svoju najveću pažnju. Ona je pozornica Njegove blagodati, na kojoj On sa zadovoljstvom otkriva svoju moć kojom preobražava srca.“¹

„Crkva je Božje sredstvo za objavljivanje istine...“

„Crkva je Božje sredstvo za objavljivanje istine, ona je od Njega dobila nalog da obavi posebno delo; ako bude odana Njemu, poslušna svim Njegovim zapovestima, tada će se u njoj pokazati savršenstvo božanske blagodati.“² Budući da Bog svoju posebnu pažnju posvećuje Crkvi, sotona je „da bi se uspešnije borio protiv Božje vladavine, promenio svoje planove i pokušao da svoju zastavu podigne usred Hrišćanske Crkve“.³

Isus je, znajući za sotoninu nameru, dao uputstvo svojim učenicima da čekaju u Jerusalimu na ispunjenje Očevog obećanja (Dela apostolska 1,4). „Oprezan, odlučan vođa zapoveda silama tame, a Hristovi sledbenici mogu se boriti za ono što je pravo jedino ako im Bog i Njegov Sveti Duh priteknu u pomoć.“⁴

Dela apostolska 4,8-12. beleži Petrovo svedočanstvo pred jevrejskim starešinama, pošto je prethodno iscelio čoveka na vratima koja su se zvala Krasna. Kao što je slao svoje učenike, potpomognute Njegovom silom, Hristos danas šalje svoju crkvu ojačanu tom istom silom.

ODGOVORITE

Kakvu vrstu vernosti Bog traži od nas kad se nađemo u teškim okolnostima?

Da li radije slušate Boga nego ljudе kad ste suočeni sa društvenim pritiscima ili ličnim iskušenjima? Zašto, ili zašto ne?

Onika Stile, Dženings Vlidž, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 9

2 Isto, str. 418.

3 Vajt, *Velika borba*, str. 39

4 Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 21.

ZAŠTO JA? ZAR JA NISAM BLAGOSLOVEN?

DOKAZ (Jovan 14,6; Dela apostolska 16,16-34)

Ut

Često se postavlja pitanje: „Zašto Bog dozvoljava da se nevolje događaju dobrom ljudima?“ Knjiga Dela apostolska redom beleži mnoge prilike u kojima su ljudi mogli s pravom da se zapitaju: „Zašto ja?“ Od utamničenja do batina ili brodoloma, ili čak pretnje smrću zbog širenja Božje reči, njihov život bio je izložen ozbiljnoj opasnosti.

Rimska imperija bila je na vrhuncu slave. Ona je održavala uslove povoljne za širenje Jevanđelja. Na početku, nova religija imala je koristi od svoje povezanosti sa judaizmom. Međutim, kako se položaj judaizma pogoršavao, situacija za rane hrišćane bivala je sve opasnija. Kad je u Rimu izbio požar 64. godine n.e., hrišćanska zajednica postala je žrtveni jarac, a strašno progonstvo koje je usledilo bilo je prva nJAVA sličnih događanja tokom kasnijih vekova. Rana Crkva stradala je teško i dugo, a ipak je donela rod prisutan još i danas.

Rana Crkva preživela je dugo razdoblje progona, posle čega su se u nju uvukli lažni hrišćani. U pokušaju da zaustavi hrišćanstvo, sotona je izazvao progonstvo Božjeg naroda od 64. do 313. godine n.e. Tela hrišćana korišćena su kao buktinje, za zabavu s lavovima u areni, i za primenu novih medicinskih i vojnih eksperimenata. Međutim, takvi pokušaji samo su podstakli ljubav i želju Crkve da i dalje raste. Božji narod koji je istrajavao u toj eri progona imao je veru poput Pavla i Sile. Oni su hvalili Boga čak i u plamenu.

Posle razdoblja progonstva, sotona je shvatio da broj Božjih sledbenika neprestano raste. Zato je promenio strategiju, i taj novi pristup vidljiv je i danas. Učinio je da svetkovanje Subote postane teret. Konstantin je godine 313. izdao zakon kojim je ozakonjeno hrišćansko bogosluženje. Ali to je bila samo neočekivana prevara. Sotona je primenio svoj lukavi plan da lagano spoji hrišćanstvo i mnogoboštvo, obeleženo paganskim praznovanjem dana Sunca-nedelje. To je doprinelo da se veliki deo ranih vernika Crkve okrene od Hristovih učenja i prihvati paganske tradicije.

Moramo shvatiti da bitka, iako već zadobijena, još nije gotova. Kao vernici Božje crkve ostatka, možemo pronaći utehu u saznanju da je On ljubav i da je obezbedio da svi ljudi potraže spasenje kroz Njegovog Sina, Isusa Hrista (Jovan 14,6).

ODGOVORITE

1. Koji su još događaji tokom razdoblja progonstva predstavljali dokaz o odvijanju velike borbe?

2. Koje sličnosti postoje danas na planu proganjanja hrišćana?

Šekor Tobit, Sejnt Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

Nikada nemojte zaboraviti da je sotona vaš neprijatelj i da namerava da uništi ceo ljudski rod. Zanemarite pomisao da je on komični đavolak u crvenim čarapama, koji veselo maše repom, ima jareću bradicu, rogove i vile u ruci. Naprotiv, on je močno biće koje predvodi vojsku izuzetno organizovanih palih anđela. On je suština svega što je zlo, i najviše od svega, mrzi Boga i Njegovu crkvu. Isus je upozorio Petra: „Evo vas ište sotona da bi vas činio kao pšenicu. A Ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane.“ (Luka 22,31.32)

S obzirom na takvu situaciju, Crkvi je napomenuto da se mi ne borimo: „s krvlju i telom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba.“ Prema tome, bitno je da ostanemo oprezni, dok se borimo protiv sotone i njegovih anđela.

Neprijatelja možemo pobediti na sledeće načine:

Krštenjem u krvi Jagnjetovoje. Prolivši svoju dragocenu krv da bi nas spasao, Isus je raskinuo okove u kojima je sotona držao ljudski rod. Mi smo vezani grehom, rođeni i oblikovani u nepravdi. Ali, Isus nas svojom krvlju oslobađa iz ropstva grehu kad se pokajemo i krstimo.

Kad se krstimo, *Objavljajući svoju ljubav prema Bogu.* Kad se krstimo, više nismo svoji. Hristos nas je otkupio. Pošto smo Njegova deca, On očekuje da otvoreno izjavimo da Ga volimo. Svedočeći svojim životom o Hristovoj ljubavi, duhovno ćemo se još više povezati s Njim. Neophodno je da proučavamo Božju reč i da je svakoga dana primenjujemo u praksi. Njegova reč u našem srcu predstavljaće močno oružje protiv sotone (2. Timotiju 2,15).

Potpunim posvećenjem Hristu. Da bi se sotona povukao, vernici Crkve moraju svoj život u potpunosti posvetiti Hristu. Pavle je kazao: „Ja nesrečni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove? Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista Gospoda našega.“ (Rimljanima 7,24.25)

ODGOVORITE

Objasnite svojim rečima zašto je neophodno da proučavamo Božju reč da bismo se pripremili za borbu protiv neprijatelja.

Čarise Pigot, Sejnt Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

KO, JA? JESAM LI JA DEO OSTATKA?

MIŠLJENJE (1.Samuilova 16,7; Dela apostolska 10,2.12-29.34-48; 1. Jovanova 1,9)

Kao adventistički hrišćani, često se suočavamo sa nečim što je postala dilema kada je reč o pripadnosti Božjem narodu ostatka. Ova ideja se često tumači kao da smo grupa grešnika koja uživa u tako mnogo Božje svetlosti da zaboravlja da je Njegova blagodat dar. Došli smo do toga da na Božju ljubav i na delo koje je Isus obavljao, dok je bio na Zemlji, gledamo kao na neki oblik prirođenog prava koje pripada samo nama.

Kao učenici u ranoj Crkvi i mi sebično čuvamo Božju ljubav za sebe. U Djelima apostolskim 10, Petar dobija viziju od Boga koja ga zbrunjuje i potresa do srži. Kada mu je prikazan prizor mnoštva nečistih životinja i kad mu je rečeno da ih ubije i pojede, on je nepopustljivo rekao NE, zato što je korišćenje takvih životinja za jelo bilo protivno strogim jevrejskim zakonima o ishrani. Ipak, Bog je, u svojoj mudrosti, pripremao Petra da se susretne sa Kornilijem, Rimljanim i neznašćem, koji je predano sledio Isusova učenja.

Probudimo se!

Čak i danas delimo ljudе, praveći jasne razlike zasnovane na pripadnosti određenoj denominaciji i bogoslužbenoj praksi. Često se ne brinemo iskreno o ljudima niti o spasavanju duša za Božje carstvo. Više smo opsednuti formalnostima svoga doba i uzdizanjem ljudskih tradicija i religiozne prakse, baš kao što su to nekada bili Jevreji.

Deseto poglavje Dela apostolskih je važno zato što ukazuje na suprotnost između veoma različitih ljudi. Jedan je smatran Božnjim izabranikom, a drugi odbačenim. Međutim, Kornilije, odbačeni, nije dovodio u pitanje vest koju je primio od Boga. Bio je spreman da brzo posluša. Mi bismo, takođe, morali biti spremni da sledimo vođstvo Svetoga Duha bez postavljanja pitanja.

Probudimo se! Otvorimo svoje srce i um da bismo shvatili da se velika borba – bitka između dobra i zla – trenutno odvija i u našem srcu. Treba da idemo napred govoreći da smo mi Božji ostatak. Treba tako da živimo kao da smo Ostatak. Slično Petru, i mi treba da se promenimo. Trebali svesrdno da ispunimo ono što je Božja namera za nas Njegovu decu.

ODGOVORITE

1. Da li vam je Bog ikada dao neka uputstva koja niste bili voljni da sledite zato što se nisu uklapala u vaše viđenje prilika ili postojeće okolnosti? Da li su ta uputstva bila preteška, ili je to zbog toga što nisu odgovarala onome što ste imali na umu?

2. Ako veliku borbu posmatrate iz takve perspektive, koja se osećanja javljaju u vama, i zašto?

Lauricia Henri, Sejnt Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

ZAKLJUČAK

Sotonin greh koji je on preneo na ljudska bića jeste postavljanje sebe iznad drugih. Tako je i počeo rat između Boga i sotone. „Sotona je u glavu naših dalekih predaka stavio ideju da bi mogli biti ‘kao bogovi’ ... i pronaći neku vrstu sreće za sebe daleko od Boga, odvojeno od Boga. Iz tog beznadežnog pokušaja proisteklo je sve ono što nazivamo ljudskom istorijom – novac, siromaštvo, ambicija, rat, prostitucija, klase, imperije, ropstvo – duga strašna priča o čoveku koji pokušava da pronađe nešto drugo izvan Boga što bi ga usrećilo.“* Upravo zato je svet u takvom haosu, i zato sebičnost muči i nas i Crkvu, narušavajući našu sposobnost da donosimo rod za Hrista u ovom svetu. Međutim, Hristos će, zajedno sa svojom Crkvom, zauvek srušiti sotonu.

RAZMOTRITE

- Napište članak o tome kako vaša crkva utiče na život svojih vernika i kako dosegate do svojih sugrađana. Razgovarajte sa svojim pastorom i ostalima u crkvi da biste dobili povratnu informaciju i uverili se da ste uključili delotvorne činjenice. Uporedite svoj članak sa izveštajem iz prvog veka u Djelima apostolskim 2,42-47; 4,32-36; i 5,12-16.
- Pročitajte poglavlja 2-4. iz Dela apostolskih i navedite kvalitete i aktivnosti vernika Crkve u prvom veku.
- Olakšajte razgovor u svojoj grupi za proučavanje tako što ćete izneti strategije koje vaša crkva treba da primeni u ratu protiv sotone. Pozivajući se na stihove iz pouke za ovu sedmicu, ne zaboravite da porazgovorate o oružju koje nam je Bog dao za duhovnu borbu (Efescima 6,10-20).
- Organizujte molitvu u crkvi, a zatim objavljivanje Jevanđelja u neposrednom okruženju vaše crkve. Zatražite mišljenje svog pastora o tome kako pobuditi interesovanje za zajedničku molitvu, i kako pozvati nekog vođu iz neposrednog okruženja ili društvene zajednice da govori vernicima crkve o potrebljima društvene zajednice. Razgovarajte o tome kako Crkva može da zadovolji te potrebe, zadržavajući, ipak, duhovni evangelizam kao usmerenje u tim aktivnostima.
- Napravite kolaž povodom izgleda crkve kad koristi oružje navedeno u Efescima 6,10-20.

POVEŽITE

1. Mojsijeva 3.

Adventistički hrišćani veruju..., str.113-120 (orig.)

E.M.Bounds, *Guide to Spiritual Warfare, „Weapons That Work“*.

Džin Kelner, Solt Lejk Siti, Juta, SAD

* C.S. Lewis, *Mere Christianity* (New York; HarperOne, 2001), p. 49.

Pouka 10

Od 27. februara do 4. marta 2016.

Pavle i pobuna

»A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona riječ što je napisana: Pobjeda proždrije smrti.«

(1. Korinćanima 15,54)

„Ne znam šta da radim“, Henri je bespomoćno podigao ruke gledajući u svog brata Džona. „Hoću da kažem, znam kako da ga postavim, ali pojma nemam kako da pronađem uglove.“

Džon je stajao gledajući u komad zemlje na kome je Henri, profesionalni izvodjač radova, planirao da postavi temelj za geodetsku kupolu. Temelj je trebalo da ima deset strana bez četvrtastih uglova. Henri je lako mogao da ugradi temelj, ali nije imao dovoljno matematičkog znanja da tačno izračuna uglove i dijagonale.

„Mogu da ti nađem uglove“, ponudio se Džon.

Henri se iznenađeno okrenuo: „Možeš?“

„Sigurno, ali ti ćeš morati da izlješ beton. To je nešto što ja ne umem.“

„Nema problema“, obećao je Henri. „Potrebna mi je pomoć oko iznalaženja uglova i dužine dijagonala. Kad to budem znao, moći ću dalje da radim.“

„Sada možemo izliti beton“, uzviknuo je uzbuđeni Henri.

I tako je Džon brzo uzeo svoj kalkulator i počeо da izračunava uglove i dijagonale za temelj. Sledеćeg dana, pridružio se Henriju na gradilištu sa gotovim dimenzijama. Držeći se proračuna, brižljivo su označili položaj svih uglova i strana. Kad su obeležili poslednju stranu, ona se savršeno povezivala s prvim uglom koji su označili. Džonovi proračuni bili su tačni.

„Sada možemo izliti beton“, uzviknuo je uzbuđeni Henri. Ubrzo je ugrađen beton i temelj je bio gotov. „Hvala ti na pomoći, Džone, ne bih to mogao da uradim bez tebe“, pohvalio je Henri svog brata.

Pavle kaže u 1. Korinćanima 12. poglavlja da je Božja crkva telo i da svaka osoba u Crkvi ima poseban dar koji pomaže da Crkva deluje. Kad bi svi imali isti talenat, Crkva bi radila kao i telo sačinjeno samo od jednog dela – ne bi uopšte radila.

Kao što su Henri i Džon radili zajedno, i narod Božji treba da radi kao jedno telo. Koristeći zajednički svoje individualne talente i snagu u jednom cilju, postajemo Božje ruke i noge, dok odlazimo u svet da druge naučimo o Hristu i kako da se zaštite od sotonih napada. Dok velika borba između dobra i zla besni oko nas, mi imamo alatke i kombinovanu veština da obrazujemo vojsku kojom Bog komanduje. Ako ostanemo u Hristu, našem temelju, stajaćemo zajedno kao telo i, sa Bogom kao Zapovednikom, konačno ćemo poraziti i poslednjeg neprijatelja – smrt.

Keti Terk, Lincoln, Nebraska, SAD

POSREDSTVOM BOŽJE BLAGODATI UPUTITI IZAZOV GREHU

DOKAZ (*Matej 23,13; Jovan 3,3; Rimljanima 5,12; 1. Korinćanima 12,2; 15,47*)

Ne

Mi smo rođeni u grehu, od tela i krvi (Rimljanima 5,12). Prema tome, naša pobeda dolazi kad se nanovo rodimo: „Zaista, zaista ti kažem: Ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega.“ (Jovan 3,3) Izraz „biti nanovo rođen“ potiče od grčke reči *gennao*, koja znači „biti rođen“¹, i *anothen* u značenju „odozgo, sa višeg mesta“².

Kad je Mojsije primio Božji zakon na Sinaju i zatim ga predao Njegovom narodu, oni su bili u stanju da shvate posledice greha. Otada, mi posmatramo tok događaja koji vode do krsta, uz ogroman duhovni uvid koji primamo kroz Božju blagodat. Upravo Njegovom blagodaću možemo izbeći zamke svetovnih samouništavajućih navika koje nas udaljavaju od Njega i Novog Jerusalima. „Znate da kad bijaste neznabrošći idoste k idolima bezglasnim, kako vas vođahu.“ (1. Korinćanima 12,2)

Sotona i dalje želi da spreči Božji narod da uđe u carstvo, baš kao što je to radio preko književnika i fariseja u Isusovim danima: „Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zatvarate Carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli.“ (Matej 23,13)

Pavle iznosi svoj uvid u ove predmete da bismo mi, danas, takođe mogli da uđemo u Božje carstvo. „Kroz jednoga čovjeka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt.“ (Rimljanima 5,12) Od tada pa nadalje, greh i smrt doprli su u svaki kutak u ovom svetu. Međutim, Pavle nas, takođe, podseća da uprkos snažnom uporištu koje greh i smrt imaju na našoj planeti, ne treba da budemo obeshrabreni. Božja blagodat je sposobna da nadvlada greh. „Mnogo se veća blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaću jednoga Čovjeka Isusa Hrista.“ (stih 15) Tako je obezbeđena mogućnost za pružanje otpora zlu izazvanom Adamovim padom, mogućnost tako ogromna u svojoj primenljivosti kao što je bila i propast prouzrokovana grehom.³

ODGOVORITE

Kako nas još Novi zavet obaveštava o sotoninim prevarama i o „ponovnom rođenju“?

Amanda Džejn Berg, Lincoln, Nebraska SAD

1 Strong's Concordance, s.v. „gennao“, <http://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strongs=G1080&t=KJV>.

2 The NAS New Testament Greek Lexicon, s.v. „anothen“, <http://biblestudytools.com/lexicon/greek/nas/anothen.html>.

3 The Seventh-day Adventist Bible commentary, 2nd ed., vol. 6, p. 533.

Adam i Isus (Rimljanima 5)

Kad je Bog stvarao svet, najpre je stvorio muškarca. Nazvao ga je Adam i dao mu vlast nad celom Zemljom (1. Mojsijeva 1,26). Kao prvi u svom rodu, Adam je zaista bio „sin Božiji“ (Luka 3,38). Uprkos predivnim prednostima svog rajskog doma, Adam i njegova žena Eva odlučili su da ne poslušaju Božju zapovest o zabranjenom

drvetu. Posle toga izgnani su iz Edemskog vrta.

**Svaka sila biće
potčinjena
Njemu, čak i smrt.**

Otada se svako ljudsko biće nalazi pod prokletstvom greha. Još je David izjavio: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom.“ (Psalam 51,5) Pavle koristi taj kontekst da pomogne svojim čitaocima da shvate ulogu koju Isus ima u njihovom spasenju. Kao što je prvi greh doneo smrt ljudskom rodu, tako Isusov p्रavedni život donosi slobodu i spasenje. Adam, Eva i Isus živeli su životom koji je duboko uticao na ljudski rod. Konačno, Isus je uspeo tamо где su Adam i Eva pali. Božji Sin je Prvina među spasenima Njegovim vaskrsenjem (1. Korinćanima 15,23).

Crkva kao „građevina“ (Matej 7,24-27; 1. Korinćanima 3,4-17; 6,15-20)

Pavle je često koristio ilustracije da pomogne svojim slušaocima da bolje shvate njegovu vest. Prvi Hristovi sledbenici bili su skloni da se poistovete sa svojim duhovnim vođom. Pavle je govorio protiv toga, naglašavajući zajedničke osobine ljudskih bića i ulogu Crkve u spasenju. Svaka osoba ima svoju ulogu. Međutim, upravo Bog konačno obezbeđuje rast biljke (1. Korinćanima 3,6.7). Slično tome, bitno je imati na umu da smo mi samo Božja oruđa u procesu spašenja i da naša lojalnost i ljubav pripadaju Bogu, a ne drugim ljudima ili institucijama.

Pavle, takođe, ističe značaj života usmerenog Hristu, i to poredi sa izgradnjom kuće. Da bi kuća valjano bila sazidana, potrebno je najpre postaviti čvrst temelj. Tek posle toga mogu se zidati gornji delovi zgrade. Oluje će neizbežno doći, i samo jak temelj ima neophodnu snagu da nosi gornje delove građevine. Slično tome, Isus je naš jedini siguran i pouzdan Temelj koji nam pomaže da preživimo u životnim olujama.

Najzad, Pavle objašnjava značaj ljudskog tela za stan Svetog Duha. Kao što je Šator od sastanka bio mesto boravišta svemoćnog Boga, tako je i naše telo mesto gde boravi Sveti Duh. Stoga, Sveti Duh zaslužuje naše najdublje poštovanje (1. Korinćanima 3,16.17).

Crkva kao telo (1. Korinćanima 12)

U 1. Korinćanima 12. poglavju Pavle dublje zalazi u jedinstvo i organizaciju koje Bog želi za svoju Crkvu. Raznolikost duhovnih darova i talenata u crkvi mogla bi postati izvor sukoba i razjedinjenosti. Pavle zato počinje tako što podseća svoje

slušaoce da je Sveti Duh objedinjujući činilac u crkvenom telu, dajući Crkvi talente i duhovne darove kako On smatra da je najbolje (1. Korinćanima 12,11).

Duh isto tako olakšava saradnju koja postoji u Božjoj crkvi. Baš kao ljudsko telo, i Crkva je sastavljena od mnogobrojnih delova, pri čemu svaki deo ima posebnu funkciju. Snaga tela leži u njegovoj specijalizaciji i jedinstvenosti. Isto se odnosi i na Crkvu (stihovi 17-26). Da bi ispunili Božje ciljeve za Crkvu, njeni vernici moraju biti ujedinjeni i organizovani posredstvom Svetoga Duha, u zajedničkom radu, dok istovremeno prepoznaju i veličaju Bogom dane darove svih.

Božji oklop (Psalam 1,5; Jovan 1,14.17; 4,24; 8,31.32; 14,6; Efescima 6,11-17; Otkrivenje 1,5.6; 2,10)

Pavle nastavlja objašnjavajući važnost pripravnosti u duhovnom ratu s kojim se Božji sledbenici moraju suočiti. Kao što vojnik neće ići u bitku bez svog oklopa i oružja, tako i Božji narod ne treba da ide kroz život, a da ne prepozna stvarnost duhovnog rata i da se za njega ne pripremi. U Efescima 6. poglavlju Pavle naglašava značaj istine, pravde, Jevangelja, vere, spasenja i reči Božje u vernikovoj borbi protiv izvesne duhovne stvarnosti. Pavle, takođe, određuje granice duhovnog rata, podsećajući svoje slušaoce da se oni ne bore protiv ljudi nego protiv sila duhovne tame (Efescima 6,12).

Poslednji neprijatelj (1. Korinćanima 15,1-18.23-26.45-53)

Od trenutka kada su Adam i Eva pokazali neposlušnost prema Bogu, smrt je postala neizbežna stvarnost ljudskog roda. David govori o svojoj nemoći u Psalmu 49. uzvikujući: „Svi vide gdje umiru kao i neznanica i bezumnik što ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje.“ (stih 10) U 1. Korinćanima 15. poglavlju Pavle razmišlja o Isusovom vaskrsenju i njegovom značaju za vernike. On nas podseća na Hristovu konačnu победu – da svaka sila biće potčinjena Njemu, čak i smrt. Vidimo kako se taj prizor ponavlja i u Otkrivenju, u kome su smrt i pakao (Had) poslednji bačeni u ognjeno jezero (Otkrivenje 20,14). Pavle hrabri svoje čitaocе obećanjem o Isusovoj pobedi, njihovom vaskrsenju prilikom Njegovog drugog doaska i konačnim uništenjem smrti.

ODGOVORITE

1. Šta znači živeti u duhovnoj pripravnosti – istinski nosti Božji oklop?
2. Kako možete znati da je Isus temelj vašeg života? Ako nije, kako Ga možete učiniti svojim temeljom?
3. Koji su različiti delovi crkvenog tela u savremenom dobu? Da li je to nešto drugačije u odnosu na duhovne darove opisane u 1. Korinćanima 12. poglavlju? Ako je to slučaj, zašto i kako?

Dejvid Dimer, Lincoln, Nebraska, SAD

„Svaki pravi propovednik oseća veliku odgovornost za duhovno napredovanje vernika poverenih njegovom staranju, duboku čežnju da i oni postanu Božji saradnici. On shvata da od vernog obavljanja njegovog od Boga datog posla u velikoj meri zavisi blagostanje Crkve. Ozbiljno i neumorno trudi se da nadahne vernike željom da zadobijaju duše za Hrista, imajući na umu da svaka nova duša znači i jednu novu radnu snagu za ostvarivanje plana otkupljenja.“¹

**„Hristos, ...zapazio
je u izgbljenom
čovečanstvu biser
velike vrednosti.“**

„I sada, deleći sa Pavlom sudbinu zatvorenika, shvatio je /Marko/ bolje nego ikada, da je neuporediv dobitak zadobiti Hrista, večni gubitak zadobiti svet, a izgubiti dušu za čije je izbavljenje prolivena Hristova krv. Suočen sa surovim iskušenjima i nevoljama, Marko se pokazao kao postojan i mudar i zato omiljeni apostolov saradnik.“²

„Ukazao je /Pavle/ svojim slušaocima na žrtvu prinesenu za grešni rod. Izjavio je da je beskrajna cena plaćena za čovekovo otkupljenje; postalo je moguće da čovek sa Bogom podeli nebeski presto.“³

Pavle je bio u stanju da podnese okove, batine i smrt zato što je bio motivisan otkupljenjem. Otkupljenje ga je, takođe, motivisalo da drugima govori o Hristu. Zahvaljujući njegovim naporima, otkupljenje je postala misionска izjava rane Crkve. Hristos, i to razapet, postao je himna prve Crkve.

Kao adventistički hrišćani, verujemo da imamo mnogo dragocenih biblijskih istina koje moramo podeliti sa svetom. Zašto? Sve se svodi na plan spasenja. Bez tog plana ne bi bilo ni zakona, ni blagodati, ni spasenja, ni nade, ni pravednosti.

Stoga, kad poučavate o istini ili dovodite nekog do prestola Božjeg, morate se zapitati: „Šta je moja motivacija? Da li je otkupljenje moja misionска izjava?“ Ako je tako, Hristos vas može beskrajno iskoristiti. „Hristos, nebeski trgovac koji traži dobra bisera, zapazio je u izgbljenom čovečanstvu biser velike vrednosti. U čoveku, poniženom i uništenom grehom, video je mogućnost otkupljenja.“⁴

ODGOVORITE

Kako možemo doživeti otkupljenje u našem svakodnevnom životu?

J-Fiah, Riva, Houston, Teksas, SAD

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 145.

2 Isto, str. 316.317.

3 Isto, str. 345.

4 Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 75.

IVO JE RAT!

PRIMENA (Isus Navin 10,8; 1. Korinćanima 12,12-26; Efescima 6,11-24)

Sr

„Samo mi reci da ne treba da zapalim ovu cigaretu“, preklinjala me je moja prijateljica, dok je borba besnela u njoj. Da. Mi živimo u ratnoj zoni, a neprijatelj se ne bori časno. Kad klonemo, on nas kuša da svoju tugu utopimo u nekoj svojoj slabosti. Kad se podignemo, on će u mešavinu ubaciti neka svetovna zadovoljstva. Kad je naša zajednica sa Hristom uspešna, on će pokušati da nas navede da pomislimo kako je Biblija ništa drugo do fantazija. Iz iskustva znamo da je borba stvarna. A pošto sotona zna da se rat bliži svome kraju, on ni od čega ne preza. Međutim, ni Hristos nije neaktivran. On u Bibliji nudi strategiju za postizanje pobjede.

Celokupna ratna oprema. Bez bilo kog dela te opreme, mi smo ranjivi na sotoninu „municiju“. Pojas istine je na prvom mestu, zato što je to temelj. On sve drži zajedno. Ako svakoga dana ne hodamo u istini, nema izgleda da ćemo pobediti.

Oklop pravde. Oklop je štitio vojnikovo srce. Oklop pravde „čuva život vernika, i štiti 'vitalne organe' duhovnog života“.*

Obuća Jevandelja. U ratu, bojište je prekriveno opasnim preprekama. Stoga je prava obuća obavezna. Jevandelje nam daje snagu da nastavimo da idemo napred, uprkos sotoninim pokušajima da nas obeshrabri.

Štit vere. On, takođe, štiti od sotonine „municije“. Sumnje pogađaju naše pouzdanje u Boga, ali nas naša vera štiti.

Kaciga spasenja/mač duhovni. Kaciga spasenja odbija loše stvari, a čuva dobre. Kada sumnjamo, moramo se držati obećanja o spasenju i uzeti mač da bismo se borili protiv njih. Mač predstavlja Božju reč. To je jedino ofanzivno oružje koje imamo.

Telo Hristovo (crkva). Ovo „oružje“ nam daje snagu da nastavimo bitku. Ono nam pruža nadu kad sve ostalo izneveri. Ti i ja smo telo Hristovo, i uloga koju svako od nas ima vrlo je bitna.

Ratovi se ne vode samostalno. Hristos nije planirao da se sami borimo protiv neprijatelja. Braća i sestre, rat je žestok. Ali kao što je obećano ratniku Isusu Navinu, i nama je obećana pobjeda. „Ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke, nijedan se neće održati pred tobom.“ (Isus Navin 10,8)

**Jevandelje nam
daje snagu da
nastavimo da
idemo napred.**

Natali Bruzon, Altamonte Springs, Florida, SAD

* The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 6, p. 1045.

Kao 22-godišnji student koledža, imam još mnogo toga da naučim o životu. Tek treba da radim puno radno vreme i plaćam sve svoje račune. Tek treba da iskusim gubitak nekog ko mi je blizak ili da doživim blaženstvo (i agoniju) braka. Ne znam šta znači živeti usred rata, u krajnjem siromaštvu, ili u kulturi u kojoj po svom etničkom poreklu i jeziku ne pripadam većinskom stanovništvu. Ne znam kako je imati novac u banci ili šta znači biti uzbuđen zbog besplatnog obroka (a na neki način i zavisan od njega). Shvatam da imam ogromne mogućnosti, a da sam još uvek kao beba u šumi, tj. u našem univerzumu.

Svi imamo priče o svojim pobunama i vaskrsenjima.

Međutim, iskustvo koje nosim u sebi ima svoju težinu i vrednost. Volela sam i bila voljena. Lagala sam i o meni su lagali. Doživljavala sam neuspeh i uspeh, bio mi je potreban oproštaј i praštala sam. Osetila sam otkucaje Božjeg srca, čula šapate Duha, i potpuno zanemarivala njihove podsticaje. Bunila sam se i opetču to činiti. Bila sam otkupljena i nastaviću da uvek iznova doživljavam otkupljenje. Svi imamo priče o svojim pobunama i vaskrsenjima. Potrebno nam je da čujemo te priče baš kao što su nam potrebni čista voda i topla sunčeva svetlost. Čovečanstvo napreduje u zajedništvu i harmoniji, ali umire u odvojenosti. Ipak, moj život se i dalje odvija. Znam da se on neće završiti u pobuni, već otkupljenjem. Molim se Bogu da se i vaša životna priča završi na takav način.

Sara Ventura, Lincoln, Nebraska, SAD

ZAKLJUČAK

Apostol Pavle stvara razne metafore za razne vidove hrišćanskog života. Sve te metafore zasnovane su na temelju Hristove pobeđe u našu korist. Kroz Njega mi smo spaseni od greha i posledica Adamove pobune. Budući da smo otkupljeni, možemo zajedno raditi kao „telo Hristovo“. Isus nam obezbeđuje duhovni oklop, a Njegovo vaskrsenje potvrđuje da će smrt biti poražena. On nas poziva da najpre prednosti otkupljenja postanu deo nas, da ih iskusimo, a zatim da objavimo i drugima Dobru vest o Njegovoj otkupljujućoj misiji.

RAZMOTRITE

- Proučite jedan deo tela ili sistem (npr. stopalo ili nervni sistem) i iskoritite ono što ste pronašli da proširite metaforu „telo Hristovo“. Koliko različite uloge ili darovi mogu biti poput različitih delova tela?
- Napravite crtež ili poster koji pokazuju da je svaka oblast vašeg života izgrađena na temelju Hrista i Njegovog otkupiteljskog dela.
- Napravite u grupi listu stavova koji mogu izazvati napetosti ili podele u „telu Hristovom“. Kako je svaka od tih stvari povezana sa pobunom? Kako se sve to može preobraziti zahvaljujući otkupljenju?
- Prelistajte pesmaricu sa hrišćanskim himnama da biste ustanovili koliko se pesama posebno odnosi na koncepte o kojima se raspravlja u pouci za ovu sedmicu. Slušajte (ili pevajte ili svirajte) nekoliko svojih omiljenih pesama.
- Objasnite nekom prijatelju koji nije hrišćanin ideju o „Hristovom telu“. Pitajte ih u kojoj meri, po njihovom mišljenju, hrišćani žive prema tom idealu, i kako bi bilo postati deo jedne zajednice koja pokazuje taj stav.
- Napišite esej ili kratku priču zasnovanu na jednoj od metafora iznetih u pouci za ovu sedmicu.
- Odaberite neki sport ili neku drugu aktivnost koji zahtevaju zaštitnu opremu. Napravite skeč ili napišite monolog, koji pokazuju na koji način ta oprema može liciti na Pavlovu metaforu „sve oružje Božje“.

POVEŽITE

Psalm 84,11; 2. Korinćanima 12,10; Efescima 2,8.9.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, „Pozvani da prihvate viša duhovna merila“.

Matt Chandler, *Recovering Redemption: How Christ Changes Everything* (Lifeway Christian Resources, 2014).

C.S. Lewis, *Mere Christianity*, book 3, „Christian Behaviour“.

A.W. Tozer, *The Pursuit of God*.

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 11

Od 5. do 11. marta 2016.

Apostol Petar i velika borba

»A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudesnome vidjelu svome.«

(1. Petrova 2,9)

Ono što možemo pouzdano reći o Petru čitajući njegove poslanice jeste da je on konačno razumeo. Nakon što je proveo skoro tri godine sa Isusom ne razumevajući, sada vidimo da je konačno shvatio. Oslobođen je od svog uskog gledanja na veliku borbu kao na vladavinu Rima nad Judejom, i od mišljenja da je Isus došao na Zemlju da bi doneo političku slobodu. Isus mu je otvorio um da ne padne u zamku da pomisli kako biti bogat ili „dobar“ predstavlja ulaznicu za raj. Petar je bio oslobođen i od svojih predrasuda prema strancima, ženama, deci i grešnicima. Zbog toga je morao da prođe kroz neke od svojih najneprijatnijih trenutaka u životu.

Proučavanje tekstova iz Petrovog svedočanstva predviđenih za ovu sedmicu biće kao udisanje svežeg vazduha pošto ste kilometrima vozili iza starog kamiona koji ispušta zagušljive izduvne gasove. On ima hrabrosti da kaže, na primer, da smo mi koji imamo malo bogatstva, malo sile i nizak društveni položaj u svetu, zapravo Božji naročit narod. Mi smo prosvećeni, oni koji znaju, pravo plemstvo u ovom svetu. To je taj čist vazduh.

Kada nas Bog preobrazi, On nam ne daje sve-tovno bogatstvo i silu, zato što nam oni nisu ni potrebni, niti ih želimo. On nas ne pretvara u zvezde koje su pune sebe, već Njegovom milošću postajemo svetlost svetu, izvor uzajamne topline, prenosioци Njegove ljubavi drugima.

Mogli bismo da kažemo da je Petar jasno sagledao mračnu stranu svemira. On je postao potpuno svestan istorije greha, činjenice da se greh začeo u Luciferu na Nebu pre postanka ljudskih bića, i da se proširio na Zemlju kušanjem i padom Adama i Eve. Razumeo je kako se Isusovo prisustvo na Zemlji, koje je on imao prednost da posmatra svojim očima, uklapa u tok velike borbe. I što je najbolje, Petar je shvatio da spaseni hrišćanin doživljava potpuni preobražaj. Spaseni hrišćanin je plodonosan – ispunjen Božjim Svetim Duhom, oporavljen od posledica greha, i tako postaje veran, dobar, poučljiv, uzdržljiv, istrajan, pobožan i pun ljubavi.

Naravno, uvek ima rugača. Oni se prepustaju iskušenju da sumnjaju, da iznalaže mane, da se rugaju napredovanju (ili prividnom nenapredovanju) Božjeg plana. Ne idite tamo, kaže Petar. Budite spremni da odgovorite onima koji vam se podsmevaju.

Od Petra saznajemo kako velika borba deluje na nas: ranije nismo imali ništa, a sada imamo sve.

Spaseni hrišćanin doživljava potpuni preobražaj.

Tim Lejl, Hagerstaun, Merilend, SAD

S kojim ciljem smo spaseni? (2. Petrova 1,3.4)

Dobro znamo od čega smo spaseni, ali smo skloni da zaboravimo radi čega smo spaseni. Prema tekstu u 2. Petrovoj 1,3. spaseni smo za pobožan život. Kako dobijamo pristup tom životu pobožnosti? U njega stupamo na osnovu dara božanske sile koja nam se daje kroz sticanje znanja o Bogu. Petar je naglašavao činjenicu da, pošto smo spaseni, silom Božje slave, možemo i moramo učestvovati u božanskoj prirodi.

Kada učestvujemo u božanskoj prirodi, Bog obećava da će se postarati da više ličimo na Njega, a manje na ljude opterećene grehom. Kada smo u bliskom odnosu sa Njim, On nas oslobađa od grešnih želja, pokvarenosti i svega što nije nalik na Boga. On nas prihvata takve kakvi jesmo, ali nas ne ostavlja tu gde jesmo. Kada uspostavimo odnos sa Bogom, naš život potpuno će se promeniti.

Lestve pobožnosti (2. Petrova 1,5-8)

Činjenica da rast u pobožnosti primamo kao dar blagodati, ne znači da sa svoje strane ne treba da uložimo nikakav napor. „Blagodat nije suprotna trudu, ona je suprotna zaradi.“¹⁰ Ne treba da se plašimo da ćemo biti legalisti zbog svojih „dela“ dokle god ih činimo iz pravog razloga. Činiti dobro da bismo zaradili spasenje je uzaludan posao. To se ne može postići. Ali, prema Petru, raditi da bismo postali sličniji Bogu je delo koje ima veliku vrednost. On kaže da moramo uložiti svaki napor da bismo, korak po korak, Božjom blagodaću, dodali pobožne osobine svom životu, počinjući od onog najosnovnijeg i nastojeći da dostignemo ono najslodenije.

Plodovi Duha su zbirni i sveopštii.

Počinjemo verom da nam je Isus već ponudio dar spasenja, da imamo večni život kroz Njegovu žrtvu i zasluge. Gradeći na toj osnovi, moramo se svojski potruditi da svojoj veri dodamo dobrotu. Dok stičemo dobrotu, mi joj dodajemo znanje koje nas osposobljava da sagledamo kako možemo još više rasti u dobroti i veri.

Tada, svom rastu u znanju moramo dodati uzdržanje, samokontrolu. Često znamo šta treba da činimo, ali nam nedostaje samokontrola da bismo to zaista i sproveli u delo. Kada svom znanju dodamo samokontrolu, to nam omogućava da dalje rastemo u dobroti i veri.

Zatim, samokontroli moramo dodati istrajnost, time što ćemo trpeti teškoće i iskušenja kojima nas neprijatelj okružuje da bi osujetio naš rast u pobožnosti. I opet, istrajnost pomaže prethodnim vrlinama da ojačaju i sazru.

A onda, moramo dodati pobožnost. Moramo težiti cilju da postanemo sličniji Bogu. Tada ćemo Ga upoznati na mnogo dublji način. I to, takođe, pomaže prethodnim vrlinama da ojačaju i rastu. Takvoj zreloj pobožnosti moramo dodati

bratsku ljubav. I konačno, bratskoj ljubavi dodajemo čistu agapé ljubav. Takva ljubav je vrhunac pobožnosti, vrh lestvica. Ta ljubav je osnova Božje vladavine svemirom. Kada se Božjom silom trudimo oko svega toga, te osobine ne stičemo odjednom, već postepeno, u sve većoj meri. A kada ih steknemo i one počnu da rastu u nama, donosimo rod za Boga. Tada ćemo biti uspešni i plodni u svom radu za Učitelja. Naša rastuća zrelost doneće rezultate.

Rast je dokaz spasenja (2. Petrova 1,10)

Ako ikad posumnjamo da smo spaseni, rast je dokaz koji će nas u to ponovo uveriti. Ako vidimo dokaze rasta na lestvici pobožnosti, onda ne treba da dovodimo u pitanje svoj poziv i izbor. Na dobrom smo putu! Ipak, to nije rezultat našeg truda i zasluga, već dokaz da smo, zapravo, dopustili Božjoj blagodati da ostvari svoj uticaj u našem životu.

Rod je rezultat rasta (Galatima 5,22.23)

Rezultat naše saradnje sa Bogom u penjanju lestvama ka zreloj pravednosti je ono što ćemo donositi kao rod Duha u svom svakodnevnom životu. Pavlova lista (Galatima 5,22.23) razlikuje se od Petrove po tome što plodove Duha ne prikazuje kao nešto što primamo u uzastopnom nizu, niti kao da dobijamo neki poseban „specijalizovan“ rod Duha. Plodovi Duha su zbirni i sveopšti. Kada smo ispunjeni Božnjim Duhom, sve te osobine deluju u našem preobraženom životu. Onaj ko ima ljubav, ima i radost, mir, strpljenje, dobrotu, vernost, blagost i samokontrolu. Sve to skupa dobijamo kada dopustimo Božjoj blagodati da napreduje u nama.

ODGOVORITE

1. Otkud to da usredsređenost na rastenje u pobožnosti u ličnom životu predstavlja način da se u velikoj borbi borimo na Božjoj strani? Postoji li ijedan drugi način da se hrišćanin uspešno bori? Objasnite svoj odgovor.
2. Koja su „dela“ prikladna u duhovnom životu, a koja nisu, i zašto?
3. Kada se pažljivo zagledate i u Pavlovu i u Petruvu listu, šta možete da zaključite o ličnom duhovnom rastu?

Džef Skogins, Bejnerd, Minesota, SAD

* Dallas Willard, *The Great Omission: Reclaiming Jesus's Essential Teachings on Discipleship*, p. 61.

„Naši napori, naše samoodrivanje i naša istrajnost moraju biti srazmerni beskrajnoj vrednosti cilja koji želimo da dostignemo. Venac života zadobićemo jedino ako pobedimo kao što je Hristos pobedio.“¹

Najveća opasnost za čoveka sastoji se u samoobmani i preteranom samopouzdanju što dovodi do odvajanja od Boga, Izvora njegove snage.²

„Ima ljudi koji pokušavaju da se popnu lestvicama hrišćanskog napredovanja; ali za vreme penjanja počinju da se uzdaju u ljudsku snagu, i uskoro gube iz vida Isusa, Začetnika i Svršitelja svoje vere. Posledica je neuspeh – gubitak svega što su postigli. Zaista se nalaze u žalosnom stanju oni koji su, umorni od putovanja, dozvolili neprijatelju svoje duše da im oduzme hrišćanske vrline, koje su počele da se razvijaju u njihovom srcu i životu. Apostol izjavljuje: ‘A ko nema ovoga slijep

je, i pipa zaboravivši očišćenje od starijeh svojih grijeha.’ (2. Petrova 1,9)³

„Posvećenje Crkve je Božji cilj u celokupnom Njegovom postupanju prema Njegovom narodu.“

nad vaskrsenjem Isusa Hrista’ (1. Petrova 1,3), za nadu u večno nasleđe namenjeno onima ‘koje je sila Božja vjerom sačuvala za spasenije’ (1. Petrova 1,5)⁴

„Posvećenje Crkve je Božji cilj u celokupnom Njegovom postupanju prema Njegovom narodu. On ga je izabrao još od večnosti, da bude svet. Dao je svoga Sina da umre za njega, da može da bude posvećen poslušnošću istini, oslobođen svih tragova sebičnosti. On od njega očekuje lični rad, lično predanje. Bog se može proslaviti preko onih koji tvrde da veruju u Njega samo onda kada se usklade sa Njegovim likom i predaju Njegovom Duhu. I tada, kao svedoci za Spasitelja, mogu objaviti šta je božanska blagodat učinila za njih.“⁴

ODGOVORITE

Šta je to što toliko vrednujete da beskompromisno težite da to ostvarite? Koliko vam znači venac života?

Džo Elis Vo, Invud, Zapadna Virdžinija, SAD

1 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 315.

2 Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 532, 533. orig.

3 White, *Pacific Union Recorder*, “Be of Good Cheer,” December 26, 1912.

4 Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 559 orig.

PUTEVI OVOG SVETA

DOKAZ (1. Petra 4,3-5)

Ut

Pogledajmo kulturno okruženje u Rimskom carstvu prvog veka da bismo razumeli Petrov način razmišljanja tokom njegove službe u ranoj Crkvi. Kao dete, Petar je najverovatnije pohađao školu u sinagogi. Iako je odrastao u porodici ribara, bio je upoznat sa jevrejskim svetim spisima isto kao i svaki dobar jevrejski dečak. Bio je odlučan u nameri da sazna svu istinu, ali mu je tek Isusova služba tokom njegovog zrelog doba pomogla da shvati to što je već znao.

S obzirom da su Jevreji u mnogo čemu bili odvojeni od sveta, Petar verovatno nije znao mnogo, čak ni kao Isusov učenik, o kulturi i razvratnim običajima Rimljana: o nedoličnim pozorišnim predstavama, trkama dvokolica, borbama gladijatora do smrti, predavanju ljudi da ih rastrgnu divlje zveri, o orgijama i drugim vidovima raskalašnog ponašanja, o pijankama i banketima posvećenim prekomernom uzimanju hrane i sebičnim zadovoljstvima. Ali kasnije, kao apostol rane Crkve, on je sigurno video mnogo više od sveta i naučio više o različitim sotoninim zamkama. Ne zato što je težio svetovnom obrazovanju, već zato što je u svojoj službi kulturu carstva doživeo mnogo šire.

Da li mu je to pomoglo? Jeste, zato što je bio u boljem položaju da upozori ljudе na opasnosti koje su ih okružavale. Ako je Petar išta naučio tokom obuke u Hristovoj školi, onda je to bilo saznanje da se nemoral ne svodi samo na spoljašnje oblike ponašanja. Sve takve aktivnosti odražavale su sotonin mračan uticaj na ljudski um. Isus je poučio Petra kako da razmišlja o velikoj borbi, kako da posmatra što se zbiva ne samo u oblasti svetovne kulture, već i u okviru nevidljivog duhovnog rata koji se odvija „u vazduhu“ u borbi za ljudski um.

U Petrovim poslanicama vidimo da je on proces spasenja sagledavao u svetu velike borbe. Sada kada je shvatio Isusovu misiju na Zemlji, kojoj je lično bio svedok, znao je zašto obnovljenje uma ima ključnu važnost. On nije jednostavno pozivao ljudе da prestanu da čine zlo i da se odaju neumerenosti. On ih je pozivao da postanu oličenje čiste ljubavi kao što je to Bog, tako da sve što čine potiče iz izvora ljubavi koji je u njima.

Petar je objasnio što taj potpuni preobražaj podrazumeva. Svako ko iz svog uma ukloni stare zle odlike svoje kulture postaće nesličan ljudima koji su još uvek u njoj. To neće biti nimalo priyatno, ali je i te kako vredno truda.

**Petar je proces
spasenja
sagledavao u svetu
velike borbe.**

Pejdž Turnije, Hagerstaun, Merilend, SAD

Lako možemo postati zauzeti svakodnevnim životnim sitnicama. Petar nas, međutim, podseća da svoju pažnju moramo skrenuti sa prolazne stvarnosti onoga što je sada i ovde prema večnosti sa Bogom.

Sotona se trudi da nas zadivi svim onim što ova Zemlja može da pounudi – i on to radi veoma vešto. „Sve što je na svijetu, tjelesna želja, i želja očiju, i ponos života, nije od Oca, nego je od ovoga svijeta“ (1. Jovanova 2,16). Potrebno je da se u najvećoj budnosti usredsredimo na to da tvorimo Božju volju – i samo Njegovu volju. Petar nas podseća kako da ostanemo tako usredsređeni.

Budite spremni da patite kao što je Isus patio. To nam može izgledati neobično, ali to je ključ našeg uspeha. U 1. Petrovoj 3. poglavljtu, opisuje Isusov stav – On

je bio odlučan u nameri da osloboди čovečanstvo od greha, iako je lično morao da propati zbog toga.

Nije dovoljno prestati sa činjenjem onoga što nije dobro.

A u 4. poglavlu Petar kaže da možemo ostati usredsređeni na ono što je Božje, ukoliko budemo imali stav kakav je Isus imao. Ako se opredelimo za stav samopoštovanja, naš um će se usredsrediti na ono što je od Svetog Duha.

Izbegavajte da se vraćate iskvarenim svetovnim običajima. Sada kada skoro svaka osoba na planeti Zemlji ima televizor, telefone, a na većini mesta i Internet, uz radio i štampane vesti, skoro je nemoguće ne doći u dodir sa svetovnim uticajima pogubnim za dušu. Ali, umesto da provedemo svoj život krijući se od svega, možemo dopustiti Božjem Duhu da nas ojača i zaštići od iskušenja koja nas bombarduju. Tako se nikad nećemo vratiti natrag.

Ne plašite se suda. Kada apostoli govore o Božjem izbavljenju, oni govore i o Njegovom суду. Petar jasno ističe da ljudi koji istrajavaju u svojim požudama i grešnoj pobuni treba da se boje suda. Kada se predajemo Bogu da nas opere od greha, izveštaj o nama je potpuno čist, a sud postaje svedočanstvo o našoj pobedi sa Isusom.

Aktivno pokazujte ljubav prema ljudima. Nije dovoljno prestati sa činjenjem onoga što nije dobro. Time tek počinjemo da činimo dobro. Petar kaže da ciniti dobro znači, između ostalog, biti gostoljubiv (ljubazan i predusretljiv) prema svima.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikada doživeli da ljudi „hule na vas“ (1. Petrova 4,4) zato što ste odlučili da poslušate Boga, a oni nisu? Kako ste se zbog toga osećali? Kako ste reagovali?

2. Zašto je, po vašem mišljenju, Petrov zahtev da ponudimo drugima srdačnu gostoljubivost bez gundjanja toliko bitna u današnjoj užurbanoj kulturi društvenih medija i „virtuelne stvarnosti“?

Omar Miranda, Plejnvil, Džordžija, SAD

Neke od poslednjih reči koje je Isus uputio svojim učenicima bile su: „Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je tijelo slabo.“ (Matej 26,41) Ne mogu a da se ne zapitam da li su te reči još uvek odzvanjale u Petrovim ušima kada se, samo nekoliko časova kasnije, tri puta odrekao Isusa. A vatreno je tvrdio: „Ako se i svi sablazne o Tebe ja se neću nikad sablazniti.“ (Matej 26,33.35)

Kako mora da ga je mučilo to ranije razmetanje hrabrošću, dok se zaklinjao da ne samo što nije bio jedan od Isusovih učenika, već da Ga nije čak ni poznavao. Da li je onda čudno to što je kasnije, mnogo mudriji i ispunjen Svetim Duhom, Petar upozoravao prve vernike: „Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere?“ (1. Petrova 5,8) On se lično suočio sa tim lavom.

Mi lako zapadamo u preteranu samouverenost, ili sasvim suprotno, olenjimo se i zaboravljamo da „stražimo i molimo se“. Možemo biti utvrđeni na svojim putevima, i postati skloni da obavljamo niz duhovnih „dužnosti“ da bismo sačuvali svoj status dobrog hrišćanina.

Možemo biti uvučeni u crkvenu politiku, u teške odnose, ili se prepirati oko sitnica, smetnuvši u potpunosti sa umom da smo učesnici u velikoj borbi. Možda ne primećujemo da rat besni, ali lav nas je u svakom slučaju ščepao. Petar je sasvim opravdano uporedio sotonom sa lavom koji tumara unaokolo. Sa svojim relativno malim srcem i plućima, lavovi nemaju ni brzinu ni izdržljivost. Pošto ne mogu da sustignu svoj plen, oni mu se prikradaju, čekajući povoljan trenutak kada će njihova žrtva biti rastrojena, bespomoćna, obeshrabrena, ili obmanuta preteranim samopouzdanjem. Tada se oni ustremljaju na nju.

Kako mi je drago što znam da je „Gospod... blizu svijeh koji Ga prizivaju, svijeh, koji Ga prizivaju u istini. Želju ispunja onima koji Ga se boje, tužnjavu njihovu čuje, i pomaže im.“ (Psalam 145,18.19) Molite se da Duh otvorí vaše uši da biste čuli kako se lav približava, a ako vas on ikada ščepa, molite se Bogu za izbavljenje, jer On čezne da vas spase.

ODGOVORITE

1. Možete li se setiti nekog praktičnog načina da „stražite i molite se“?
2. Da li vam je Sveti Duh otvorio oči da u svom životu prepozname neke „lavove“ koji tumaraju unaokolo upravo sada, i ako jeste, šta ćete preduzeti povodom toga?

Seleste Perino-Voker, Ratlend, Vermont, SAD

ZAKLJUČAK

Kakva je svrha patnji? Kako vi reagujete kada patnje nađu? To su dve velike teme kojima se Petar bavi u svoje dve kratke biblijske knjige. On jasno ističe da mu patnja nije strana i da hrišćani treba da očekuju da će ih ona sustići. On opisuje kako patnja zahteva od hrišćanina da bude istrajan, da nastavi da živi u veri, nadi i ljubavi, odajući slavu Bogu sve vreme, svestan da patnje neće zauvek trajati.

RAZMOTRITE

- Čitajte priče o ljudima koji su patili za Boga, kao što su priče iz knjige Di Si Toka /dc Talk/ *Jesus Freaks: Stories of Those Who Stood for Jesus /Ludi za Isusom: Priče o onima koji su stajali za Isusa/*.
- Slušajte ohrabrujuće pesme kao što je Mandisina pesma „Stronger“ /„Jači“/ iz albuma *What If We Were Real*, ili „Until My Heart Caves In“ iz albuma grupe Audio Adrenaline *Until My Heart Caves In*.
- Napišite pismo nekome ko se nalazi u zatvoru zato što je hrišćanin, ili popunite „akcioni paket“ za nekog progonjenog hrišćanina. Informišite se na veb-sajtu Voice of the Martyrs /Glas mučenika/: <http://www.persecution.com>.
- Zapisujte molitve u kojima izražavate svoja osećanja kada patite za Boga.
- Čitajte psalme o patnji, naročito Psalme 9, 22, i 73.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 469 orig.

John Donne, "Meditation XVII".

C. S. Lewis, *The Problem of Pain*.

Philip Yancey, *Where Is God When It Hurts?*

Kris Kofin Stivenson, Sidnej, Britiš Kolumbija, Kanada

Pouka 12

Od 12. do 18. marta 2016.

Borbena crkva

»Evo stojim na vratima i kucam: Ako ko čuje glas Moj i otvori vrata, ući će k njemu i večeraću s njim, i On sa Mnom.«
(Otkrivenje 3,20)

Su**BOŽJA LJUBAV PROŽIMA NJEGOVO OTKRIVENJE**

UVOD (Otkrivenje 1,20)

Verujem da Bog u knjizi Otkrivenje svima nama poručuje nešto važno, naročito u tekstovima koji se odnose na sedam Crkava. A to nešto je sledeće: Bog vas voli i ima plan za vas. Prvo poglavje ima oblik poslanice; Jovan je dobio viđenja i rečeno mu je da prenese ono što je video. Poslanica je upućena u sedam Crkava u Maloj Aziji. Ali, budući da to poglavje koristi i simbole – anđele i svećnjake – vidimo da su te Crkve simboličke isto koliko i doslovne.

To nas dovodi do četiri glavna gledišta koja se mogu koristiti u tumačenju onoga što će biti rečeno kasnije u Otkrivenju: preterističko, istorijsko (koje zastupaju adventistički hrišćani i drugi), futurističko i idealističko gledište. Prva tri gledišta usmeravaju se na vremensko razdoblje koji je obuhvaćeno sledećim izrazom u Otkrivenju 1,19: „Šta je, i šta će biti potom“. Preteristi zastupaju gledište da su se događaji opisani u Otkrivenju odigrali tokom Jovanovog

života ili neposredno posle toga. Prema istoricistima, neki od opisanih događaja mogli su se dogoditi tokom autorovog života, ali mnogi su se ispunjavali tokom narednih decenija i vekova, a neki tek treba da se ispune. Istoricići će, stoga, razmatrati i druga

poglavlja u Otkrivenju i marljivo raditi na tome da prepoznaju aktuelna istorijska zbivanja koja se mogu primeniti na ono što Jovan opisuje. Zatim će se potruditi da protumače koji događaji tek treba da se ispune. Za takve tumače čak i sedam Crkava imaju kako doslovnu tako i simboličku vrednost.

Futuristi smatraju da svi događaji opisani u Otkrivenju treba da se odigraju u nekom budućem vremenu, neposredno pre Drugog dolaska. Konačno, idealisti predlažu da svaki naraštaj može imati koristi od Otkrivenja u celini – svako doba ima svog antihrista, svaki naraštaj mora ostati veran, i tako dalje.

Tako mnogo mogućih tumačenja! Kao adventistički hrišćani, smatramo da su Jovanova pisma Crkvama bila značajna u njegovo vreme kao što su značajna i u naše. Njegove pohvale i opomene svakoj Crkvi možemo primeniti i na sebe. Bez obzira na složenost Otkrivenja, glavna tema ove knjige je tako jednostavna da svi, pa čak i deca, mogu da je razumeju. Nadam se da ćete, dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, neprekidno imati na umu obećanje iz Otkrivenja 2,7: „Koji pobijedi daču mu da jede od Drveta životnoga koje je nasred raja Božijega.“

Da. Bog vas voli i želi da budete s Njim kroz svu večnost.

Renard K. Doneskej, Kini, Teksas, SAD

GOSTOLJUBIVOST I SLUŠANJE

DOKAZ (Otkrivenje 3,2.3.20)

Ne

U drevnom Izrailju, pustinjska klima i opasan nomadski stil života zahtevao je gostoljubivost. Umorni putnik koji kuca na vrata bio bi dočekan raširenih ruku, bez ikakvih pitanja.¹ Jevrejska reč *mitzvah* koristi se da opiše neko ljubazno delo, naročito kada se radi o pomaganju siromašnima. Kada je izraelska civilizacija, od niza nomadskih plemena prerasla u prepoznatljivu silu, gostoljubivost je ostala važan deo njene kulture. Apostol Pavle je osnovao devet crkava tokom prvih 60 godina posle Hrista. U vreme u kome je Jovan pisao Otkrivenje, tri od tih crkava bile su uništene u zemljotresu, a samo je Laodikija ponovo sazidana. U to vreme na svetu je postojalo samo sedam hrišćanskih crkava. Te crkve su za svoj opstanak zavisile jedna od druge.²

**Nije dovoljno
samo čitati
proročanstva.**

Kakve veze ima gostoljubivost sa Otkrivenjem?

Slika Isusa koji kuca na vratima (Otkrivenje 3,20) navodi nas da se zapitamo da li će uslediti odgovor tom kucanju. Međutim, u jevrejskoj kulturi, sporno pitanje nije bilo da li će se vrata otvoriti, već da li će se Isusov glas čuti da bi čovek mogao da odgovori. Jovan podseća vernike crkve u Sardu da se probude kako bi mogli da čuju Božji glas i pripreme se za Hristov dolazak. Zapravo, svaka od sedam Crkava u Otkrivenju ima problem koji se može rešiti slušanjem Boga i poslušnošću prema Njemu. Svet je preplavljen prizorima i zvucima koji ometaju povezanost sa Bogom. Zvonjava mobilnog telefona čini da misli odlutaju od molitve ili proučavanja Biblije. U samo jednom danu, prosečna osoba doći će u dodir sa 5.000 oglasa,³ od kojih većina nema cilj da vas poveže sa Spasiteljem.

Kada čitaju Otkrivenje, ljudi su uglavnom skloni da se usredstrede na zastrašujuća apokaliptička proročanstva. Međutim, Otkrivenje je više od toga. Ono je i podsetnik koji nas opominje da slušamo Božji glas kako bismo bili spremni da otvorimo vrata kada Isus pokuca. „Ko ima uho neka čuje šta govori Duh Crkvena.“ (Otkrivenje 3,6) Nije dovoljno samo čitati proročanstva. Moramo slušati i glas Duha, ako hoćemo da razumemo proročanstvo.

Makala Kolman, Kini, Teksas, SAD

1 „Manners & Customs: Hospitality in the Ancient World“, Bible History Online.

2 „Dating the Book of Revelation“, Ecclesia.org, <http://www.ecclesia.org/truth/revelation.html>.

3 Louise Story, „Anywhere the Eye Can See, It's Likely to See an Ad“, *New York Times*, January 15, 2007, <http://www.nytimes.com/2007/01/15/business/media/15everywhere.html>.

Hristos se predstavlja crkvi u Efesu (Otkrivenje 2, 1)

Crkva u Efesu je prva od sedam Crkava kojoj se Jovan obraća. Njegov dokument „više liči na neki pamflet nego na lično pismo i verovatno je trebalo da posluži kao cirkularno pismo koje se čitalo u kućnim crkvama u Efusu i zapadnoj Maloj Aziji (zapadni deo današnje Turske).¹

Zajedno, te Crkve su kao jedno telo i Hristos ih ne posmatra izdaleka. Štaviše, On je usred njih. Izraz koji se upotrebljava u originalnom tekstu može se prevesti kao „među njima“, ili „u njima“.² U nekim prevodima, koristi se izraz „usred njih“. Dakle, vidimo da se Isus približio Crkvama. Prema tome, On ih poznaje i zato je u stanju da iznese svoja zapažanja o njima.

Crkve su predstavljene kao sedam zvezda koje Isus drži u svojoj desnoj ruci. To što ih Isus drži u svojoj ruci govori nam da je On lični Bog. Kao što nas pouka za Subotu podseća, On nas voli i želi da provedemo čitavu večnost sa Njim.

Trpljenje (Otkrivenje 2, 1-3)

Crkva u Efesu prepoznaла је зле Јуде. Proverila је one који су тврдили да су apostoli. Dok су се чврсто држали Христа, vernici су поднели mnogo toga. Zato ih Бог похвалјује. Trpeli су у nastojanju да чине ono што је право. Обраћајући се tim ljudima, Hristos, који је био сведок njihovih dela, похвалјује ih zbog njihove оданости i strpljenja.

Zamerka (Otkrivenje 2, 4)

U Otkrivenju 2,4. читамо о onome што се тиче srca. Hristos је видео сва dobra dela која су чинили vernici crkve u Efesu. Video је ljubav koju су у почетку имали једни prema drugima. Međutim, isto tako video је и да су они napustili tu ljubav. Reč *ljubav* u originalnom tekstu је *agape*. To је ljubav kakvu Бог има prema čovečanstvu.³ Ista reč за ljubav upotrebljena је у opisu ljubavi која је нашег Spasitelja odvela na krst. Crkva u Efesu је чинила Božja dela, ali bez Božje ljubavi u srcu. To im Hristos замера. On је bio njihova prva Ljubav i Onaj који је први завољео njih. Posledica napuštanja Božje ljubavi ogledала се у tome што nisu ništa postigli.

Pokaj se ili snosi posledice (Otkrivenje 2, 5, 6)

Isus је жељeo da se хришћани u Efesu sete да је Бог bio njihova prva Ljubav. Želeo је да se oni сеćaju svoje prve ljubavi prema Njemu. U 5. stihu, reč *spao* је značajna i ne treba je zanemariti. Ona podrazumeva да су se oni nalazili na višem nivou, ali da su spali na niži. Hristos жељи да se Njegov narod vrati u to ranije stanje, kada су имали Božju ljubav u svom srcu. Međutim, pokajanje им је ponuђено kao lični izbor. Hristos им је ukазао да njihov nedostatak predstavlja problem, ali vernici crkve morali су sami da promene svoju odluku. Bilo је потребно да se vrate onome што су чинили kada су prvi put завољели Isusa. Ukoliko то не учине, izgubiće Božju slavu.

Isus završava svoju poruku u pozitivnom tonu. U Otkrivenju 2,6. Bog i crkva došli su do istog zaključka o Nikolincima. Ti ljudi ne samo što su bili kamen spoticanja, već su sledili i Valamov primer. Nikolinci su jeli meso životinja žrtvovanih idolima. Osim toga, odavali su se bludu. Takvo ponašanje bilo je mrsko i Bogu i hrišćanima u Efesu.

Obećanje (Otkrivenje 2,7)

Hristos je doneo nadu svom narodu u Efesu i „u naročitom smislu svim ‘crkva-m’ apostolskog vremena, koje su predstavljene crkvom u Efesu. Iako se odnosi posebno na njih, ona se može primeniti na vernike u svim vremenima.”⁴

Kada im se pružila prilika da se vrate Gospodu, hrišćani u Efesu su to i učinili. Božja ljubav još je danput je zapalila njihova srca. Tek kada su se vratili Bogu, mogli su ponovo da jedu sa Drveta života. Umesto da se potpuno udalji od njih, Gospod ih je blagoslovio svojim prisustvom.

U poslanici Efescima saznajemo da se otkupljenje daje ljudima koji odbacuju svoj iskvareni način života i vraćaju se Bogu. To obećanje o spasenju upućeno je i danas svima koji slušaju Boga. On želi da večno budemo s Njim. Niko čije srce nije ispunjeno Božjom ljubavlju neće moći da živi u Njegovom carstvu. Naš cilj je da budemo takvi pobednici. Da bismo dostigli taj cilj, moramo Mu dopustiti da uđe u naš život, moramo se sjediniti sa Njim.

ODGOVORITE

1. Kako možete znati da li su vaša dobra dela nadahnuta ljubavlju prema Bogu, ili vašim sebičnim željama?

2. Da li ćete moći da stojite uspravno za Hrista, čak i kada vaša braća i sestre u crkvi posrću? Objasnite svoj odgovor.

Kelsi D'En Loe, San Antonio, Teksas, SAD

**Niko čije srce nije
ispunjeno Božjom
ljubavlju neće
moći da živi u
Njegovom carstvu.**

-
- 1 Ralph S. Wilson, „Introduction to Paul’s Letter to the Ephesians”, *JesusWalk® Bible Study Series*, accessed December 22, 2014, http://www.jesuswalk.com/ephesians/0_intro.htm.
 - 2 Maurice A. Robinson, ed., *Greek Interlinear Bible* (NT), s.v., „Revelation 2”, accessed December 22, 2014, <http://www.scripture4all.org/OnlineInterlinear/NTpdf/rev2.pdf>.
 - 3 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 8, p. 682.
 - 4 Isto, vol. 7, p. 745.

Otkrivenje od 1. do 3. poglavlja govori o različitim crkvama od kojih se svaka borila sa nekim ličnim problemima. Crkva u Smirni kao da nije imala neki određeni problem, već se njenom anđelu savetuje: „Budi vjeran do same smrti.“ (Otkrivenje 2,10) „Ako čvrsto držiš svoju volju u skladu s Gospodom, tvoja osećanja biće pokorena Hristovoj volji. Tada će tvoja stopala biti utvrđena na Steni. Katkad će se zahtevati sva snaga tvoje volje, ali Bog će raditi za tebe, i On će te izgraditi da Mu budeš sud za čast...“

Ne stupaj na neprijateljsko tlo, i Gospod će biti tvoj Pomoćnik.¹ Da, Bog će nam pomoći u našoj borbi.

Vernici u Pergamu počeli su da iznose lažna učenja. „Sinovi Izrailjevi u to vreme bili su odani Gospodu; i sve dok su bili poslušni Njegovom zakonu, nikakva zemaljska ni paklena sila nije ih mogla nadvladati. Međutim, prokletstvo koje Valamu nije

bilo dozvoljeno da izrekne protiv Izraelja, konačno je, ipak, stiglo narod, jer je Valam uspeo da ga navuče na greh. Kada su Izraelci prekršili Božje zapovesti, sami su se odvojili od Njega, i bili prepušteni razornoj kušačevoj vlasti.“²

„Hrišćanski život je ratovanje.“

Sotona „pokušava da vojnike krsta izmami iz njihovih čvrstih utvrđenja... Može mo biti sigurni jedino ako se ponizno oslonimo na Boga i budemo poslušni svim Njegovim zapovestima“³. To je opomena da držimo Njegove zapovesti i podsetnik da postoji samo jedan Bog. Postaviti nešto drugo iznad Boga je protiv Njegove volje.

Elen G. Vajt nam daje značajan uvid u borbu između greha i ljudske želje. Ona koristi tekst iz Efescima 6,12. da odredi naš položaj u velikoj borbi i zaključuje: „Hrišćanski život je ratovanje... Samo božanska pomoć može nam osigurati pobedu u borbi pravde protiv nepravde.“⁴

ODGOVORITE

Sotona se neprekidno trudi da nas zavede, kada je reč o našem poimanju Boga i svega što je pravedno. Setite se nečega u čemu se svet razilazi sa Božjom reči.

Kajli Kurt, Indijanola, Ajova, SAD

1 Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 152. orig.

2. Vajt, *Velika borba*, str. 529. 530. orig.

3 Isto, str. 530. orig.

4 Vajt, *Poruka mladima*, str. 54. orig.

PISMO LJUBAVI SA POHVALOM

PRIMENA (*Isajja 60,14; Otkrivenje 3,7-12*)

Sr

Svaka crkva opisana u Otkrivenju ima svoje dobre i loše strane. Knjiga Otkrivenje ne svodi se samo na proročanstva. Ona govori i o primenjivanju njenih istina na naš svakodnevni život. Mnogi tvrde da smo mi Laodikijska crkva za koju je Gospod rekao: „Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć!“ (Otkrivenje 3,15). Ako ne želimo da budemo kao Laodikija, treba da pogledamo šta je to Filadelfijska crkva radila tako dobro, budući da je ta crkva, od svih sedam, dobila najviše pohvala.

Crkva u Filadelfiji je držala Božju reč (Otkrivenje 3,8). Zamislite da ste dobili pismo od nekoga koga od svega srca volite. Zar ga ne biste čitali iznova i iznova, učeći napamet omiljene delove? Ne biste čak izrezali ni one delove koji vam se baš ne sviđaju. Sačuvali biste ga celo godinama pamteći svaku reč. Što je najvažnije, želeti biste da sledite svaki savet koji bi vam u tom pismu bio dat. Na isti način treba da pokušamo da sledimo Božju reč.

Crkva u Filadelfiji nije se odrekla Božjeg imena (Otkrivenje 3,8). Isto tako, ne biste negirali da poznajete nekoga koga volite. Zapravo, bilo bi upravo suprotno. Vi biste mnogo pričali o toj osobi. Kada upoznamo Boga, kada doživimo Njegovu ljubav i blagodat, nači ćemo načina da govorimo o Njemu sa svojim prijateljima, susedima, drugovima iz razreda i kolegama.

Crkva u Filadelfiji održala je reč trpljenja (Otkrivenje 3,10). Kada nekoga volite, dajete sve od sebe da rešite probleme koji se javе. Kada se prvi put posvađate sa nekim koga volite, vi ne odustajete odmah. Na isti način, trebalo bi da nastavite da čitate Božju reč, čak i ako vam u životu ne ide sve najbolje. Hristos je Filadelfijskoj crkvi dao prelepa obećanja (Otkrivenje 3,8-12). Ta obećanja možemo primeniti i na svoj život. Treba da se radujemo Njegovom drugom dolasku. Stoga, poslušajmo reči: „Drži što imаш, da нико не узме вијенца твојега.“ (11. stih)

ODGOVORITE

1. Zašto je važno sagledati i dobre i slabe strane svake crkve u Otkrivenju?
2. Bog obećava da će crkvi u Filadelfiji doneti veliku nagradu kada bude ponovo došao. Šta je, po vama, najveća nagrada, i zašto?
3. Da li je važnije razmišljati o nagradi ili o onome što treba uraditi, pre nego što budemo mogli da primimo nagradu? Potrudite se da objasnite svoj odgovor.

Kersti Džoj Makomber, Kini, Teksas, SAD

U pouci za sredu, dotakli smo se toga da smo mi kao Laodikija. Mnogi od nas baš i ne gore za Jevanđelje. Mnogi od nas su hladni ili mlaki kada je reč o našem odnosu sa Hristom. Mi živimo onako kako nam odgovara, bez obzira da li Bog održava takav stil života ili ne.

Kao adventistički hrišćanin, često čujem izraz „obično pretvaranje“ u propovedima o Laodikiji. Otuda, na poruku Laodikiji ne mogu, a da ne gledam kao na neki stereotip u našoj Crkvi. Ne mogu da se otmem utisku da, kad god se ta poruka iznosi, umesto da nas podstakne da budemo vrući, ona nas samo još više otupljuje,

iako je toliko puta ponavljanja. Svestan sam da reagujem kao da se branim kada čujem poruku Laodikiji. Oглаšavanje alarma je jedno, ali sasvim je nešto drugo kad mi neko kaže da sam uzrok tog alarmiranja ja, da sam odgovoran za to što Isus kaže: „Izbljujuće te iz usta svojih.“ (Otkrivenje 3,16)

Veliko je opterećenje stalno se pitati da li sam „dovoljno dobar“ Isusu.

Da, to jeste ukor. Međutim, pronalazim utehu u 19. stihu, u kome Isus kaže: „Ja koje god ljubim one i karam i poučavam; postaraj se, dakle, i pokaj se.“ Ipak, niko ko čuje da je bolje biti hladan ili vruć, neće ustati i reći: „E, pa, onda biću hladan!“ Svi želimo da požnjemo nagradu, koja proističe iz odnosa sa Isusom. Dakle, jedini pravi izbor za onoga koji sluša jeste da bude vruć. Međutim, pitanje koje mi pada na um glasi: „Kako da znam da li sam dovoljno vruć?“

Znam da to zvuči sebično i možda samo ponovo naglašava ono o čemu taj stih i govori, ali je zaista veliko opterećenje pitati se stalno da li sam „dovoljno dobar“ Isusu. Znam da ja nisam Pavle. A nisam ni kao Marija, koja je spremno prihvatile Božji poziv da bude Spasiteljeva zemaljska majka (Luka 1,26-38). Ja sam samo običan student koji pohađa predavanja i brine o ovozemaljskim prilikama u životu. Da li to znači da nisam vruć? Ponekad izgleda da je odgovor potvrđan iako činim sve što je u mojoj moći da bih bio ono što Bog želi da budem. Tada se obeshrabrim. Tačno je, ta poruka mora da se propoveda, ali na način koji ohrabruje slušaoce umesto da ih otupljuje.

ODGOVORITE

1. Smatrate li da se o poruci Laodikiji previše propoveda? Zašto da, ili zašto ne?
2. Da li ste se ikad osetili obeshrabrenim zbog poruke Laodikiji? Ako jeste, zašto?
3. Šta bi se moglo učiniti što bi nadahnulo slušaoce da pozitivno reaguju na ukore sadržane u toj poruci?

Andre Doneski, Kini, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Jovan je bio poslednji preživeli od dvanaestorice apostola. Osim Jevanđelja i poslanica koje nose njegovo ime, napisao je i knjigu Otkrivenje, koja umnogome doprinosi razumevanju velike borbe. Sedam crkava koje Jovan opisuje bore se sa svojim identitetom, kao što se i mi danas borimo. Da li vernici Crkve jasno staju na Isusovu stranu i odazivaju se Njegovom pozivu da svedoče umirućem svetu? Ili „hramlju na obe strane”, pokušavajući da izgledaju kao hrišćani, dok se privatno mnogo komotnije osećaju u prisustvu sila tame? Iako sebe vidimo kao poslednju od ovih Crkava, jasno je da se, koliko god da su okolnosti drugačije, na mnogo načina suočavamo sa nekim od izazova sa kojima se Crkva suočavala tokom vekova.

RAZMOTRITE

- Navedite neke izazove sa kojima se suočavate, a koji su bili karakteristični za sedam Crkava. Sa kojim od tih izazova se najviše borite i zašto?
- Pomoću crteža ili fotografije ilustrujte neki naročit izazov sa kojim se vaša lokalna crkva suočava. Razgovarajte sa svojim pastorom ili vodom mlađih kako da se izborite sa tim izazovom.
- Razmišljajte o različitim osobinama sedam Crkava. Koje osobine su očiglede u vašem životu? Za koje vam je potrebna pomoć da biste ih razvili?
- Prošetajte se kroz prirodu zajedno sa svojim subotnoškolskim razredom ili nekim prijateljem. Koje pozitivne primere zapažate u prirodi i kako vas ti primjeri nadahnjuju kao i ostale u vašoj grupi da odgovorite na izazove sa kojima se suočavate?
- Slušajte ili pevajte neke od ranih adventističkih himni. Mnoge od tih himni bile su napisane kao odgovor na razočaranje koje su ljudi doživeli zato što se Isus nije vratio 22. oktobra 1844. godine, kako su se oni nadali. Takve pesme nalaze se u *Seventh-day Adventist Hymnal*, br. 438 – 454.

POVEŽITE

Danilo 12,1; Dela apostolska 20,29.30; Efescima 6,12; 1. Timotiju 4,1.

Adventistički hrišćani veruju... „Crkva kao vojska – borbena i pobednička”, str. 185, Preporod.

Wikipedia, s.v. „Annie R. Smith”, http://en.wikipedia.org/wiki/Annie_R._Smith.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 13

Od 19. do 25. marta 2016.

Otkupljenje

»I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovijeh, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe.«

(Otkrivenje 21,4)

OTKUPLJEN! OTKUPLJEN! VOLIM TO DA OBJAVLJUJEM!

Su

UVOD (*Otkrivenje 21,4*)

Zamislite da više nema tuge, patnje, bolesti. Živimo u svetu haosa i smrti, ali Bog ima dom za svakog od nas. Dom u kome možemo da vidimo Isusa licem k licu i pridružmo se anđelima dok pevaju hvalospeve Bogu. Dom u kome su strah i sumnja zamenjeni mirom i sigurnošću. Dom u kome stres i zabrinutost više ne zagonjavaju svaki dan našeg postojanja.

Kao deca, bili smo spremni da poverujemo da nas jedno takvo mesto čeka, ali kako starimo, tereti ovog sveta lišavaju nas nekih od naših verovanja. Neki ljudi skloni su da izgube iz vida ono što je zaista bitno i vežu se za ono što prolazi. Ne razmišljaju o večnosti i zaboravljaju da uskoro treba da pođemo kući.

Jedan čovek posetio je pijacu robova i bio dirnut patnjom mlade robinje koju je tamo video. Zapazio je da ona nije spremna za tako težak život i uplašio se da bi mogla postati robinja nekog nasilnog gospodara. Raspitao se za cenu, platio, a zatim joj je dao povelju o slobodi. Rekao joj je da može da ide kući zato što je slobodna. Devaska u prvom trenutku nije razumela, ali uskoro je potrcala za svojim otkupiteljem uzvikujući: „Otkupio me je! Otkupio me je!“ A zatim ga je pitala: „Hoćete li mi dopustiti da budem vaša sluškinja?“*

**Kada ste poslednji
put uzviknuli:
„Otkupio me je?“**

Kada ste poslednji put uzviknuli: „Otkupio me je?“ Možete li da se setite za šta ste se molili poslednji put? Nekim ljudima je možda teško da se sete kada su se poslednji put uopšte molili. Isus je veliki deo svog života na Zemlji proveo u molitvi. On je bio savršeni Sin Božji. Zašto onda mislimo da nam je dovoljna brza molitva ujutru i još jedna pre odlaska u krevet, i očekujemo da će se naš život preko noći promeniti? Mi se oslanjamo na sebe za otkupljenje, a zaboravljamo da se oslonimo na Istinskog Otkupitelja. Većina od nas ne odlazi u tu krajnost, ali u suštini je tako.

Pavle nam kaže: „Molite se Bogu bez prestanka.“ (1. Solunjanima 5,18) Molimo se, dakle, da niko od nas ne skrene pogled sa onog što je bitno zbog onoga što svet može da ponudi. Ništa na Zemlji ne može da se uporedi sa onim što Isus priprema za nas.

Čad Zalabak, Klik Lejk, Viskonsin, SAD

* Priređeno na osnovu „Price of Redemption“, Morellillustrations.com, accessed November 4, 2014, <http://www.morellillustrations.com/Illustrations/redemption.html>.

Posebna grupa ljudi (Otkrivenje 1,1; 14,1-5)

U knjizi Otkrivenje, reč je o „otkrivenju Isusa Hrista“ (Otkrivenje 1,1). Ona govori i o tome kako će Hristos okončati greh i traumu koju on izaziva. Ključni opis koji pokazuje kako će to izgledati, naročito za one koji očekuju božansko rešenje za greh, nalazi se u Otkrivenju 14,4. To je zaista sasvim jednostavno – oni „idu za Jagnjetom (Isusom) kud god Ono podje“. Tu je 144.000 opisano kao grupa ljudi koji nestrpljivo očekuju Isusov povratak. Oni slede Jagnje zato što imaju „ime Njegovo i ime Oca Njegova napisano na čelima svojima“ (1. stih), i zato što su svesno odlučili da Ga slede. Oni svoju radost izražavaju prilikom obožavanja, pевавуći „novu pjesmu“ (3. stih). Sto četrdeset i četiri hiljade su „djevstvenici“ (neoskrnavljeni) (4. stih). Oni su doneli mudru odluku kada je reč o iskušenjima i „u njihovjem ustima ne nađe se prijevara“ (5. stih). Oni su iskreni, čestiti i čisti.

Rat protiv Jagnjeta (Otkrivenje 14,4; 17,14)

Nažalost, ratovi će postojati, sve dok Bog tome ne učini kraj. Ali, pre nego što to učini, On „dopušta uspostavljanje religijsko-političkog saveza na nivou celog sveta, čiji je cilj uništenje Božjeg naroda. Takav jedan plan On je još od dana Vavilonske kule držao pod kontrolom..., ali sada povlači svoju ruku koja zadržava зло.“*

Dok se to ne dogodi, prinuđeni smo da budemo svedoci užasne „čovekove nehumanosti prema čoveku“. Čak i u Bibliji, kako se priča o našem otkupljenju primiče kraju, počinje da se govori o ratu. Reč „oni“ u Otkrivenju 17,14. odnosi se na podstrelkače tog rata, koji su opisani kao zli. Dakle, u knjizi Otkrivenje postoje dve grupe – oni koji slede Jagnje kuda god Ono podje i oni koji podstrekavaju rat protiv Jagnjeta.

Međutim, sledeći deo 14. stiha daje nam nadu: „I Jagnje će ih pobijediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima“. Da! Jagnje pobeđuje!

Iako do rata mora da dođe, mi bar znamo ishod! A evo i najboljeg dela stiha: „I koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i verni“. Ne pobeđuju podstrelkači rata, već odani Jagnjetovi sledbenici. Kada sledite Jagnje kuda god Ono podje, vi pobeđujete!

Jovan je naveo tri osobine da bi prikazao te „sledbenike“. Oni su „pozvani i izabrani i verni“. Prve dve uopšte ne zavise od nas! On nas je pozvao i On nas je izabrao. Prema tome, od te tri osobine, dve su nam date, i još ako smo verni Jagnjetu, pobeda nam je zagarantovana. To je sve što Bog zahteva od nas. On ulazi u rat i On pobeđuje.

Svakodnevni okršaji (Otkrivenje 18,4)

U životu svih koji se trude da „idu za Jagnjetom kud god Ono podje“, ima mnogo svakodnevnih okršaja. Rat je uvek ružan, a i život je ponekad ružan. Međutim, dobra vest je da pobeda ili poraz u ratu između Boga i sotone uopšte nije naš.

Sotona je započeo taj rat. Jagnje će ga dovršiti. Ipak, u međuvremenu, mi ćemo biti ranjavani. Ali, sve dok budemo verno sledili Jagnje, nećemo biti poraženi.

Dok nastoji da svojim „pozvanim i izabranim“ obezbedi povoljan ishod rata, Jagnje upućuje još jedan usrdan poziv: „Izidite iz nje, narode Moj.“ (Otkrivenje 18,4) Ako se Jagnje obraća nama, onda „ona“ mora biti Vavilon. Svojim poslednjim pozivom Jagnje u osnovi poručuje: „Uskoro ću pobediti u ovom ratu i okončati ga jednom zauvek. Narode moj, izadite iz Vavilona! Izadite dok još možete.“ Jedini deo te priče koji tek treba da se ostvari jeste proslava!

U ovom trenutku, moje srce počinje da se odaziva, i osećam neodoljivu potrebu da ponovim Jagnjetov poziv svima koji ovo čitaju: „Izadite iz nje, moja crkvena porodico! Izadite, moji mladi prijatelji!“ Izadite iz svega što ne podrazumeva hodanje za Jagnjetom kuda god Ono pode. A zašto? Kao što ostatak 4. stiha kaže: „Da se ne pomiješate u grijehu njezine, i da vam ne naude zla njezina.“ (4. stih)

Ne znam šta bi „izlaženje iz Vavilona“ moglo da znači za vas u ovom trenutku vašeg života. To prepustam Bogu i vama. Dosledna uloga Božjeg naroda je u sagi o spasenju, prema rečima Isusa Navina od pre više hiljada godina: „Izaberite sebi danas kome ćete služiti...“ (Isus Navin 24,15)

Praktična strana moje ličnosti kaže: „Ne trudi se toliko da ‘izađeš iz nje’, koliko da ‘slediš Njega’“. „Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrim.“ (Rimljanima 12,21) Usredsredite se na Jagnje. Sledite Jagnje. Zadržite svoj pogled na Njemu. Dakle, uvek se sve svodi na to da se opredelite za Jagnje. Ne opredeliti se znači opredeliti se za protivničku stranu. Ne možete jednostavno da plutate. Morate da plivate.

To nije nešto što se dešava po automatizmu. To je svesna uključenost i posvećenost cilju u očekivanju proslavljanja. Lek za greh podrazumeva verno hodanje za Jagnjetom.

ODGOVORITE

1. Iz čega „verni sledbenici“ treba da izadu?
2. Kako biste mogli da predstavite obeležja Jagnjetovih sledbenika, a da to ima smisla u vašoj kulturi i/ili u vašim okolnostima?
3. Šta za vas znači biti verni Jagnjetov sledbenik?
4. Kako izgleda „verni sledbenik“?

Rič Karlson, Lincoln, Nebraska, SAD

* The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 7, p. 857.

Patnja. Žaljenje. Sramota. Jad. To je nešto što ne može da uđe u nebo. To tamo jednostavno ne može da postoji. „Tamo, tamo nema razočaranja, nema tuge, nema greha, nema nikoga koji bi kazao: Bolesan sam! Tamo nema pogrebne povorke, nema plakanja, nema smrti, nema razdvajanja, nema slomljenih srca, Isus je tamo, mir je tamo... U Njegovoj prisutnosti je obilje radosti, u Njegovoj desnici je obilje zadovoljstva!“¹ Štaviše, svrha patnji u našem životu ovde na Zemlji postaće jasna. „Tada će biti objašnjene sve teškoće u životnom iskustvu. Tamo gde smo gledali samo zbrku i razočaranje, osujećene nemere i neostvarene planove, uočićemo veliku, uzvišenu, pobedonosnu nameru, božanski sklad.

Tamo će svi koji su nesebično radili, gledati plodove svoga rada. Tamo će se videti ishod svakog pravog načela i plemenitog dela. Nešto od toga vidimo već ovde. Koliko malo rezultata svoga rada vidi u ovom životu onaj koji obavlja najplemenitije delo u svetu!“²

„Godine večnosti, u svom toku donosiće sve slavnija i bogatija otkrivenja o Bogu i Hristu. Umnožavanjem znanja umnožavaće se ljubav, poštovanje i sreća.

„Greha i grešnika više nema.“

Što više budu upoznavali Boga, ljudi će se sve više i više diviti Njegovom karakteru. Isus će im otkrivati bogatstva otkupljenja i zadviljujuća dostignuća u velikoj borbi sa sotonom, a srca otkupljenih plamteće sve vatrenijom odanošću, i sve većom radošću podizati svoje zlatne harfe; a deset tisuća puta deset tisuća i tisuću tisuća glasova sjedinjavaće se u silan hor.“³

„Velika borba je završena. Greha i grešnika više nema. Ceo svemir je čist. Sklad i radost ispunjavaju beskrajno delo stvaranja. Od Onoga koji je sve stvorio teče život, i svetlost, i radost u sva prostranstva bezgraničnosti. Od najsitnije čestice do najvećeg sveta, sve stvoreno, živo i neživo, u svojoj nepomućenoj lepoti i savršenoj radosti, objavljuje da je Bog Ljubav.“⁴

ODGOVORITE

Povodom koje biste zbunjujuće pojedinosti želeti da dobijete objašnjenje na Nebu?

Emili Karlson, Berien Springs, Mičigen, SAD

1 Elen G. Vajt, *Moj život danas*, str. 350.

2 Vajt, *Vaspitanje*, str. 305. orig.

3 Vajt, *Velika borba*, str. 678. orig.

4 Isto.

VIŠE OD HILJADU GODINA MIRA

DOKAZ (Otkrivenje 19-21. poglavlja)

Ut

Verovalno najkontroverzniji vid teme za ovu sedmicu jeste milenijum, hiljadugodišnje razdoblje koje se spominje u 20. poglavlju Otkrivenja. Jedna od glavnih rasprava u vezi sa milenijumom tiče se „tajnog vaznesenja“. Oni koji zastupaju ovu ideju veruju da će na početku vremena nevolje sveti biti vazneti, ili uzeti na Nebo, da bi izbegli stradanje koje će uslediti.

Nakon toga, Hristos će se vratiti na Zemlju, zajedno sa vaznetim hrišćanima. Potom će nastupiti hiljadugodišnji period mira na Zemlji sa Hristom kao vladarem. Taj period naziva se milenijum.* To je jedna verzija „premilenijalizma“, u koji spada svako tumačenje prema kome se Drugi dolazak zbiva pre milenijuma.

Adventističko tumačenje milenijuma je potpuno drugačije. U Otkrivenju 19,11-21. Hristos se vraća kao car koji pobeđuje i uništava greh jednom zauvek. (Uporedite ratnu analogiju u Otkrivenju 19,11-21 sa 1. Solunjanima 4,16 i 2. Solunjanima 1,6-10.) Zatim u 20. poglavlju, u stihovima 1-5. čitamo da je sotona svezan u bezdanu na hiljadu godina. Prema tome, zaključujemo da je Hristov drugi dolazak zapravo događaj kojim otpočinje milenijum. Tokom milenijuma, sveti zajedno sa Hristom vladaju i sude (4. stih). Na kraju milenijuma, „ostali mrtvaci“ bivaju vaskrsnuti (5. stih), a sotona oslobođen (7. stih). On još jednom pokušava da zavara narode i zarati protiv Boga, ali konačno biva „bačen u jezero ognjeno i sumporito“. (10. stih)

Nastupa konačno preispitivanje presuda, posle čega greh i smrt bivaju ukinuti. I najzad, u 21. poglavlju, vidimo Novi Jerusalim kako se spušta, vidimo obnovljenu Zemlju, vidimo da će suze konačno biti obrisane sa naših očiju. To je mnogo bolja slika otkupljenja od one koju nude zagovornici tajnog vaznesenja. Utešno je znati da će svako dobiti priliku da uvidi koliko je Bog pošten u svom postupanju prema grehu. Niko neće moći da dovede u pitanje zašto je jedna osoba „uspela“, a druga nije. Greh, smrt, žalost i bol biće zauvek izbrisani i zaista će zavladati večni mir – nakon milenijuma, kad Zemlja bude obnovljena.

ODGOVORITE

1. Kakva je svrha toga što se svetima „dade sud“?
2. Kako biste mogli sa puno obzira da opovrgnete ideju o tajnom vaznesenju u koju neko od vaših prijatelja možda veruje?

Rejčel Nelson, Lincoln, Nebraska, SAD

**Greh, smrt, žalost
i bol biće zauvek
izbrisani.**

* „What Does the Bible Teach About the Secret Rapture?“ Bibleinfo.com, accessed November 4, 2014, <http://www.bibleinfo.com/en/questions/what-does-bible-teach-about-secret-rapture>.

Isus je obezbedio osnovu našeg spasenja kada je, umirući na krstu, prolio svoju krv za nas. Kada prihvatimo Njegovu žrtvu, bivamo spaseni od greha da bismo živeli i vladali sa Njim u večnosti. Međutim, mi se još uvek moramo pripremati za Njegov skri dolazak. Ali, kako da to učinimo kad niko ne zna ni dan ni čas Njegovog povratka (Matej 24,36)? U nastavku se nalazi nekoliko preporuka:

**Mi smo slobodni
u Hristu zato što
je On platio naše
dugove.**

Provodite vreme sa Bogom da biste razumeli Njegovu volju. U iskušenju smo da donosimo sopstveni sud o tome šta treba da se dogodi ili kako prilike treba da se odvijaju pre Drugog dolaska. Međutim, Bog nas upozorava da ni o čemu ne sudimo pre vremena. A

zašto? Zato što je On taj koji će „iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tamu i objaviće sawjete srdačne“. (1. Korinćanima 4,5) Kao ljudi, moramo se osloniti na Boga i na Njegovo večno znanje. Kada provodimo vreme sa Njim u Njegovo reči, postajemo Mu bliži i upoznajemo Njegov način rada.

Potčinite se Bogu. Kao što ćemo se pokloniti Bogu u poslednji dan, kada se svako koleno bude savilo pred Njim i svaki jezik Ga priznao (Filipijanima 2,9.11), tako Mu se moramo potčiniti već sada. On je „Zidar i Tvorac“ (Jevrejima 11,10), ne samo Večnog grada već i našeg života. Ako Mu dopustimo da nas oblikuje, i mi ćemo imati čvrste temelje.

Živite slobodno u Njegovoj volji. U 2. Timotiju, Pavle podstiče u nama osećanje hitnosti da ostanemo usredsređeni na Isusa Hrista. Čak i kad moramo da stradamo, „riječ Božija (se) ne veže“. (2. Timotiju 2,9) To nam govori da smo slobodni u Hristu zato što je On platio naše dugove. Zato, kad gledamo u Njega, shvatamo da smo slobodni u Njegovoj sili.

Vernici prve Crkve često su pozdravljali jedni druge rečju *maranata*, što može da znači: „Naš Gospod je došao“, „O, dođi, Gospode naš“, ili „naš Gospod dolazi“.* Ta reč, kao i Njegova reč Biblija, može nam dati nadu u teškim trenucima. Dok se pripremamo za završni čin otkupljenja, pronađimo nadu u Hristovoj slobodi i Njegovom obećanju da će se vratiti.

ODGOVORITE

1. Zašto je važno provoditi vreme sa Bogom?
2. Šta za vas lično znači potčiniti se Bogu?
3. Iako ne znamo tačno kada će se Hristos vratiti, Biblija nam daje neke naznake. Koji su to znaci?

Emili „Emi“ Vud, Plejt Siti, Misuri, SAD

* Strong's Concordance, s.v., „maranatha“, Biblehub.com, accessed July 9, 2015, <http://biblehub.com/greek/3134.htm>.

Bila je to samo čokoladica sa mentom (Andes Mint), ali moja utroba se usko-měšala kao da sam popila arsenik. Ležala sam u krevetu i gledala u ventilator na plafonu osećajući strašnu mučninu zbog tog jednog parčeta čokolade. Uzela sam tu čokoladicu, a da nisam prvo pitala da li smem. Konačno, nisam više mogla to da podnesem. Zato sam se dovukla do kuhinje u kojoj je moja majka sedela radeći za stolom. Drhtavih usana i očima punim suza, priznala sam šta sam učinila.

Kada sam završila, jedva se uzdržavajući da ne zajecam, ona je osmehujući se rekla: „Znam. Molila sam se da shvatиш šta si uradila i da ne možeš da zaspis, dok mi ne kažeš istinu. Želim da znaš da te volim i da ti oprštam.“

Nikad neću zaboraviti krivicu koja me je mučila u tom trenutku, kao ni osećanje olakšanja koje je usedio kad mi je majka oprostila. Kada razmišljam o onome što se kasnije dešavalo u mom životu, sećam se mnogih prilika u kojima sam prišla Bogu, opterećena krivicom, osećajući potrebu da mi bude oprošteno. A zatim sam, ne verujući da mi je oprošteno, nastavila da prebacujem sebi. I dalje sam se osećala kao nedostojno ljudsko biće. Zato bih uvek preklinjala za oproštenje, smatrući da jedanput nije dovoljno. Kako je Bog mogao da mi oprosti? Ja sam toliko grešna. Moraću ponovo da se posvetim i krstima i...

Nikad neću zaboraviti krivicu koja me je mučila u tom trenutku.

Nemojte me pogrešno shvatiti, ponovno posvećenje vašeg života Gospodu nije ništa rđavo. To je ono što Pavle kaže: „Svaki dan umirem.“ (1. Korinćanima 15,31) Drugim rečima, svakog dana borimo se sa grehom i svakog dana moramo, uz pomoć Svetog Duha, potisnuti svoju sklonost da grešimo. Svakog dana moramo se suštinski, iznova, posvetiti životu kakvim bi Bog želeo da živimo. Međutim, često čujem mlade ljude kako iznova pitaju: „Šta ako mi nije oprošteno?“ „Šta ako nisam spasen?“

Šta da radimo kada nas muče takve sumnje? Treba da se setimo da otkupljenje podrazumeva potpuno spasenje, oslobođenje, izbavljenje, osamostaljenje i obraćenje koje dolazi kroz Isusa. Kako je čudesno to što možemo da pristupimo neposredno našem nebeskom Ocu i iskusimo Njegovu otkupiteljsku ljubav i blagodat oproštenjem naših grehova. Između sadašnjosti i večnosti ispunjene radošću možemo svakog dana živeti u saznanju da smo otkupljeni.

ODGOVORITE

1. Zašto ponekad gledamo na oproštenje kao na izgovor da nastavimo da grešimo?
2. Do kakve promene srca dolazi, kad poverujemo da smo zaista otkupljeni?

ZAKLJUČAK

Ljudi često pitaju zašto se zlo uopšte pojavilo. Odgovor je istinska moralna sloboda, jer ako je neko zaista slobodan, on ima i mogućnost da čini i ono što je pogrešno. Pitanje koje obično sledi je zašto Bog nije jednostavno uklonio one koji su prvi pogrešili i poštедeo nas ostale strašnih posledica pobune?

Odgovor seže do same srži velike borbe. Gospod je uspostavio neki oblik „otvorene“ vladavine. Premda je mnogo toga o Njemu i Njegovom načinu postupanja za nas nedokučivo, ono što znamo jeste da će On rešiti veliku borbu na način koji će zauvek odgovoriti na sva pitanja o Njegovom samoodricanju, dobroti, pravdi, ljubavi i zakonu. Posle Drugog dolaska otkupljeni će hiljadu godina živeti i vladati sa Hristom. I, što je još čudesnije, imaće aktivnu ulogu u suđenju. Time će se okončati dugotrajna drama velike borbe.

RAZMOTRITE

- Čitajte Otkrivenje 21,4 i zamislite Nebo – mesto bez suza, bez patnje, bez loših uspomena, bez krivice, mesto na kome možemo provoditi vreme sa Isusom licem k licu. Odvojite nekoliko trenutaka i zapишite šta biste želeli da kažete svom Spasitelju, kada se budete sreli sa Njim.
- Napravite predstavu ili kratak dramski prikaz o moćnoj stvarnosti spasenja. Uzmite u obrzir neke poznate biblijske priče o otkupljenju kao što je priča o Ruti, Vozu i „rođaku osvetniku“ (O Ruti 4,1-12).
- Gledajte vesti za ljudе koji se smatraju hrišćanima. Na koji način oni dokazuju da „idu za Jagnjetom kud god Ono podje“? (Otkrivenje 14,4) Na koji način mi i ostali u našoj crkvi pokazujemo svoju odanost Jagnjetu?
- Slušajte pesmu „Blessed Redeemer“ („Blaženi Otkupitelj“) od grupe Casting Crowns. To je pesma o pobedi. Dok je budete pevajući, usredstredite se na našeg dragog Spasitelja: <https://www.youtube.com/watch?v=GUP3iNSw1kU>.
- Gledajte film Letopisi Narnije 1. deo i potražite u njemu pozvane, izabrane i verne kakvi su opisani u pouci za ovu sedmicu.
- Uporedite Božji narod sa ljudima u Vavilonu opisanim u 14. i 18. poglavljju knjige Otkrivenje.

POVEŽITE

Rimljani 8,31–39.

Elen G. Vajt, *Velika borba*, „Velika borba je završena“.

Max Lucado, *In the Grip of Grace* (Thomas Nelson, 2004), „What We Really Want to Know“.

Stefani Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

JANUAR

VERNOST BOGU IZAZIVA GNEV ZLIH

Novo stvaranje

1. P 1. Jovanova 4,16.
 2. S 1. Mojsijeva 1,31.
- Bog je ljubav
Novo stvaranje

Nema izgovora za greh

3. N Jezekilj 28,15.
 4. P Jovan 8,44.
 5. U Jezekilj 28,17.
 6. S Isajia 14,12.
 7. Č Priče 16,25
 8. P Matej 7,20.
 9. S Matej 4,10.
- Savršen na svojim putevima
Tragična promena
Nema izgovora za greh
Razotkrivanje sotonine taktike
Naše odluke određuju našu sudbinu
Po njihovim plodovima
Poklonite se Stvoritelju i Otkupitelju

Značaj Subote

10. N Jezekilj 28,18.
 11. P Jezekilj 28,16.
 12. U 1. Mojsijeva 2,1.2.
 13. S Isajia 45,12.
 14. Č 1. Mojsijeva 2,17.
 15. P 1. Mojsijeva 3,1.
 16. S 1. Mojsijeva 3,5.
- Odbacivanje božanskog autoriteta
Osvrt na veliku borbu
Značaj Subote
Prvi greh je neoprostiv
Rad je bio neophodan čak i u Edemu
Zadovoljstvo je ponekad prerušeno iskušenje
Sotona nas podstiče da se oslanjamo na sebe

Posledice greha

17. N 1. Mojsijeva 3,6.
 18. P Rimljanima 5,19.
 19. U 1. Mojsijeva 3,8.
 20. S 1. Mojsijeva 3,13.
 21. Č 1. Mojsijeva 3,6.17.
 22. P 1. Mojsijeva 3,15.
 23. S 1. Mojsijeva 3,15.
- Protiv lažnog znanja
Važno je uporediti Edem i Getsimaniju
Posledice greha
Posledice protivljenja Božjim planovima
Greh i promena u Božjim planovima
Bog je izvestio sotenu o svemu
Neprijateljstvo između Hrista i sotone

Vernost Bogu izaziva gnev zlih

24. N 1. Petrova 1,18.19.
 25. P Jevrejima 1,14.
stva
 26. U 2. Korinćanima 5,17.
 27. S 1. Mojsijeva 3,22.
 28. Č Galatima 4,4.5.
 29. P 1. Mojsijeva 4,4.5.
 30. S 1. Mojsijeva 4,6.7.
- Jedino Hristos može da okaje greh
Anđeli i Božji plan za spasenje čovečanstva
Pala ljudska bića mogu postati jedno sa Bogom
Ne težite znanju bezumnih
Nada nije ukinuta
Vernost Bogu pokreće gnev zlih
Aveljev prinos predstavlja Hristovu žrtvu

Gorčina vodi u neverstvo

31. N 1. Mojsijeva 4,5.
- Gorčina vodi u neverstvo

FEBRUAR

ISUS U SRCU

Vreme duhovnih mogućnosti

1. P 1. Mojsijeva 4,25-5,3.	Bog je sa Sitom počeo iznova
2. U 1. Mojsijeva 4,26.	Sitovi potomci prihvataju manje od Božjeg plana
3. S Rimljanim 1,21.	Vreme duhovnih mogućnosti
4. Č Amos 3,3.	Sa kime se družite?
5. P Jevrejima 2,11.	Enohov primer i iskustvo
6. S Psalam 119,18.	Kako je Enoh živeo?

7. N 2. Petrova 1,4.	
8. P 2. Petrova 1,4.	
9. U Juda 21.	
10. S Otkrivenje 3,4.	
11. Č Juda 14,15.	
12. P 1. Solunjanima 1,3.	
13. S Jovan 17,23.	

14. N 1. Mojsijeva 6,5.	
15. P Efescima 5,8.	
16. U Filibljanima 2,12.13.	
17. S Luka 11,13.	
18. Č 1. Mojsijeva 7,1.	
19. P 1. Mojsijeva 6,13.	
20. S 1. Mojsijeva 7,5.	

21. N Isaija 51,4.	
22. P Jakov 1,25.	
23. U Jakov 2,19.	
24. S 1. Mojsijeva 7,11.	
25. Č 2. Korinčanima 6,17.	
26. P Jevrejima 13,8.	
27. S Matej 6,22.	

Isus u srcu

Enohov primer kao izazov	
Kanali Božje blagodati	
Lična pobožnost i služba drugima	
Svuda treba ići sa Bogom	
Enohova očigledna vera	
Uvek budite u dobrom okruženju	
Isus u srcu	

Vrednost žive vere

Enoh je poštovao Božji zakon	
Uđi u Hristovo prisustvo	
Potrebna nam je vera koja stalno raste	
Vrednost žive vere	
Noje je imao istinsku veru –	
možemo je imati i mi	
Dve grupe ljudi, jedna sigurna barka	
Da li će se u kušanju, naša vera održati?	

U svetu, ali ne od sveta

Posledice prestupanja Božjeg zakona	
Branioci Božjeg zakona	
Potrebno je više od verovanja	
Da li ćemo sigurnost prekasno tražiti?	
U svetu, ali ne od sveta	
Isus – nepromenljiv tokom čitave večnosti	
Čistota namere	

Hrišćani su Božji predstavnici

28. N Otkrivenje 7,14.	Pripadati više Nebu, a manje sebi
29. P Isaija 55,1	Hrišćani su Božji predstavnici

MART

ISTINA PRIBLIŽAVA NEBU

Rezultat ličnog izbora

1. U Psalam 37,18-22.	Karakter pravi razliku u životu
2. S 1. Mojsijeva 9,25.	Rđav karakter vodi u otpad
3. Č 1. Mojsijeva 11,4.	Neki ulažu velike napore da pobegnu od Boga
4. P Psalam 33,10.11.	Graditelji Vavilona još uvek postoje
5. S 1. Mojsijeva 12,2.	Proba Avramove vere

Šta anđeli mogu da učine za nas

6. N 1. Mojsijeva 13,9.	Rezultat ličnog izbora
7. P 1. Mojsijeva 13,11.	Lotovo iskustvo služi kao opomena
8. U 1. Mojsijeva 13,10.	Izbor mesta za stanovanje
9. S 1. Mojsijeva 18,23.	Bog sluša naše posredničke molitve
10. Č 1. Mojsijeva 19,1.	Šta anđeli mogu da učine za nas
11. P 1. Jovanova 2,4.	Poslušnost iz ljubavi – najmanje što možemo dati Bogu
12. S 1. Jovanova 5,3.	Uporno tražiti biblijsku istinu

Istina približava Nebu

13. N Jevrejima 3,15.	Ne odupirite se pozivu spasenja
14. P Matej 11,23.	Stremite nebeskom nasledstvu
15. U 1. Mojsijeva 18,19.	Ne gubimo vezu sa Bogom
16. S 1. Mojsijeva 21,14.	Avramov nedostatak vere može da posluži
kao opomena nama
17. Č 1. Mojsijeva 22,2.	Vrhunski ispit Avramove vere
18. P 1. Mojsijeva 25,23.	Jakovljev i Isavov karakter
19. S 1. Mojsijeva 25,30-34.	Ne žrtvujte poštjenje i ne prezirite prvenaštvo

Istina će konačno pobediti

20. N 1. Mojsijeva 28,16.	Kad je sve beznadežno, potražite nebeske lestve
21. P Jovan 10,9.	Istina približava Nebu
22. U 1. Mojsijeva 28,12.13.	Hristos – naše jedine lestve prema Nebu
23. S 1. Mojsijeva 32,26.	Vredne pouke iz Jakovljevog iskustva
24. Č Psalam 27,3.	Ljubav prema Bogu donosi sigurnost
25. P 1. Mojsijeva 37,3.	Naš karakter se otkriva u našoj deci
26. S 1. Mojsijeva 37,26.27.	Pristup okolnostima otkriva pravi karakter

Karakter se otkriva u delima

27. N 1. Mojsijeva 49,10.	Istina će konačno pobediti
28. P 1. Mojsijeva 39,3.4.	Dobrota je prava veličina
29. U 1. Mojsijeva 39,5.6.	Nama ne treba da upravljaju okolnosti
30. S 1. Mojsijeva 39,7-9.	Karakter se otkriva u delima
31. Č 1. Mojsijeva 39,20.21.	Porok neće pobediti vrlinu

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12		
2.	«	4-6	2. «	13-15	1. I.Navin
			3. «	16-20	5-9
3. «	7-9	4. «	21-23	2. «	10-12
4. «	10-12	5. «	24-27	3. «	13-15
5. «	13-15			4. «	16-19
6. «	16-20	6. 4. Mojs.	1-4	5.	« 20-24
7. «	21-23	7. «	5-7	6. O Sud.	1-3
8. «	24-26	8. «	8-10	7. «	4-6
9. «	27-31	9. «	11-13	8. «	7-9
		10. «	14-16	9. «	10-12
10. «	32-34	11. «	17-19	10. «	13-15
11. «	35-38	12. «	20-22	11. «	16-18
12. «	39-41				
13. «	42-44	13. «	23-26	12. «	19-21
14. «	45-47	14. «	27-29	13. O Ruti	1-2
15. «	48-50	15. «	30-32	14. «	3-4
		16. «	33-36	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	17. 5. Mojs.	1-3	16. «	4-6
17. «	4-6	18. «	4-6	17. «	7-9
18. «	7-9	19. «	7-9	18. «	10-12
19. «	10-12				
20. «	13-15	20. «	10-13	19. «	13-17
21. «	16-18	21. «	14-16	20. «	18-20
22. «	19-21	22. «	17-19	21. «	21-23
		23. «	20-22	22. «	24-26
23. «	22-26	24. «	23-25	23. «	27-31
24. «	27-29	25. «	26-28	24. 2. Sam.	1-3
25. «	30-32	26. «	29-31	25. «	4-6
26. «	33-35				
27. «	36-38	27. «	32-34	26. «	7-11
28. «	39-40	28. I.Navin	1-2	27. «	12-14
29. 3. Mojs.	1-3	29. I.Navin	3-4	28. «	15-17
				29. «	18-20
30. «	4-6			30. «	21-24
31. «	7-9			31. 1. O Car.	1-3

* PP – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarski i proroci*

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige *Stvaranje, patrijarski i proroci* (brojevi stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalm 1.	1. Psalm 29.	1. Psalm 53.
2. Psalm 2.	2. Psalm 30.	2. Psalm 54.
3. Psalm 3.	3. Psalm 31,1-14.	3. Psalm 55.
4. Psalm 4.	4. Psalm 31,15-24.	4. Psalm 56.
5. Psalm 5.	5. Psalm 32.	5. Psalm 57.
6. Psalm 6.	6. Psalm 33.	6. Psalm 58.
7. Psalm 7.	7. Psalm 34.	7. Psalm 59.
8. Psalm 8.	8. Psalm 35,1-14.	8. Psalm 60.
9. Psalm 9.	9. Psalm 35,15-28.	9. Psalm 61.
10. Psalm 10.	10. Psalm 36.	10. Psalm 62.
11. Psalm 11.	11. Psalm 37,1-19.	11. Psalm 63.
12. Psalm 12.	12. Psalm 37,20-40.	12. Psalm 64.
13. Psalm 13.	13. Psalm 38.	13. Psalm 65.
14. Psalm 14.	14. Psalm 39.	14. Psalm 66.
15. Psalm 15.	15. Psalm 40.	15. Psalm 67.
16. Psalm 16.	16. Psalm 41.	16. Psalm 68.
17. Psalm 17.	17. Psalm 42.	17. Psalm 69,1-16.
18. Psalm 18,1-15.	18. Psalm 43.	18. Psalm 69,17-36.
19. Psalm 18,16-30.	19. Psalm 44,1-12.	19. Psalm 70.
20. Psalm 18,31-50.	20. Psalm 44,13-26.	20. Psalm 71,1-14.
21. Psalm 19.	21. Psalm 45.	21. Psalm 71,15-24.
22. Psalm 20.	22. Psalm 46.	22. Psalm 72.
23. Psalm 21.	23. Psalm 47.	23. Psalm 73,1-15.
24. Psalm 22,1-15.	24. Psalm 48.	24. Psalm 73,16-28.
25. Psalm 22,16-31.	25. Psalm 49.	25. Psalm 74.
26. Psalm 23.	26. Psalm 50,1-15.	26. Psalm 75.
27. Psalm 24.	27. Psalm 50,16-23.	27. Psalm 76.
28. Psalm 25.	28. Psalm 51.	28. Psalm 77.
29. Psalm 26.	29. Psalm 52.	29. Psalm 78,1-14.
30. Psalm 27.		30. Psalm 78,15-28.
31. Psalm 28.		31. Psalm 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2016. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	16:00	16:07	16:15	16:24	16:33
Vršac, Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16:02	16:09	16:17	16:26	16:35
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16:04	16:11	16:19	16:28	16:37
Subotica, Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16:06	16:13	16:21	16:30	16:39
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đeđvelija	16:08	16:15	16:23	16:32	16:41
Sombor, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatići, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16:10	16:17	16:25	16:34	16:43
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Lozница, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16:12	16:19	16:27	16:36	16:45
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	16:14	16:21	16:29	16:38	16:47
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	16:16	16:23	16:31	16:40	16:49
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16:18	16:25	16:33	16:42	16:51
Maribor, Ormož, Ptuj , Banja Luka, Bileća, Bar, Ulcinj	16:20	16:27	16:35	16:44	16:53
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	16:22	16:29	16:37	16:46	16:55
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16:24	16:31	16:39	16:48	16:57
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16:26	16:33	16:41	16:50	16:59
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospic , Šibenik, Biograd na moru	16:28	16:35	16:43	16:52	17:01
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16:30	16:37	16:45	16:54	17:03
Koper, Lošinj	16:32	16:39	16:47	16:56	17:05
Rovinj, Pula	16:34	16:41	16:49	16:58	17:07

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2016. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	16:43	16:53	17:02	17:11
Vršac, Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16:45	16:55	17:04	17:13
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16:47	16:57	17:06	17:15
Subotica, Senta, Bečeji, Zrenjanin, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16:49	16:59	17:08	17:17
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad, Ruma, Beograd, Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16:51	17:01	17:10	17:19
Sombor, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština, Skoplje, Veles	16:53	17:03	17:12	17:21
Beli Manastir, Osijek, Vinkovci, Bijeljina, Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16:55	17:05	17:14	17:23
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16:57	17:07	17:16	17:25
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa, Doboј, Pljevlja, Kolašin	16:59	17:09	17:18	17:27
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo, Foča, Podgorica	17:01	17:11	17:20	17:29
Maribor, Ormož, Ptuj, Banja Luka, Bileća, Bar, Ulcinj	17:03	17:13	17:22	17:31
Slovenj Gradec, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar, Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	17:05	17:15	17:24	17:33
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	17:07	17:17	17:26	17:35
Kranj, Ljubljana, Slunj, Bihać, Knin, Split, Brač, Hvar, Korčula	17:09	17:19	17:28	17:37
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospic, Šibenik, Biograd na moru	17:11	17:21	17:30	17:39
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	17:13	17:23	17:32	17:41
Koper, Lošinj	17:15	17:25	17:34	17:43
Rovinj, Pula	17:17	17:27	17:36	17:45

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2016. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Kladovo, Negotin	17:21	17:29	17:38	17:47
Vršac, Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	17:23	17:31	17:40	17:49
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	17:25	17:33	17:42	17:51
Subotica, Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	17:27	17:35	17:44	17:53
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	17:29	17:37	17:46	17:55
Sombor, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	17:31	17:39	17:48	17:57
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	17:33	17:41	17:50	17:59
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	17:35	17:43	17:52	18:01
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	17:37	17:45	17:54	18:03
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	17:39	17:47	17:56	18:05
Maribor, Ormož, Ptuj , Banja Luka, Bileća, Bar, Ulcinj	17:41	17:49	17:58	18:07
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	17:43	17:51	18:00	18:09
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	17:45	17:53	18:02	18:11
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	17:47	17:55	18:04	18:13
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	17:49	17:57	18:06	18:15
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	17:51	17:59	18:08	18:17
Koper, Lošinj	17:53	18:01	18:10	18:19
Rovinj, Pula	17:55	18:03	18:12	18:21

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

